

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Άδειας
100

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
τιμή 2 ευρώ

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

21 Γενάρη 2015

www.sekonline.gr

No 1157

Ο Ντράγκι,
η Ελβετία
και η κρίση

Γράφει ο
Άλεξ Καλλίνικος

Γυρίστε στη σελίδα 19

Για να έχει η **ΕΛΠΙΔΑ** της
ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ συνέχεια
και τη επόμενη
μέρα

ψηφίζουμε

ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΑ

Προεκλογικές... συγχωνεύσεις σχολειών

Κι ενώ όλες οι πολιτικές δυνάμεις έχουν ριχτεί στην υποσχαιολογία και η κυβέρνηση έχει παγώσει την εφαρμογή κάθε αντεργατικού και αντιλαϊκού νόμου, ο δήμος Καρπάθου προτείνει, δύο εβδομάδες πριν τις εκλογές, τη συγχώνευση του γυμνασίου Απερίου με το γυμνάσιο Πηγαδίων.

Η είδηση ήρθε ως κεραυνός εν αιθρία, ιδιαίτερα σε μια μικρή τοπική κοινωνία, που ως τώρα πίστευε ότι εφόσον ο νέος δήμαρχος κατάγει από το Απέρι, θα φροντίσει για την ανάδειξή του. Ομολογουμένως με μοναδική μαεστρία, το δημοτικό συμβούλιο συνεδρίασε τη Δευτέρα 12/1, για να επιβεβαιώσει μια ειλημμένη, για πολλούς, απόφαση.

Λογάριαζαν, όμως, χωρίς τον ξενοδόχο! Όταν το πληροφορήθηκα, έκανα επικοινωνία με όσους γονείς και κατοίκους της τοπικής κοινότητας γνώριζα, προτείνοντάς τους

να καλέσουν συνέλευση, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 18/2. Εκεί η πίεση των γονέων και των κατοίκων από τη μια, καθώς και οι τοποθετήσεις των καθηγητών του σχολείου από την άλλη, οδήγησαν τον αντιδήμαρχο, Νισύριο, που παρίστατο, να γελοιοποιείται αφενός δίνοντας στους καθηγητές μαθήματα παιδαγωγικής («τα παιδιά μαθαίνουν καλύτερα στα μεγάλα σχολεία») και αφετέρου στην τοπική κοινωνία μαθήματα ρατσισμού («οι μισοί μαθητές στο Απέρι είναι Αλβανοί»). Και τα δύο προκάλεσαν τις αντιδράσεις των καθηγητών και των γονέων. Ειδικά, μάλιστα, όταν γίνονται διαχωρισμοί ντόπιων και μεταναστών μαθητών σε μια κοινωνία που γνωρίζει τι θα πει μετανάστευση ήδη από τη δεκαετία του '20.

Αφού, λοιπόν, δεν εισακούσθηκε κανένα από τα επιχειρήματά του, ο αντιδήμαρχος αποχώρησε, προφασισζόμενος δουλειά και η συνέλευση αποφάσισε να βγάλει κείμενο με

τα αιτήματά της και όρισε νέα συνάντηση για την ερχόμενη Τετάρτη.

Είναι εντυπωσιακό, πάντως, πώς σε μια περίοδο κρίσης και πολιτικής αστάθειας, ακόμα και κοινωνίες που είναι απομονωμένες γεωγραφικά και γίνονταν, στο παρελθόν, αντικείμενο εκμετάλλευσης από τον κάθε πολιτικάντη, τώρα αντιλαμβάνονται πώς πρέπει να λειτουργήσεις για να σώσεις το σχολείο σου, το κέντρο υγείας σου, την ύπαρξή σου. Στην επόμενη Γ.Σ. η πρόταση από τη δική μας την πλευρά θα είναι να παραστούμε όλοι, καθηγητές, μαθητές, γονείς, τοπική κοινότητα, στο δημοτικό συμβούλιο, για να γνωρίσουμε, επιτέλους, και το δήμαρχο, καθώς δεν μπόρεσε να έρθει, γιατί κάπου έκοβε βασιλόπιτα...(!)

*Δώρα Κιντή, καθηγήτρια
στο Γυμνάσιο Απερίου*

Εργοδοτική αυθαιρεσία

Άλλο ένα περιστατικό εργοδοτικής ασυδοσίας ήρθε στην επιφάνεια τις τελευταίες μέρες στο κατάστημα της αλυσίδας fast-food με την ονομασία «GAMATO» του Ζωγράφου.

Όπως αναφέρουν σε ανακοίνωσή τους οι εργαζόμενοι, «Ο ιδιοκτήτης Ιωάννης Καλύβας, υποχρέωνε με την απειλή της απόλυσης τους εργαζόμενους να δουλεύουν 12 και πλέον ώρες. Μάλιστα είχε και την «εφευρετικότητα» να δημιουργήσει ένα μικρό δωμάτιο στον ημιώροφο του μαγαζιού, λέγοντας πως θα ήταν καλύτερο όποιος ήθελε να κοιμάται εκεί για να μην αργεί στη δουλειά.

Με τέτοιες συνθήκες εργασίας όπως είναι φυσικό, συνέβη εργατικό ατύχημα συναδέλφου ο οποίος κατέρρευσε μετά από 13 ώρες στο τιμόνι και τραυματίστηκε σοβαρά παθαίνοντας θλάση στο συ-

κώτι και εσωτερική αιμορραγία και σώθηκε αφού τον περιμάζεψαν συνάδελφοι διανομείς από άλλα μαγαζιά. Όχι μόνο ο συνάδελφος δεν αποζημιώθηκε αλλά ο συγκεκριμένος εργοδότης του ζήτησε να επιστρέψει και στη δουλειά το συντομότερο, πριν καν λήξει η άδεια που του δόθηκε από το νοσοκομείο.

Πριν λίγο καιρό, με την πρόφαση ότι το μαγαζί «δεν βγαίνει» ζήτησε από το προσωπικό να αποχωρήσει από την εργασία ή να μείνει και να δουλέψει δωρεάν. Στην απαίτηση των εργαζομένων για άμεση καταβολή των δεδουλευμένων τους, η εργοδοσία απάντησε καλώντας δυο ένοπλους μπράβους να βγάλουν το προσωπικό έξω από το μαγαζί.

Προειδοποιούμε λοιπόν, τον συγκεκριμένο εργοδότη και κάθε αφεντικό που υιοθετεί πρακτικές «Μανωλάδας»: Ούτε μπράβοι, ούτε μαφιόζοι, θα εμποδίσουν τους απολυμένους να πάρουν πίσω τα δεδουλευμένα που τους χρωστάει η επιχείρησή».

Καταγγελία από το ΜΕΤΡΟ

«Ακόμη και στις τελευταίες τους ώρες, οι «Μπαλτάκοι» των συγκοινωνιών έχουν το θράσος να εξαπολύουν ασύδοτες αντεργατικές βολές με έξαρση αστήρικτων «πειθαρχικών» διώξεων και ποινών» καταγγέλλει ο συγκοινωνιολόγος Νίκος Σμπαρούνης αιρετός εκπρόσωπος ασφαλείας και υγιεινής στο ΜΕΤΡΟ.

Όπως εξηγεί στο γράμμα που έστειλε στην Εργατική Αλληλεγγύη (ολόκληρη στο site της εφημερίδας), «ακόμη και αυτό το οικειοθελώς υιοθετημένο επίπεδο ασφαλείας από την πρώην ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ καταστρατηγείται βάνουσα στο βωμό του ανηλεούς ψυχολογικού πολέμου που έχει εξαπολυθεί ενάντια στους εργαζόμενους. Ασκούνται διώξεις εναντίον προσωπικού που αρνείται τη συμμετοχή σε εργασίες ανασφαλείς, είτε λόγω παρακινδυνευμένων διαδικασιών, είτε λόγω ύποπτου εξοπλισμού. Οι εκπώσεις στα standards ασφαλείας προήλθαν από επιδεινούμενη υποστελέχωση και στοχευμένη εντατικοποίηση, ενώ η γήρανση του ανθρώπινου δυναμικού και η επιβληθείσα υπερεργασία φθείρουν περαιτέρω την ετοιμότητα ανταποκρίσης σε απρόβλεπτα συμβάντα».

Όπως τονίζει ο Ν. Σμπαρούνης υπάρχουν «επιφυλάξεις για την παραλαβή συρμών αμφιβόλου ηλεκτροτεχνικής ασφάλειας με ιστορικό συχνών ηλεκτροπληξιών στους θαλάμους οδήγησης ή ακόμη και τροχαίο υλικό νεοπαραδιδόμενο που προκαλεί σοβαρά συμβάντα λόγω τεκμηριωμένων κατασκευαστικών κακοτεχνιών». Επίσης υπάρχουν «επιφυλάξεις για την εκτέλεση βαρειών σωματικών εργασιών που επιβάλλονται σαν «καψόνια» παρά την διαθεσιμότητα κατάλληλων μηχανικών μέσων, ενώ «εκτελούνται εργασίες επί τροχιάς με πλημμελή ηλεκτροτεχνική προστασία».

Και παρακάτω συνεχίζει, «η διευθυντική αυθαιρεσία παρακάμπτει ακόμη και τις οδηγίες τεχνικών ασφάλειας και επιβάλλει κυρώσεις στους ίδιους τους θιγόμενους όταν προσπαθούν στοιχειωδώς να αυτοπροστατευθούν ή να προσφύγουν στους θεσμούς που οι αγώνες εκδημοκρατισμού της κοινωνίας είχαν επιβάλλει (συνδικάτα, Επιτροπές Υγιεινής & Ασφάλειας, Επιθεωρήσεις Εργασίας κ.λπ), τους δυσφημεί και τους στοχοποιεί βάνουσα μέσω του πειθαρχικού μητρώου».

Απλήρωτοι στην «Αθήναιον»

Υπό καθεστώς απλήρωτης εργασίας βρίσκονται για πάνω από ένα χρόνο οι εργαζόμενοι της κλινικής Αθήναιων.

Το πρόβλημα της απληρωσιάς είναι ιδιαίτερα διαδεδομένο στον κλάδο της ιδιωτικής Υγείας. Η διοίκηση της επιχείρησης ανακοίνωσε στους εργαζόμενους ότι τα δεδουλευμένα θα αποπληρωθούν, αφού υπαχθεί η κλινική σε καθεστώς εξυγίανσης, σύμφωνα με τον νόμο 106β που αποτελεί ουσιαστικά μετεξέλιξη του άρθρου 99, παρέχοντας ακόμα πιο ευνοϊκούς όρους για τους εργοδότες. Μάλιστα έφτασε στο σημείο να απαιτήσει από τους εργαζόμενους να συναινέσουν στο ότι τα δεδουλευμένα θα αποπληρωθούν σε 36 δόσεις, απαιτώντας να υπογράψουν συμφωνητικό που τους πήγαν μέσα σε μία μέρα.

Μετά από αντιδράσεις των εργαζομένων που ήρθαν σε επαφή με μέσα όπως η Εργατική Αλληλεγγύη, η εργοδοσία υποσχέθηκε ότι θα εκπληρώσει μέρος των δεδουλευμένων, μέχρι το τέλος του μήνα. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να εφησυχάσουν, αλλά να οργανώσουν τη συνέχεια προκειμένου να πληρωθούν το σύνολο των οφειλών.

Κώστας Πολύδωρος

Θα πάρουμε πίσω το Ραδιομέγαρο

Προκήρυξη κυκλοφόρησε η Εργατική Αλληλεγγύη εργαζομένων της ΕΡΤ απαντώντας στις κυβερνητικές επιθέσεις συκοφάντησης και βάζοντας τα επόμενα βήματα για την δικαίωση του αγώνα της ΕΡΤ. Μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Τις τελευταίες ημέρες τα φιλομνημονιακά παπαγαλάκια έχουν ξεκινήσει μια προσπάθεια να συκοφαντήσουν τους εργαζόμενους της ΕΡΤ μιλώντας για «βραδυνές καταδρομικές επιχειρήσεις» ανακατάληψης τους Ραδιομεγάρου. Θα πρέπει να τους θυμίσουμε ότι η δική τους κυβέρνηση και τα δικά τους ΜΑΤ εισέβαλαν στις τέσσερις τα ξημερώματα στο ραδιομέγαρο και το κατέλαβαν για να φιμώσουν τη φωνή μας, χωρίς όμως να το καταφέρουν. Αυτοί είναι που λειτουργούν στα σκοτάδια όχι οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ. Το Ραδιομέγαρο θα ξαναγυρίσει άμεσα στα χέρια των μαχόμενων εργαζομένων της ΕΡΤ και θα είναι μέρα μεσημέρι, μαζί με χιλιάδες αλληλέγγυους, σωματεία και συλλογικότητες που στάθηκαν στο πλευρό της ΕΡΤ όλους αυτούς τους μήνες.

Το πρώτο άμεσο βήμα θα πρέπει να είναι μια μαζική συγκέντρωση - συνέλευση όλων των εργαζομένων της ΕΡΤ αμέσως μετά και την τυπική πτώση της μισητής κυβέρνησης. Για να βρεθούμε πάλι μαζί, όλοι όσοι κρατήσαμε ζωντανό τον αγώνα όλους αυτούς τους 19 μήνες κόντρα σε όλες τις δυσκολίες. Για να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε τα επόμενα βήματά μας.

Η συνέλευση θα χρειαστεί να πάρει την απόφαση και να καλέσει ένα μεγάλο πανεργατικό συλλαλητήριο έξω από το Ραδιομέγαρο... Να καλέσουμε τα εκατοντάδες σωματεία που στάθηκαν δίπλα μας όλους αυτούς τους μήνες. Να είναι εκεί όλες οι συλλογικότητες και οι φορείς που ήταν στο πλευρό μας. Όλοι όσοι βρήκαν φωνή μέσα από τις συχρότητές μας. Ένα μεγάλο συλλαλητήριο επαναδικδίκησης του Ραδιομεγάρου της ΕΡΤ ένα συλλαλητήριο μαζικό, μαχητικό. Έτσι θα μπορούμε ξανά στο Ραδιομέγαρο. Χωρίς αναμονή και με την στήριξη και τη δύναμη του εργατικού κινήματος που μας κράτησε ζωντανούς όλους αυτούς τους μήνες. Έτσι για μια ακόμη φορά θα μπορούμε να γίνουμε ξανά παράδειγμα για όλους τους απολυμένους και τους διαθέσιμους στην προσπάθεια, η πτώση της μισητής συγκυβέρνησης να σημάνει ότι οι εργαζόμενοι κερδίζουν πίσω όλα όσα μας λεηλάτησαν. Με τη δική μας δράση οδηγήσαμε την κυβέρνηση σε πτώση, με τη δική μας δράση κερδίζουμε τις δουλειές μας πίσω».

Κατάμεστο το θέατρο ΔΙΑΝΑ στην κεντρική προεκλογική συγκέντρωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στις 19/1. Στο βήμα η αγωνιζόμενη Καθαρίστρια Άννα Ζούμπου

Φάνουμε στην τελική ευθεία για τις εκλογές της Κυριακής. Εκατομμύρια βαδίζουν προς τις κάλπες με την απόφαση να μαυρίσουν τους Σαμαροβενιζέλους, να αποτελειώσουν αυτή την άθλια συγκυβέρνηση που γκρεμίσαμε με τους αγώνες μας.

Αλλά ακόμα και την τελευταία στιγμή, τα επιτελεία των μνημόνιων και της τρόικας δεν σταματάνε τις απειλές και τους εκβιασμούς. Την Πέμπτη η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ανακοινώνει ένα ακόμα πρόγραμμα «ενίσχυσης της ρευστότητας» στην Ευρωζώνη. Στην πράξη, η ΕΚΤ ομολογεί ότι ύστερα από τόσα χρόνια λιτότητας η κρίση δεν έχει τελειώσει σε όλη την Ευρώπη. Και για άλλη μια φορά δίνει στους τραπεζίτες ένα τεράστιο πακέτο φτηνής χρηματοδότησης.

Κι όμως, αυτή την ομολογία αποτυχίας, ο Σαμαράς προσπαθεί να την εμφανίσει σαν «σωτηρία για την Ελλάδα» που κινδυνεύει να χαθεί αν η Αριστερά νικήσει στις εκλογές. Αντί να παραδεχτεί ότι η ΕΚΤ απαιτεί παράταση και ανανέωση των μνημόνιων για να βάλει και τους έλληνες τραπεζίτες στο «πακέτο», βαφτίζει αυτό το νέο μνημόνιο «ευρωπαϊκή διέξοδος».

Δυστυχώς, και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ μόνο

Ανατροπή δεν γίνεται χωρίς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ

καλά λόγια έχει να πει για τα νέα μέτρα της ΕΚΤ. Προσπαθεί να μας καθησυχάσει ότι «η Ευρώπη αλλάζει» και ότι τώρα το ευρωπαϊκό σκέλος της τρόικας θα ρίξει χρήμα για την «ανάπτυξη».

Παραμύθια

Κανέναν δεν πρέπει να τσιμπήσει σε αυτά τα παραμύθια. Οι μηχανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης που οργάνωσαν τη μνημονιακή λεηλασία σε βάρος της εργατικής τάξης δεν μεταμορφώθηκαν ξαφνικά σε «σωτήρες». Τις αληθινές συνέπειες των νέων μέτρων της ΕΚΤ τις αποκάλυψαν οι Ελβετοί τραπεζίτες που με μια ξαφνική «μονομερή ενέργεια» αποδέσμευσαν το φράγκο τους από το ευρώ και μετέτρεψαν τα στεγαστικά δάνεια χιλιάδων νοικοκυριών σε θηλιά στο λαιμό.

Η εργατική εναλλακτική λύση απέναντι σε

όλα αυτά τα παιχνίδια των τραπεζιτών είναι η κρατικοποίηση του τραπεζικού συστήματος κάτω από εργατικό έλεγχο, η διαγραφή του χρέους και η ρήξη με το ευρώ και τον ζουρλομανδύα ΕΚΤ – ΕΕ. Το πιο μεγάλο μέτρο ανακούφισης από τη φτώχεια που έχουν σπειρεί όλοι αυτοί είναι να πάψουμε να πληρώνουμε τόκους και χρεολύσια και να βρούμε έτσι τα λεφτά για δουλειές, μισθούς, συντάξεις.

Αυτή τη μεγάλη, την αντικαπιταλιστική ανατροπή θέλουμε να ανοίξουμε και με την ψήφο μας την Κυριακή. Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει αυτό το νόημα. Και ακόμη περισσότερο, από Δευτέρα πρέπει να στρατευτούμε όλοι μαζί στη μάχη για τη δικαίωση των αγώνων μας ενάντια στις τρόικες και τους τραπεζίτες. Εμπρός να πάρουμε πίσω όλα όσα μας λεηλάτησαν, εμπρός να κάνουμε την ανατροπή αντικαπιταλιστική με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ – ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Τα αποτελέσματα των εκλογών – Νέα καθήκοντα για το εργατικό κίνημα και την Αντικαπιταλιστική Αριστερά

ΑΘΗΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 28/1 ΑΣΟΕΕ
(Μεγάλο αμφιθέατρο) 7μμ
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΧΑΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 28/1 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητής: Σεραφεΐμ Ρίζος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΕΜΠΤΗ 29/1 ΕΔΘΘ
(Πρόξενου Κορομηλά 51) 7μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΠΑΤΡΑ
ΠΕΜΠΤΗ 29/1 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/1 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 31/1 Στέκι Πολιτιστικών ομάδων
Πανεπιστημίου Κρήτης 6μμ
Ομιλητής: Σεραφεΐμ Ρίζος

οργανώνονται από την Εργατική Αλληλεγγύη

Προεκλογικές εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1

ΑΘΗΝΑ

Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων 9πμ
Απορριμματοφόρα (Ιερά Οδός) 11.30πμ
Απορριμματοφόρα (Ιερά Οδός) 6.30μμ
ΙΚΑ-ΚΕΠ-ΕΛΤΑ Πετραλώνων 8πμ
12ο Λύκειο Πετραλώνων 8πμ
Βυζαντινό Μουσείο 9πμ
Δήμος Μοσχάτου 9.30πμ
ΔΕΗ Αριστείδου 7πμ,
Εφορία Εξαρχείων 8πμ
ΟΤΕ ΝΥΜΑ 7.30πμ
ΥΠΕΧΩΔΕ (Ιπποκράτους) 10πμ
Ελπίς 10πμ, Άγ. Σάββας 12πμ
Αγλαΐα Κυριακού 8:30πμ
Γκαράζ Δήμου Ζωγράφου 5πμ
ΚΕΠ Ιλισίων 8.30πμ
4ο ΓΕΛ Ζωγράφου 7.45πμ
6ο ΓΕΛ Ζωγράφου 7.45πμ
Δήμος Ζωγράφου 9πμ
Εφορία ΙΖ Αθηνών 8πμ
Νοσοκομείο Συγγρού 9.30πμ
ΔΕΗ Παγκρατίου 11.30πμ
ΕΛΤΑ Βύρωνα 7πμ
2ο ΓΕΛ Καισαριανής 7.45πμ
ΔΟΥ Βύρωνα 8:30πμ
Δήμος Καισαριανής 9πμ
Δήμος Βύρωνα 8.30πμ
Σχολεία Νταμάρια Βύρωνα 7.45πμ
Πνευματικό Κέντρο Βύρωνα 9πμ
Δήμος Νέας Σμύρνης 8πμ
ΔΕΗ Νέας Σμύρνης
ΕΠΑΛ Νέας Σμύρνης 1.30μμ
ΕΠΑΛ Ελληνικού 7.45πμ
Δήμος Γλυφάδας 9πμ
Δήμος Αγίου Δημήτριου 9πμ
Τζάννειο 10πμ, Μεταξά 12μμε
Κρατικό 10πμ, Γκαράζ 8πμ,
Δήμος Νέας Φιλαδέλφειας 9πμ
ΙΚΑ Νέας Φιλαδέλφειας 10πμ
Γκαράζ Δήμου Ηρακλείου 6.15πμ
Δημαρχείο Νέου Ηρακλείου 8πμ
Δημαρχείο Αγίας Παρασκευής 9πμ
Παιδων Πεντέλης 10πμ
Νέας Ιωνία: Δήμος 9πμ, Εφορία 10πμ
Άνω Λιόσια: ΕΘΕΛ 4.30πμ, Δήμος 8πμ
Πετρούπολη: Γκαράζ 7.15πμ, ΙΚΑ 8πμ
Κοιν. Υπηρεσίες-ΚΕΠ 8.30πμ
Γκαράζ Δήμου Ιλίου 7.30πμ, Εφορία 9πμ
Περιστερι: Νομαρχία 9πμ, Ξυλοτεχνία 9πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΕΗ 8πμ, ΟΓΑ 8πμ, ΙΚΑ 8πμ
Δήμος Θεσσαλονίκης 10πμ
Δήμος Αμπελοκήπων 12μ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΙΚΑ 10πμ

ΧΑΝΙΑ

ΔΕΗ (Ξυλοκαμάρια) 9.30πμ, Δασική

Υπηρεσία

ΠΑΤΡΑ Amstel 1μμ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΔΕΗ 7.30πμ, ΔΕΥΑΑ 8.30πμ, Δημαρχείο 10πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΕΛΤΑ-Τράπεζες-ΔΕΥΑΙ 9πμ

Δήμος 11πμ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1

ΑΘΗΝΑ

Βρεφοκομείο Δήμου Αθήνας 8.30πμ
Σταθμός 9.84 (Γκάζι) 11πμ
Εφορία Θησείο 8πμ
Περιφέρεια 8.30πμ
ΗΣΑΠ Αθηνών 9πμ
ΔΕΔΔΗΕ (Συγγρού 24) 8.30πμ
Ερυθρός 9πμ

Συνέχεια στη σελίδα 19

Από όλους τους χώρους

Συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό η καμπάνια στήριξης της ANΤΑΡΣΥΑ, από τα συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης, σε όλη τη χώρα.

Μόνο στο Λεκανοπέδιο, τις τελευταίες δύο βδομάδες, οι εργατικοί χώροι στους οποίους έχουν πραγματοποιηθεί περιοδείες κι εξορμήσεις, υπερβαίνουν τους 200, με τον αριθμό των φύλλων της Εργατικής Αλληλεγγύης που έχουν πουληθεί σ' αυτές, να ξεπερνά τα 1.300 φύλλα. Η καμπάνια δεν περιορίζεται φυσικά σε εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους, αλλά επεκτείνεται σε σχολές, λαϊκές αγορές, πλατείες, εξορμήσεις πόρτα-πόρτα στις πολυκατοικίες, στα περίπτερα της ANΤΑΡΣΥΑ και πλήθος σημείων σε όλη τη χώρα.

Παρακάτω μπορείτε να πάρετε μια μικρή γεύση από την καμπάνια στήριξης της ANΤΑΡΣΥΑ.

Εξόρμηση της ANΤΑΡΣΥΑ στον καταυλισμό των Ρομά, 18/1

Αγ. Όλγα

Προεκλογική εξόρμηση στο νοσοκομείο Αγ. Όλγα, στη Νέα Ιωνία, πραγματοποίησε το πρωί της Πέμπτης 15/1, κλιμάκιο της ANΤΑΡΣΥΑ, με τη συμμετοχή του Γιάννη Αγγελόπουλου, μέλους της Κεντρικής Συντονιστικής Επιτροπής της ANΤΑΡΣΥΑ και υποψήφιου βουλευτή στη Β' Αθήνας.

Η ανάγκη για αύξηση της χρηματοδότησης, προσλήψεις και ξανάνοιγμα των νοσοκομείων που έκλεισαν, ήταν τα ζητήματα που επικράτησαν στις συζητήσεις με τους εργαζόμενους. Κοινός τόπος ήταν η ανάγκη για συνέχιση των συντονισμένων αγώνων κι από την επόμενη των εκλογών, προκειμένου να ανατραπεί η δραματική κατάσταση που οδήγησαν οι μνημονιακές πολιτικές, τη δημόσια Υγεία.

"Και στο Αγ. Όλγα οι υπουργοί Υγείας αυτής της κυβέρνησης σαν τον Άδωνι Γεωργιάδη βρήκαν την υποδοχή και την αντίσταση που τους άξιζε, όταν προσπάθησαν να κάνουν τις φιέστες τους. Την ώρα που διέλυαν την δημόσια Υγεία και περίθαλψη, που κλείνανε το Πατησίων και το 7ο ΙΚΑ, η ANΤΑΡΣΥΑ ήταν και τότε δίπλα σε αυτό τον κόσμο που έδινε την μάχη. Οι εργαζόμενοι είναι αποφασισμένοι να μαυρίσουν μαζικά Σαμαρά και Βενιζέλο, θέλουν να απαντήσουν στους εκβιασμούς και τις απειλές της πιο μισητής κυβέρνησης, της Τρόικας και των καπιταλιστών και πάνω από όλα αναζητούν το πως θα πάρουμε πίσω όλα όσα μας άρπαξαν. Μισθούς, δουλειές, κλειστά νοσοκομεία και δομές πρόνοιας. Με δυνατή ANΤΑΡΣΥΑ, μπορούμε να επιβάλουμε ότι οι αγώνες μας, δεν θα μείνουν στα μισά του δρόμου, αλλά θα τα πάρουν όλα πίσω και θα φτάσουν ακόμα πιο μακριά, μέχρι την συνολική αντικαπιταλιστική ανατροπή" δήλωσε ο Γιάννης Αγγελόπουλος στο τέλος της περιοδείας.

INTRAKOM

Δεκάδες εργαζόμενοι συμμετείχαν στις εκδηλώσεις που πραγματοποίησε η ANΤΑΡΣΥΑ στα κτίρια της INTRAKOM, την Παρασκευή 16/1. Ομιλητές ήταν ο Πάνος Γκαργκάνας, διευθυντής της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη και υποψήφιος στη Β' Αθήνας κι ο Βασίλης Συλαϊδής, υποψήφιος στο υπόλοιπο Αττικής και μέλος του ΔΣ του σωματείου εργαζομένων INTRAKOM.

Οι ομιλητές επιχειρηματολόγησαν για την αξία εκλογικής στήριξης της ANΤΑΡΣΥΑ, προκειμένου να παίξει το ρόλο της αριστερής εργατικής αντιπολίτευσης και του στήριγματος του εργατικού κινήματος, στις διεκδικήσεις του μετά τις εκλογές. Χαρακτήρισαν το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ "πολύ λίγο" σε σχέση με το τί πάλευε ο κόσμος όλο το προηγούμενο διάστημα, τονίζοντας ότι ζητήματα όπως η ρήξη με το ΝΑΤΟ, την ΕΕ, την ευρωζώνη, δεν είναι μαξιμαλισμός, αλλά κομμάτια ενός συνολικού αντικαπιταλιστικού προγράμματος που πρέπει να βάλει η αριστερά στο σήμερα.

Μεταξύ άλλων, υπεραμύνθηκαν των "μονομερών ενεργειών" που θα πρέπει να γίνουν, όπως η διαγραφή του χρέους συνοδευόμενη με κρατικοποίηση των τραπεζών υπό εργατικό έλεγχο, χαρακτηρίζοντάς την ως "τακτική που πατάει στην εμπειρία του εργατικού κινήματος". "Στην αντιπαράθεσή τους με το αφεντικό, οι εργάτες νικούν όταν επιλέγουν τη 'μονομερή ενέργεια' της απεργίας" ανέφερε ως παράδειγμα ο Π.Γκαργκάνας. "Η ANΤΑΡΣΥΑ είναι η δύναμη που μιλάει για τέτοιου είδους 'μονομερείς ενέργειες', έχοντας εμπιστοσύνη στους εργαζόμενους και τη δύναμη των αγώνων τους, σε αντιπαράθεση με την αδιέξοδη τακτική του ΣΥΡΙΖΑ που μιλάει για διαπραγμάτευση με τους εκβιαστές" συνέχισε.

ΡΟΜΑ Νομισματοκοπέιο

Τον καταυλισμό των Ρομά στο Νομισματοκοπέιο επισκέφτηκε κλιμάκιο της ANΤΑΡΣΥΑ την Κυριακή 18 Γενάρη με τη συμμετοχή του Πέτρου Κωνσταντίνου συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ και υποψήφιου βουλευτή στην Α' Αθήνας και του Νίκου Γεωργίου, από την ΚΕΕΡΦΑ Χαλανδρίου και υποψήφιου με την ANΤΑΡΣΥΑ στη Β' Αθήνας.

Οι κάτοικοι του καταυλισμού είχαν την ευκαιρία να συνομιλήσουν με τους συντρόφους, για τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό κι όχι μόνο. Γεγονός είναι ότι όλοι στον καταυλισμό, αναγνωρίζουν το ρόλο που έπαιξε τόσο η ΚΕΕΡΦΑ όσο και η ANΤΑΡΣΥΑ στη μεγάλη μάχη για να μην ξεριζωθούν οι Ρομά του Νομισματοκοπέιου, από το μέρος που ζουν για δεκαετίες.

"Οι Ρομά αντιστάθηκαν στις ρατσιστικές επιθέσεις. Οι Ρομά του Νομισματοκοπέιου έδωσαν μάχη για να μην διαλυθεί ο καταυλισμός τους. Δεν ξεχνάμε το σύνθημά τους: Στο όρος Πατέρα να πάει ο Σαμαράς. Απέναντι στα ρατσιστικά ψέματα ενάντια στους τσιγγάνους, εμείς καλούμε τους εργαζόμενους να είναι στο πλευρό των Ρομά για να μην περάσει ο ρατσισμός" είπε μεταξύ άλλων ο Πέτρος Κωνσταντίνου.

Δείτε βίντεο από την επίσκεψη στον καταυλισμό στο www.sekonline.gr

Εκδήλωση στην INTRAKOM, 16/1

ΕΘΕΛ Πειραιά

Προεκλογική περιοδεία πραγματοποίησε την Παρασκευή 16/1 κλιμάκιο της ANΤΑΡΣΥΑ στο Αμαξοστάσιο της ΕΘΕΛ του Πειραιά με τη συμμετοχή της Κατερίνας Θωίδου, υποψήφια στη Β' Πειραιά και τον Τάσο Αναστασιάδη, υποψήφιο στη Β' Αθήνας.

Η περιοδεία ξεκίνησε από τις 5 το πρωί στην πύλη του αμαξοστασίου και συνεχίστηκε στην τεχνική βάση και στους διοικητικούς υπαλλήλους. Η συζήτηση με τους εργαζόμενους επικεντρώθηκε στο ζήτημα της καπιταλιστικής κρίσης και το ρόλο που έχει να παίξει το εργατικό κίνημα, το κίνημα της νεολαίας και το αντιφασιστικό κίνημα το επόμενο διάστημα.

Η Κατερίνα Θωίδου δήλωσε: "θυμίσαμε στους εργαζόμενους το ρόλο που έχουν παίξει οι πανεργατικές, οι απεργίες διαρκείας και οι συνεχιζόμενες μάχες των εργαζομένων στην ΕΡΤ και όλων των εργαζομένων σε διαθεσιμότητα, εξηγώντας ότι αυτές είναι που έριξαν την συγκυβέρνηση Σαμαρά. Επίσης τονίσαμε ότι αυτή είναι η δύναμη που μπορεί να επιβάλει όλο το επόμενο διάστημα ότι θα ανοίξουν τα κλειστά εργοστάσια και θα ξαναγυρίσουν όλοι οι απολυμένοι στη δουλειά τους, θυμίζοντας το παράδειγμα του 18μηνου αγώνα της ΕΑΣ που το '93 ανάγκασε την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να επανακρατικοποιήσει τα λεωφορεία και να ξαναπροσλάβει τους απολυμένους εργαζόμενους".

ψηφίζουμε ANΤΑΡΣΥΑ

Από την εξόρμηση της ANΤΑΡΣΥΑ στο αμαξοστάσιο των ηεωφορείων στον Πειραιά, 16/1

Υπ. Γεωργίας & ΥΠΕΧΩΔΕ

Τους εργαζόμενους στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης στην πλ.Βάθης και το κτίριο του ΥΠΕΧΩΔΕ στην Ιπποκράτους, επισκέφτηκε, την Πέμπτη 15/1, κλιμάκιο της ANΤΑΡΣΥΑ με τη συμμετοχή της Θένιας Ασλανίδη, υποψήφιας στην Α'Αθήνας.

Η συζήτηση περιστράφηκε γύρω από τις απαντήσεις που θα πρέπει να πάρουν οι εκβιαστές των αγορών και την πρόταση της ANΤΑΡΣΥΑ για την ανατροπή των μνημονίων. "Για άλλη μια φορά βρεθήκαμε στο πλευρό των εργαζομένων, που όλο το προηγούμενο διάστημα αντιστάθηκαν στο σφαγείο της αξιολόγησης και των διαθεσιμότητων. Πρόκειται για εργαζόμενους που στα 5 χρόνια των μνημονίων έχουν χάσει το 30-40% του μισθού τους. Από τη μεριά μας επιχειρηματολογήσαμε ότι χρειάζεται συνέχιση του αγώνα των εργαζομένων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, με επιμονή και συντονισμό, για να ξηλωθούν μία - μία οι αντεργατικές επιθέσεις των τελευταίων χρόνων, για να επιβάλουμε ένα Αντικαπιταλιστικό Αντιμνημόνιο. Αυτό σημαίνει τη διαγραφή του χρέους, την κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο, τη ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ, την επιστροφή όλων στις δουλειές τους. Το δυνάμωμα της ANΤΑΡΣΥΑ είναι απαραίτητη προϋπόθεση για αυτό το σκοπό" δήλωσε η Θένια Ασλανίδη, στο τέλος της περιοδείας.

ΟΛΠ

Την Τετάρτη 14/1 κλιμάκιο της ANΤΑΡΣΥΑ με τη συμμετοχή των υποψηφίων βουλευτών, Δημήτρη Αργυροκαστρίτη (Α'Πειραιά) και Θανάση Διαβολάκη (Β'Πειραιά), πραγματοποίησε προεκλογική εξόρμηση στον χώρο του ΟΛΠ στο Ικόνιο. Άνοιξε πλούσια συζήτηση γύρω από το πρόγραμμα της ANΤΑΡΣΥΑ, πώς μπορεί να υλοποιηθεί και τί στάση θα κρατήσει η ANΤΑΡΣΥΑ απέναντι σε μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

"Ο κόσμος διψάει να συζητήσει με την ANΤΑΡΣΥΑ σε αυτή την προεκλογική περίοδο. Οι εργαζόμενοι θέλουν να μάθουν πώς, αυτό το κομμάτι της Αριστεράς που στηρίζει διαρκώς τους αγώνες του, πρόκειται να κινηθεί μετεκλογικά και τι στόχους βάζει το επόμενο διάστημα δήλωσε ο Δημήτρης Αργυροκαστρίτης. "Η ANΤΑΡΣΥΑ θα συνεχίσει να αποτρέπει το στήριγμα για τους αγώνες αυτού του κόσμου, που αντιμετωπίζει την απειλή της ιδιωτικοποίησης και των απολύσεων. Δυνατή ANΤΑΡΣΥΑ, σημαίνει δυνατή αριστερή εργατική αντιπολίτευση, δυνατό κίνημα, για να πάρουμε πίσω όσα μας λεηλάτησαν. Για δημόσιο λιμάνι, για ασφαλή εργασία με πλήρη δικαιώματα, για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, για να μπει τέρμα στην εργοδοτική ασυδοσία, για να έχουν τον έλεγχο οι ίδιοι οι εργαζόμενοι", συνέχισε.

ΠΑΠΕΙ

Προεκλογική εκδήλωση πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 15/1, στο Πανεπιστήμιο Πειραιά, με ομιλητή τον Γιάννη Σηφακάκη, μέλος της Κεντρικής Συντονιστικής Επιτροπής της ANΤΑΡΣΥΑ και υποψήφιο βουλευτή στην Α' Αθήνας.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν δεκάδες φοιτήτριες και φοιτητές. Ο ομιλητής άνοιξε τη συζήτηση επιχειρηματολογώντας για την ανάγκη δυναμώματος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και στις εκλογές της 25ης Γενάρη. Εξήγησε την πορεία που οδήγησε στο γκρέμισμα της κυβέρνησης κάτω από την πίεση ενός κινήματος με τους εργαζόμενους και την νεολαία στην πρώτη γραμμή, αναφέροντας χαρακτηριστικά τα παραδείγματα της ΕΡΤ, των καθαριστριών, των διαθεσίμων του δημοσίου και των φοιτητικών καταλήψεων.

Σύμφωνα με τον Γ.Σηφακάκη, το δυνάμωμα της ANΤΑΡΣΥΑ λογοδοτεί στην ανάγκη ενίσχυσης αυτών των αγώνων, για να καθορίσουν τα πράγματα την επόμενη των εκλογών και να επιβληθούν λύσεις αντικαπιταλιστικές. Τέτοιες είναι οι λύσεις που υπερασπίζεται η ANΤΑΡΣΥΑ όπως η διαγραφή του χρέους, η επιστροφή των απολυμένων, η κρατικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων, η ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ, το τσάκισμα των φασιστών, η νίκη των εργαζομένων με την επιβολή εργατικού ελέγχου σε όλους τους χώρους.

Ακολούθησε πλούσια συζήτηση σχετικά με το πώς πρακτικά μπορούν να γυρίσουν πίσω όλοι οι απολυμένοι, για το ρόλο του ΣΥΡΙΖΑ και την ανάγκη ύπαρξης μιας ισχυρής εργατικής αριστερής αντιπολίτευσης, για την εξειδίκευση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος στο χώρο της Παιδείας, αλλά και την οργάνωση του αγώνα για ανατροπή του νόμου Διαμαντοπούλου.

Ν. Ιωνία

Με τους εργαζόμενους στο Δημαρχείο και την Εφορία της Ν.Ιωνίας συζήτησε το πρωί της Τετάρτης 14/1, ο Τάσος Αναστασιάδης, υποψήφιος βουλευτής με την ANΤΑΡΣΥΑ στη Β'Αθήνας, σε περιοδεία που πραγματοποίησε μαζί με κλιμάκιο της ANΤΑΡΣΥΑ και της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Η επιλογή για περιοδεία στο Δημαρχείο Ν.Ιωνίας τη συγκεκριμένη ημέρα δεν ήταν τυχαία. Πραγματοποιήθηκε πριν την έναρξη της στάσης εργασίας των δημοτικών υπαλλήλων, με αφορμή την παραπομπή σε δίκη της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ομοσπονδίας των εργαζομένων (ΠΟΕ ΟΤΑ), για την απεργία διαρκείας του 2010. "Οι Σαμαροβενιζέλοι και οι φίλοι τους προσπαθούν με κάθε τρόπο να τρομοκρατήσουν το εργατικό κίνημα που τους οδήγησε στο γκρεμό. Οι προσπάθειές τους όμως πέφτουν στο κενό. Ούτε τα δικαστήριά τους, ούτε οι επιστρατεύσεις εμπόδισαν τους απεργούς να συνεχίσουν και να ρίξουν την μισητή κυβέρνηση. Έτσι θα προχωρήσουμε, με δυνατή ANΤΑΡΣΥΑ, για να επιβάλουμε την επιστροφή όλων των απολυμένων, να ξανακερδίσουμε τους μισθούς και τις συντάξεις, για να δικαιωθούν οι ηρωικοί αγώνες των εργαζομένων", δήλωσε ο Τάσος Αναστασιάδης, ο οποίος μετά το τέλος της περιοδείας συμμετείχε στη συγκέντρωση αλληλεγγύης της ΠΟΕ ΟΤΑ στα δικαστήρια της Ευελπίδων.

Θεσσαλονίκη

Σε μια σειρά εξορμήσεις και περιοδείες έχουν προχωρήσει τις τελευταίες ημέρες οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες στη Θεσσαλονίκη. Ενδεικτικά να αναφέρουμε τις εξορμήσεις στα νοσοκομεία Ιπποκράτειο και Παπανικολάου, με συμμετοχή του γιατρού Γιάννη Κούτρα, υποψήφιου της ANΤΑΡΣΥΑ στην Α'Θεσσαλονίκης.

"Η κατάσταση στα νοσοκομεία είναι δραματική. Υπάρχουν μεγάλες ελλείψεις τόσο σε προσωπικό όσο και σε υλικά. Ο κόσμος μας ξέρει σε κάθε εργατικό χώρο που πηγαίνουμε, γιατί έχει δώσει αγώνες και η ANΤΑΡΣΥΑ ήταν δίπλα τους" μας είπε. "Οι συνάδελφοι συζητάνε για την προοπτική της διακυβέρνησης από το ΣΥΡΙΖΑ, αλλά έχοντας την εμπειρία από το ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '80, συμφωνούν ότι χρειάζεται δυνατή ANΤΑΡΣΥΑ και οργάνωση της μάχης από την επόμενη ημέρα".

ΦΑΓΕ

Στην πύλη του εργοστασίου της ΦΑΓΕ, στη Μεταμόρφωση, βρέθηκε το πρωί της Παρασκευής 16/1 κλιμάκιο της ANΤΑΡΣΥΑ, με τη συμμετοχή του Γιώργου Ράγκου, υποψήφιου στη Β' Αθήνας, για να μοιράσει προεκλογικό υλικό και να μιλήσει με τους εργαζόμενους.

"Οι εργαζόμενοι στη ΦΑΓΕ έχουν μεγάλη παράδοση απεργιών και αγώνων κόντρα στις μεθοδεύσεις της εργοδοσίας, που με τις ευλογίες των μνημονιακών κυβερνήσεων και παρά την κερδοφορία του εργοστασίου, επιχειρούν την 4ήμερη εκ περιτροπής εργασία στο τμήμα της αποθήκης. Η ANΤΑΡΣΥΑ βρέθηκε στο πλευρό των εργαζομένων σε κάθε αγωνιστική στιγμή και θα συνεχίσει να το κάνει. Καλέσαμε τους εργαζόμενους να δυναμώσουν την αντικαπιταλιστική αριστερά και με την ψήφο τους. Δυνατή ANΤΑΡΣΥΑ, σημαίνει πιο δυνατό στήριγμα στη μάχη των εργαζομένων ενάντια στις εργοδοτικές επιθέσεις" δήλωσε ο Γιώργος Ράγκος στο τέλος της εξόρμησης.

Χανιά

Η καμπάνια της ANΤΑΡΣΥΑ ξεκινάει από τον Έβρο και φτάνει μέχρι την Κρήτη. Από τα Χανιά ο Σεραφεύμ Ρίζος, αγωνιστής δάσκαλος, δημοτικός σύμβουλος Χανίων και υποψήφιος με την ANΤΑΡΣΥΑ στο νομό, μας μεταφέρει:

"Στα Χανιά έχουμε ανοίξει ένα μεγάλο γύρο εξορμήσεων σε εργατικούς χώρους της πόλης. Ενδεικτικά να αναφέρω τις περιοδείες μαζικών κλιμακίων της ANΤΑΡΣΥΑ στις υπηρεσίες του δήμου και το ΙΚΑ. Αυτό που σίγουρα συναντάς είναι η μαζική στροφή του κόσμου στην αριστερά. Η αισιοδοξία ότι επιτέλους τους διώχνουμε και μας δίνεται η ευκαιρία να τα πάρουμε όλα πίσω. Ταυτόχρονα, η αισιοδοξία αυτή συνυπάρχει με την καχυποψία για τις τακτικές και τις πολιτικές που θα ακολουθήσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Οι εργαζόμενοι που συναντάμε ξεχωρίζουν την ANΤΑΡΣΥΑ γιατί έχει σταθεί δίπλα τους στους αγώνες. Πολύς κόσμος δήλωνε αποφασισμένος να ψηφίσει ANΤΑΡΣΥΑ γιατί μας θεωρεί πολύτιμη δύναμη για τη συνέχεια".

Η άλυτη αντίφαση του καπιταλισμού

Με δεδομένο ότι και με δική μας ευθύνη δεν γονιμοποιήθηκαν προς επαναστατική κατεύθυνση ούτε οι αγώνες των εργαζόμενων, ούτε η οργή και η αγανάκτηση των ανέργων, των συνταξιούχων και των διαλυόμενων μεσαίων στρωμάτων, ο ΣΥΡΙΖΑ, κόμμα που επαγγέλλεται δημοκρατικές και κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, βρίσκεται προ της ανάληψης κυβερνητικών ευθυνών.

Σε μια εποχή όμως που χαρακτηρίζεται από κρίση υπερσυσσώρευσης, πτώση του μέσου ποσοστού κέρδους για το συνολικά επενδεδυμένο κεφάλαιο, υποκατανάλωση για μεγάλη μερίδα εργαζόμενου λαού, χρεοκοπίες μικρομεσαίων επιχειρήσεων, εφιαλτική ανεργία, κατάργηση εργατικών δικαιωμάτων για να ενισχυθεί η καπιταλιστική κερδοφορία, οι μεταρρυθμίσεις στην πραγματικότητα είναι ουτοπικές έως ανέφικτες.

Οι ισχυρισμοί του ΣΥΡΙΖΑ ότι θα καταργήσει το πρωτογενές πλεόνασμα από το οποίο πληρώνονται οι τόκοι, είναι αστήρικτοι αν δεν διαγραφεί το χρέος. Για το χρέος όμως ο ΣΥΡΙΖΑ μας λέει ότι θα το επιμηκύνει ή θα το εξορθολογίσει, μέχρι να αποπληρωθεί, προσβλέποντας όπως όλοι οι διαχειριστές της καπιταλιστικής κρίσης στην ανάπτυξη.

Άλυτη αντίφαση

Αυτό όμως που παρατηρούμε είναι μια αναίμακτη ανάπτυξη μικρότερη των επιτοκίων που πληρώνουμε και μια κατάσταση αποπληθωρισμού στην ευρωζώνη που κάνει πιο δύσκολη την αποπληρωμή του χρέους. Μήπως όμως η ποσοτική χαλάρωση της ΕΚΤ και οι ελλειμματικοί προϋπολογισμοί που ήδη η Ιαπωνία εφαρμόζει έφεραν την ανάπτυξη; Ισχυριζόμαστε κατηγορηματικά όχι. Ο λόγος είναι η ύπαρξη μιας άλυτης αντίφασης του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Τα σημερινά κέρδη των καπιταλιστών δεν επενδύονται όταν η ζήτηση μειώνεται και η αύξηση της ζήτησης δεν οδηγεί σε επενδύσεις όταν το μέσο ποσοστό κέρδους είναι χαμηλό.

Στους ισχυρισμούς του ΣΥΡΙΖΑ, και όχι μόνο, που φαντάζονται ένα αντιγραφειοκρατικό και αντιπελατειοκεντρικό σύγχρονο κράτος, έχουμε να πούμε ότι σε όλες τις αναπτυσσόμενες χώρες ο χαρακτήρας του είναι παρόμοιος γιατί το κράτος είναι η αποκρυστάλλωση των παραγωγικών σχέσεων που υπάρχουν και όχι ένα εργαλείο που το χρησιμοποιούμε κατά πως θέλουμε.

Ένα νέο κράτος μπορεί να υπάρξει μόνο με την ανατίναξη του ήδη υπάρχοντος και αυτό είναι δουλειά όχι των διαχειριστών αλλά μιας αναδυόμενης εργατικής εξουσίας. Δεν επιτρέπονται ψευδαισθήσεις για μια πολιτική ποιοτικά διάφορη από αυτή των Σαμαρο-Βενιζέλων. Κάποια ψίχουλα στους κοινωνικά αποκλεισμένους και στους συνταξιού-

χους κάτω των 700€ είναι δυνατόν να υπάρξουν αλλά τα 50 δις€ που κλάπηκαν δεν θα επιστραφούν.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μετωπικός σχηματισμός επαναστατικών και ριζοσπαστικών δυνάμεων, με αυξανόμενη κοινωνική απήχηση, αποτελεί την πιο ελπιδοφόρα δύναμη για την οικοδόμηση μιας εναλλακτικής λύσης στο σήμερα ως αναγκαίας προϋπόθεσης για την γονιμοποίηση και νίκη των αγώνων του αύριο σε επαναστατική κατεύθυνση, και υπό προϋποθέσεις το πρωταρχικό δυναμικό για την δημιουργία ενός κόμματος της κοινωνικής επανάστασης. Είναι μία δύναμη που αδιάλλαχτα υπερασπίζεται τα άμεσα συμφέροντα των εργαζόμενων με μορφές επαναστατικής πάλης και φιλοδοξεί να υπερασπιστεί και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντά τους με το μεταβατικό της πρόγραμμα.

Διεκδικεί μονομερή διαγραφή του χρέους και κατάργηση των μνημονίων. Απαλλοτρίωση όλων των τραπεζών χωρίς αποζημίωση και λειτουργία μιας δημόσιας τράπεζας κάτω από εργατικό έλεγχο. Μείωση των ωρών εργασίας, με αύξηση των αποδοχών ως τη μόνη λύση για την εξάλειψη της ανεργίας. Αυξήσεις στους μισθούς στα επίπεδα των πραγματικών αναγκών των εργαζόμενων. Απαλλοτρίωση της εκκλησιαστικής περιουσίας και των περιουσιών των μεγάλων καπιταλιστών. Νομιμοποίηση όλων των μεταναστών και προσφύγων, πλήρη πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα, ανοικτά σύνορα για όλους τους εργαζόμενους. Αφοπλισμό της αστυνομίας, διάλυση των ΜΑΤ και όλων των ειδικών μονάδων καταστολής. Κατάργηση των τρομονόμων και των ειδικών φυλακών. Αποχώρηση από το ΝΑΤΟ και κάθε ιμπεριαλιστικό μηχανισμό. Σχεδιασμό της οικονομίας στη βάση των κοινωνικών αναγκών, οπότε και ο κοινωνικός χαρακτήρας της εργασίας δεν θα εμφανίζεται ως η ανεξάρτητη νομισματική έκφραση του εμπορεύματος.

Για μια κυβέρνηση των ίδιων των εργαζόμενων, υπόλογη στις γενικές συνέλευσεις, της αυτοδιευθυνόμενης και αυτοοργανωμένης εργατικής εξουσίας.

Ψηφίζουμε λοιπόν ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να πάρουν εκδίκηση τα όνειρά μας και όχι να γίνουν ο εφιάλτης μας.

Δημήτρης (Τάκης) Θανασούλας
Συνταξιούχος τραπεζοϋπάλληλος,
υποψήφιος στο ψηφοδέλτιο
επικρατείας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Οι απεργόι της INTRACOM στο πλευρό της ΕΡΤ στη Γενική Απεργία 13/6/2013

Να γκρεμιστούν με βρόντο

Η λαομίσητη ακροδεξιά κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, θα γκρεμιστεί με βρόντο στις 25/1 με την ψήφο του ελληνικού λαού, ολοκληρώνοντας την κατάρρευση του μεταπολιτευτικού πολιτικού συστήματος, που υπηρέτησε πιστά τον ελληνικό καπιταλισμό, το ευρωπαϊκό πολυεθνικό κεφάλαιο και τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα, ράγισε ξεκινώντας πριν από 7,5 χρόνια με το ξέσπασμα της μεγαλύτερης παγκόσμιας κρίσης τα τελευταία 80 χρόνια, και το ρήγμα βαθιάει, εξαπλώνεται, εμφανίζει μεταστάσεις σαν καρκινικός όγκος, με επίκεντρο πλέον την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η μετάστασή του στην Ελλάδα επέφερε τη μεγαλύτερη οικονομική και κοινωνική κρίση-καταστροφή για τους εργαζόμενους σε αναπτυσσόμενη χώρα στην μεταπολεμική εποχή.

Η κατάρρευση της κυβέρνησης δεν ήρθε σαν από μηχανής θεός: εργαζόμενοι, νεολαίοι, άνεργοι, συνταξιούχοι, μετανάστες δίνουν διαρκείς μάχες αντιστεκόμενοι στην επέλαση των ζόμπι του κεφαλαίου, κλόνισαν την κυριαρχία του πολιτικά κι ιδεολογικά, ανέτρεψαν 2 κυβερνήσεις ήδη το 2011 και 2012 ενώ το 2013 πέταξαν από την κυβέρνηση κι «έσβησαν» την «αριστερή» ΔΗΜΑΡ όταν έπεσε το «μαύρο στην ΕΡΤ».

Πρόσφατα ξεπετάχθηκαν νέα αγωνιστικά μετερίζια, οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ που το «μαύρο» το έχουν μετατρέψει σε σάλπιγμα λευτεριάς κι αξιοπρέπειας μέσα κι έξω από την Ελλάδα. Δίπλα τους ξεδιπλώθηκαν οι αγώνες των καθαριστριών Υπ. Οικονομικών, των διαθέσιμων κι απολυμένων στα υπουργεία και την αυτοδιοίκηση, της COCA-COLA, της COSCO, των Τσιμέντων Χαλ-

κίδας, της ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ, ενάντια στην προκρούστεια αξιολόγηση στο δημόσιο, των καθηγητών, του μετρό, των ναυπηγείων κ.ο.κ.

Πλάι στους αγώνες στις Σκουριές και στις χωματερές, στην πρωτοφανή κινητοποίηση συμπαράστασης στον απεργό πείνας Ν. Ρωμανό και δράσεις στήριξης κάθε αγωνιζόμενου και διωκόμενου εργαζόμενου, συνδικαλιστή, νεολαίου, απέναντι στα ρατσιστικά πογκρόμ τύπου «Ξένιος Δίας», τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τα θαλάσσια νεκροταφεία - Φαρμακονήσια.

Αντιφασιστικό τσουνάμι

Πλάι στο αντιφασιστικό τσουνάμι μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα, που έστειλε μέρος της ηγεσίας της εγκληματικής νεο-ναζιστικής Χρυσής Αυγής πίσω από τα σίδερα, ξεσκεπάζοντας τη συμπαιγνία κράτους και παρακράτους των Μπαλτάκων.

Η ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. με τα χιλιάδες μέλη της σ' όλη την Ελλάδα έδωσε σ' όλες τις μάχες πρωταγωνιστικό παρών, αναδείχτηκε σε ασυμβίβαστο, αξιόπιστο αντικαπιταλιστικό ρεύμα, παλεύοντας για ένα μέτωπο αντικαπιταλιστικής ανατροπής εδώ και τώρα. Βλάστησε και μεγαλώνει μέσα σε αγώνες, με αντιθέσεις κι αντιφάσεις βέβαια, πάντα μέσα στον κόσμο και τα κινήματα, αλλά και διεθνιστικά. Οι εργαζόμενοι, οι αγωνιστές καλούνται και στις κάλπες στις 25/1 να ψηφίσουν - ενισχύσουν το ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ.

Κι εδώ είναι το μεγάλο στοίχημα: Τι ετοιμάζουμε οι εργαζόμενοι και το κίνημα για τις 26/1, με δεδομένο ότι «αυτοί» πολλά και διάφορα ετοιμάζουν - ενώ τα κόμματα της κοινοβουλευτικής Αριστεράς αδρανοποιούν κι αποκοιμίζουν τον κόσμο. Ο ΣΥΡΙΖΑ επαγγέλλεται ότι σαν κυ-

βέρνηση θα τα λύσει όλα με διαπραγμάτευση, ενώ καθημερινά στρογγυλεύει θέσεις που είχε μέχρι πρόσφατα και καθουσιάζει αγορές, ολιγάρχες, τραπεζίτες, μιντιάρχες.

Σήμερα στη μεγάλη κρίση ακόμη και μικρές ανάσες για τον κόσμο που υποφέρει παραβιάζουν μνημόνια κι ευρωσυνθήκες, ενεργοποιούν αντιδράσεις από τα μπουλντόγκ της ΕΕ, οι πτωχευμένες τράπεζες όσο δεν κρατικοποιούνται με εργατικό έλεγχο εξαρτώνται για τη χρηματοδότησή τους από την ΕΚΤ. Όσο για το ΚΚΕ, περιορίζεται σε άσφαιρες διακηρύξεις και καταγγελίες, απαρνείται το ενιαίο μέτωπο, αρνείται τη δυνατότητα κι επικαιρότητα ανατροπών αξιοποιώντας τα αδιέξοδα και ρήγματα του χρεοκοπημένου καπιταλισμού, μεταθέτει τα πάντα σε μια... δεύτερη παρουσία «λαϊκής εξουσίας».

Οποιαδήποτε μορφή θα πάρει η κυβέρνηση στις 26/1, εγγύηση ότι θα έχουμε μια βαθιά ανατρεπτική μεταπολίτευση είναι η οργάνωση και γενίκευση των εργατικών, δημοκρατικών, λαϊκών αγώνων, με ενιαίο μέτωπο στο οποίο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κι όσοι κερδίζουν και συντάσσονται στο μεταβατικό πρόγραμμά της θα παίξουν τον αποφασιστικό ρόλο.

Ισχυρή ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις κάλπες για τους σκληρούς αγώνες που θα ακολουθήσουν, για μια αντικαπιταλιστική ανατροπή! Από τον «ασθενή κρίκο» της μνημονιακής Ελλάδας, να ανοίξει ο δρόμος για το σοσιαλισμό του 21ου αιώνα στη χώρα μας, στην Ευρώπη, στη Μεσόγειο, στον κόσμο ολόκληρο!

Βασίλης Συλαϊδής

Υποψ. Βουλευτής στη περιφ. Αττικής (υπόλοιπο), μέλος Δ.Σ. Σωματείου Εργαζομένων INTRACOM

ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την πιο βαθιά ανατροπή

Είμαστε λίγες μέρες πριν τις εκλογές και, σε αντίθεση με το θρίλερ του Μάη-Ιούνη του 2012, το τοπίο είναι ξεκαθαρισμένο. Οι δυνάμεις του Μνημονίου και τα κόμματά τους, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, θα είναι οι μεγάλοι χαμένοι των εκλογών. Τα συστημικά ΜΜΕ που ξεκίνησαν την προεκλογική περίοδο με αναλύσεις για την “ψαλίδα που κλείνει” έχουν αναγκαστεί να παραδεχτούν ότι οι εκλογές μοιάζουν περισσότερο με αυτές του 2009 και το προβάδισμα του ΣΥΡΙΖΑ είναι πέρα από κάθε αμφιβολία, με πιθανό ενδεχόμενο ακόμα και την αυτοδυναμία.

Αυτό λοιπόν που κρίνεται τις μέρες που μας απομένουν μέχρι τις εκλογές δεν είναι η ανατροπή των Σαμαροβενιζέλων αλλά πόσο βαθιά αυτή θα φτάσει, αν δηλαδή πέρα από την αλλαγή των προσώπων θα έχουμε και ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών με αντίκρουσμα στις ζωές μας. Γι’ αυτό και η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι σήμερα η πιο χρήσιμη ψήφος από κάθε άλλη εκλογική αναμέτρηση. Για τρεις λόγους.

Ψηφίζοντας την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δυναμώνουμε τον κινητήρα των πολιτικών εξελίξεων που είναι το κίνημα που πάλεψε - στους εργατικούς χώρους, τους δρόμους και τις πλατείες - τα Μνημόνια και τις κυβερνήσεις που τα ψήφισαν. Μπορεί ο Τσίπρας σήμερα να μαζεύει κάθε λογής γυρολόγους των μνημονιακών κομμάτων που εμφανίζονται “μετανοημένοι” και να αποδίδει το ρεύμα του ΣΥΡΙΖΑ στην “πολυσυλλεκτικότητα” του κόμματος. Αλλά όλες και όλοι ξέρουμε ότι το ρεύμα που δίνει την πρωτιά

στην Αριστερά το φτιάξαμε όλοι εμείς που απεργήσαμε, διαδηλώσαμε, συγκρουστήκαμε και φάγαμε τα δακρυγόνα στην πλατεία Συντάγματος. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η εγγύηση ότι αυτό το κίνημα θα είναι παρόν και θα συνεχίσει να μεγαλώνει.

Ψηφίζοντας την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, φέρνουμε πιο κοντά στην υλοποίησή τους όλα τα αιτήματα του κινήματος των τελευταίων χρόνων. Οι εφημερίδες είναι γεμάτες με τα σενάρια και τα διλήμματα της επόμενης μέρας: με ποιον θα συνεργαστεί ο ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα μάλιστα με δήλωση του Τσίπρα ακόμα και αν έχει αυτοδυναμία; Αν συνεργαστεί με τους Ανεξάρτητους Έλληνες, η κυβέρνηση θα είναι αντιμνημονιακή, αλλά τα αιτήματα του αντιρατσιστικού κινήματος, λόγου χάρη για την ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά δεύτερης γενιάς, θα πρέπει να μπουκνουν στο ψυγείο για να μην θίξουν τον εθνικισμό του Καμμένου.

Κανένα κλάδεμα

Αν συνεργαστεί με το ΠΑΣΟΚ ή το Ποτάμι, η αντιμνημονιακή στάση της κυβέρνησης θα είναι εξαρχής ένα σύντομο ανέκδοτο. **Απέναντι σ’ αυτά τα διλήμματα, απαντάμε: η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι εκείνη η δύναμη που δεν θα δεχτεί το κλάδεμα κανενός από τα αιτήματα για τα οποία παλέψαμε τα τελευταία χρόνια, είτε πρόκειται για τις δουλειές, την παιδεία, την υγεία, είτε για τα δικαιώματα, τον αντιφασισμό και τον αντιρατσισμό. Με ξεκάθαρες αιχμές και χωρίς εκπώσεις, μπορούμε να τα διεκδικήσουμε και να τα κερδίσουμε όλα!**

Ψηφίζοντας τέλος την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενισχύουμε τη χρήσιμη Αριστερά. Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν περιμέναμε ποτέ και δεν θα περιμένουμε στη γωνία τις αποτυχίες της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ που μοιάζουν αναπόφευκτες κρίνοντας από τις προγραμματικές του αδυναμίες. Παλεύουμε για να επιβάλλουμε στο σήμερα δικαιώματα και κατακτήσεις, ανοίγοντας ταυτόχρονα το δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Το αποδείξαμε αυτό στο αντιφασιστικό κίνημα και τη μάχη κατά της ναζιστικής Χρυσής Αυγής. Καθορίσαμε με τη δράση μας ότι τα τάγματα εφόδου των νεοναζί δεν μπόρεσαν να ελέγξουν καμία γειτονιά και οι ηγέτες τους είναι σήμερα στη φυλακή, χωρίς να υποτιμάμε κανένα πεδίο αυτής της μάχης: τους δρόμους, τα δημοτικά συμβούλια, τα δικαστήρια. Αυτή η δράση θα είναι το επόμενο διάστημα ακόμα πιο αναγκαία. Και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η μόνη δύναμη που μπορεί με βεβαιότητα να την εγυηθεί.

Θανάσης Καμπαγιάννης
δικηγόρος,
μέλος της Πολιτικής Αγωγής
στη δίκη της Χ.Α.

Διέξοδος αντικαπιταλιστική

Εκλογές λοιπόν στις 25 του Γενάρη. Με τη διαδικασία “του κατεπείγοντος”. Σε συνθήκες πτώσης, σε συνθήκες ιδιαίτερα πυκνού πολιτικού χρόνου τόσο για την Ελλάδα όσο και σε διεθνές επίπεδο. Ο καπιταλισμός, στην αδυναμία του να ξεπεράσει την κρίση του, δημιουργεί για μια ακόμα φορά πολέμους και ανθρωποθυσίες. Γιατί καπιταλισμός και άνθρωπος είναι έννοιες ασυμβίβαστες. Γνωστό αυτό.

Εκλογές ιδιαίτερα σημαντικές και πιθανά κρίσιμες όπου η αριστερά της αντικαπιταλιστικής ρήξης βρίσκεται και πάλι σε θέση μάχης. Έτοιμη να αναμετρηθεί με γεγονότα, έτοιμη να απαντήσει σε ερωτήματα. Γιατί έτσι καταλαβαίνει τη σημασία των εκλογών η δικιά μας αριστερά. Σαν μια ευκαιρία ουσιαστικής και αληθινής επικοινωνίας με έναν κόσμο που ξεπετάγεται, που ψάχνει και δικαιούται απαντήσεις. Η αντικαπιταλιστική αριστερά, ορθώνει λοιπόν το ανάστημά της και λέει την αλήθεια της η οποία πρέπει να λέγεται ολόκληρη.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ προχωράει και σ’ αυτές τις εκλογές, επιχειρώντας σε μόνιμο, σταθερό και καθημερινό επίπεδο να επικοινωνήσει το πρόγραμμα και την πολιτική της με όσο το δυνατόν περισσότερο κόσμο. Επιχειρώντας να μπει σε χώρους δουλειάς, σε χώρους σπουδών, σε καφεενία ανέργων, σε παγκάκια πλατειών, σε μικρές και μεγάλες συνάξεις ανθρώπων που δημιουργούνται στις γειτονιές, σε πολυκατοικίες, σε καρδιές ανθρώπων. Απαλλαγμένη από τη λογική της ήττας που λέει “δεν μπορώ να κάνω τα πάντα, θα κάνω το λιγότερο κακό”. Μακριά από εμάς συμβιβασμοί και “ρεαλισμοί” αυτού του τύπου. Επειδή γνωρίζουμε καλά το πραγματικό διακύβευμα των εκλογών. Που δεν είναι να αλλάξει ο διαχειριστής της κυβερνητικής εξουσίας. Ούτε ο τρόπος της διαχείρισης. **ΣΤΟΧΟΣ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ Η ΙΔΙΑ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ.** Και σ’ αυτό το στόχο τα δίνεις όλα, γιατί η αντικαπιταλιστική αριστερά είναι η μόνη δύναμη που είναι σε θέση να μιλήσει ουσιαστικά για μια ΑΛΛΗ πολιτική.

Καθήκοντα

Σ’ αυτήν λοιπόν τη συγκυρία, τόσο ιδιαίτερη, τόσο οξυμένη, όσο λίγες τα τελευταία 100 χρόνια για τη χώρα, τα καθήκοντα και τα πολιτικά επίδικα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς είναι περισσότερο σοβαρά από άλλοτε.

Η εργατική τάξη δεν μπαίνει στον αγώνα, ούτε άλλωστε και στην επανάσταση, με το ίδιο επίπεδο συνειδησης. Αυτό είναι δεδομένο. Φτάνει να μάθει και να παλέψει ενωμένα. Και σ’ αυτό το ζητούμενο η ιδεολογική ασάφεια είναι εμπόδιο. Όσο πιο ξεκάθαρα αναπτύσσεις το αντικαπιταλιστικό σου κεκτημένο, τόσο πιο αποδεκτός γίνεσαι από εχθρούς και φίλους. Υπολογίσιμος αντίπαλος στην

αστική τάξη, συναγωνιστής και σύντροφος στον εργάτη.

Αυτές οι εκλογές γίνονται σε περίοδο εργασιακού μεσαίωνα και εργατικής γενοκτονίας, η επίθεση ενάντια στην τάξη και τα δικαιώματά της οξύνεται κάθε μέρα που περνάει. Άρα δε φτάνει να υποσχεθούμε ανακούφιση των άμεσων κοινωνικών αναγκών.

Ο κόσμος ζητάει πολιτική λύση στα αδιέξοδα. Δυστυχώς στη συντριπτική πλειοψηφία του, εννοεί λύση κυβερνητική. Είναι στη δική μας δυναμική λοιπόν και στη δική μας ατζέντα επιχειρημάτων, να δέσουμε τον αγώνα της καθημερινότητας με τον αγώνα για ένα διαφορετικό κόσμο, για ένα διαφορετικό μέλλον. Είναι δικό μας χρέος να πάρουμε πάνω μας το στοιχείο ότι το ψωμί, το ζεστό σπίτι, το σταμάτημα των απολύσεων πάει μαζί με ένα αύριο που οι πηγές του πλούτου θα αναβλύζουν και θα καλύπτουν τις ανάγκες των πολλών. Είναι δική μας υποχρέωση να πείσουμε ότι το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα είναι κοινωνικά αναγκαίο, πραγματικά ρεαλιστικό και κινηματικά πραγματοποιήσιμο. Είναι δική μας υποχρέωση να πείσουμε, ότι όποια κυβέρνηση και να προκύψει από τις εκλογές, ο λαός θα πρέπει να είναι στην ίδια ετοιμότητα. Στην ίδια εγρήγορση.

Άσχετα με το πόσοι και ποιοί θα μας ψηφίσουν τελικά, δεν έχουμε δικαίωμα να κατεβάσουμε τον πήχυ κάτω από την αντικαπιταλιστική ανατροπή. Μας ρωτούν αν υπάρχει διέξοδος από την κρίση. Απαντάμε, υπάρχει. Δεν θα’ ναι σε “δημοκρατική”, σε “αντιμνημονιακή” κατεύθυνση. Ή θα είναι αντικαπιταλιστική ή δεν θα είναι καθόλου διέξοδος.

Ράνια Νενεδάκη
δημοτική σύμβουλος της
ΑΝΤΑΡΣΥΑ στου Ζωγράφου

Για να πάρουν και οι γυναίκες

ΣΤΥΛΙΟΥ ΜΑΡΙΑ
υπεύθυνη σύνταξης περιοδικού
Σοσιαλισμός από τα κάτω

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ ΤΑΣΟΥΛΑ
ιδιωτική εκπαιδευτικός,
δημοτική κίνηση "Ανταρσία στην Κοκκινιά"

Β' ΠΕΙΡΑΙΑ

ΤΣΩΛΗ ΕΛΕΑΝΝΑ
φοιτήτρια

ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑ

ΛΑΓΩΝΙΚΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
φιλόλογος

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

ΣΥΝΔΡΕΒΕΛΗ ΒΟΥΛΑ
ιδιωτική υπάλληλος,
ΔΣ Εργατικού Κέντρου Ιωαννίνων

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΦΩΤΕΛΗ ΕΙΡΗΝΗ
εργαζόμενη ΕΡΤ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΘΩΪΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη,
δημοσιογράφος Εργατική Αλληλεγγύη

Β' ΠΕΙΡΑΙΑ

ΒΕΡΔΕ ΛΕΝΑ
Δημοσιογράφος
Εργατική Αλληλεγγύη

ΑΡΓΟΛΙΔΑ

ΓΙΑΝΝΟΒΙΤΣ ΣΕΒΑΣΤΗ
καθηγήτρια γαλλικής

ΗΜΑΘΙΑ

ΚΑΤΣΙΑΜΠΟΥΡΑ ΓΙΑΝΝΑ
ερευνήτρια Εθνικό
Ίδρυμα Ερευνών

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΑΡΓΥΡΗ ΝΙΚΗ
Συντονιστική Επιτροπή ΚΕΕΡΦΑ

Α' ΑΘΗΝΑΣ

ΜΠΑΛΑΛΕ ΣΟΥΛΑ
πρ. μέλος ΔΣ Σωματείου
Ιδιωτικών Κλινικών Αττικής

ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΜΠΑΡΔΑΝΗ ΘΑΛΕΙΑ
εκπαιδευτικός-ψυχολόγος

ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΝΙΑ
μηχανολόγος μηχανικός,
μέλος Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ
μέλος ΔΣ Συλλόγου εργαζομένων
ΟΚΑΝΑ Θεσσαλονίκης

ΚΙΛΚΙΣ

ΑΣΛΑΝΙΔΗ ΘΕΝΙΑ
γιατρός

Α' ΑΘΗΝΑΣ

ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
συνδικαλίστρια νοσηλεύτρια Ψυχιατρικό
Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης

Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΠΟΛΟΒΙΝΑ ΜΑΡΙΑ
κοιν. λειτουργός, σύμβουλος ψυχικής υγείας,
μέλος Σωματείου Βάσης Εργαζομένων ΜΚΟ

ΑΡΤΑ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ιδιωτική υπάλληλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΣΑΜΟΥΦΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
ιδιωτική υπάλληλος

ΚΟΖΑΝΗ

ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
πρ. δημ. σύμβουλος Πετρούπολης

Β' ΑΘΗΝΑΣ

ΠΟΛΙΤΗ ΦΥΛΛΙΑ
δημοσιογράφος, ΚΕΕΡΦΑ Θεσ/κης,
ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΛΑΧΑΝΙΩΤΗ ΤΟΝΙΑ
πρώην περιφερειακή σύμβουλος
Ιονίων, ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας

ΑΧΑΪΑ

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΟΥ ΓΙΟΥΛΗ
άνεργη εκπαιδευτικός,
ΚΕΕΡΦΑ Ιωαννίνων

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΚΑΛΑΝΤΖΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
ειδικευμένη γυναικολόγος

ΛΑΡΙΣΑ

Πίσω όσα τους λεηλάτησαν

ΠΑΨΑΝΙΔΟΥ
ΕΛΕΝΗ
ιδιωτική υπάλληλος

ΛΑΣΙΘΙ

ΚΟΜΝΙΑΝΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΑ
τοπογράφος
μηχανικός, μέλος ΣΜΤ

ΣΑΜΟΣ

ΦΕΣΣΑ
ΣΥΛΒΙΑ
γιατρός ακτινολόγος

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

ΚΑΨΑΛΛΗ-
ΓΕΡΟΚΟΥΔΗ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ
εκπαιδευτικός

ΦΘΙΩΤΙΔΑ

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΑΣΩ
συνταξιούχος καθηγήτρια,
πρ. μέλος ΔΣ ΕΛΜΕ Ξάνθης

ΞΑΝΘΗ

ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗ
ΜΑΡΙΑ
ιδιωτική υπάλληλος

ΧΑΝΙΑ

ΠΙΤΤΑ ΑΝΝΑ
(ΤΑΤΙΑΝΑ) ηθοποιός

ΡΟΔΟΠΗ

Όλα τα βάρβαρα μέτρα των μνημονιακών κυβερνήσεων τα τελευταία χρόνια, με στόχο να φορτώσουν την κρίση στις πλάτες των εργατών και να εξοικονομήσουν δισεκατομμύρια για χάρη των τραπεζιτών, έβαλαν στο στόχαστρό τους τις εργαζόμενες γυναίκες: είτε ήταν απολύσεις, είτε περικοπές, είτε ιδιωτικοποιήσεις.

Το επιβεβαιώνουν με μια ματιά τα στοιχεία για την ανεργία. Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, η ανεργία άγγιξε το 27% το 2014. Το ποσοστό των γυναικών ήταν 32,2% έναντι 24,9% των ανδρών, ενώ ανάμεσα στους νέους ηλικίας 15-24 ετών που εμφανίζουν την υψηλότερη ανεργία (57,2%), το ποσοστό των γυναικών ήταν 62,8%. Οι κλάδοι που δέχθηκαν τα περισσότερα κύματα διαθεσιμότητων και απολύσεων ήταν αυτοί που στην πλειοψηφία τους εργάζονται γυναίκες: εκπαιδευτικοί, σχολικοί φύλακες, διοικητικοί πανεπιστημίων, καθαριστριες.

Καθεστώς

Την ίδια στιγμή, η επισφαλής εργασία, οι απλήρωτες υπερωρίες, τα διευρυμένα ωράρια, η δουλειά χωρίς ασφάλιση, οι χαμηλότερες αμοιβές έγιναν όλο και περισσότερο καθεστώς για τις γυναίκες.

Σύμφωνα με το Συνήγορο του Πολίτη για τα χρόνια της κρίσης, «οι γυναίκες είναι περισσότερο εκτεθειμένες σε μη αξιοπρεπείς συνθήκες απασχόλησης, κινδυνεύουν με απόλυση ιδίως κατά την περίοδο της εγκυμοσύνης και της χρήσης άδειας μητρότητας, ενώ πιέζονται να δεχτούν ευέλικτες σχέσεις εργασίας», ενώ «οι αναφορές που εξέτασε το 2013 ο Συνήγορος του Πολίτη, για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου στην εργασία, εμφάνισαν αύξηση κατά 25%». Η πρόσφατη καταγγελία εγκύου εργαζόμενης στο Ηράκλειο Κρήτης για εκβιασμό από την εργοδοσία της να ρίξει το παιδί της για να μην απολυθεί, συμπυκνώνει αυτή την εικόνα.

Μια σειρά δικαιώματα των γυναικών έγιναν θυσία στο βωμό των μνημονίων και της αποπληρωμής του χρέους. Κραυγαλέο παράδειγμα η κατάργηση του επιδόματος τοκετού και η χορήγησή του μόνο στις γυναίκες που επιλέγουν να γεννήσουν στο σπίτι. Το υπουργείο Υγείας είχε εκτιμήσει πως από τον περιορισμό των τοκετών στα δημόσια νοσοκομεία θα εξασφάλιζε 15 εκ. Ευρώ για το 2013. Γι' αυτό το ποσό, ο τότε φασίστας υπουργός Γεωργιάδης είχε προκλητικά χαρακτηρίσει το επίδομα τοκετού «ανωμαλία που έπρεπε να διορθωθεί». Έτσι χιλιάδες γυναίκες βρέθηκαν να έχουν να επιλέξουν ανάμεσα σε μια πολυέξοδη γέννα στο νοσοκομείο και σε

ένα επικίνδυνο για την υγεία τη δική τους και των παιδιών τους τοκετό στο σπίτι. Αντίστοιχα, η ανατροπή των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση προς τα πάνω σήμανε την κατάργηση πολλών θετικών διακρίσεων και κατακτήσεων των εργαζόμενων γυναικών.

Οι περιορισμοί στο δημόσιο, δόθηκαν να αποτελέσει το «σπάταλο κράτος», είχαν σαν αποτέλεσμα να διαλυθούν οι κοινωνικές δομές και υπηρεσίες που ανακούφιζαν την εργαζόμενη γυναίκα από τα βάρη της φροντίδας των παιδιών και των ηλικιωμένων. Οι συγχωνεύσεις των παιδικών σταθμών και των σχολείων, οι επιθέσεις στο ολοήμερο σχολείο και την πρόσθετη διδακτική στήριξη, το κλείσιμο νοσοκομείων, μονάδων για ψυχικά ασθενείς και ΚΑΠΗ, έφεραν νέα βάρη πάνω στην οικογένεια και κατά συνέπεια στις γυναίκες.

Σεξισμός

Για να περάσουν οι επιθέσεις, ο σεξισμός κλιμακώθηκε έντονα τα μνημονιακά χρόνια, είτε μέσα στους εργασιακούς χώρους κάτω από τον εκβιασμό της απόλυσης, είτε με την επιστροφή στις «πατροπαράδοτες αξίες» ότι η ανεργία είναι μια «ευκαιρία» η γυναίκα να «γυρίσει στο σπίτι». Όλα τα στερεότυπα που αναπαράγονται από τα πάνω και θέλουν ως βασικό προορισμό της γυναίκας τη μητρότητα, την ανατροφή των παιδιών και την υπηρεσία των ανδρών, είχαν την τιμητική τους.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα το χυδαίο σκίτσο του Δημήτρη Χαντζόπουλου τον Νοέμβριο του 2013 στα ΝΕΑ, στο οποίο απεικονίζονταν η Ζωή Κωνσταντοπούλου και η Ραχήλ Μακρή να κάνουν pole dancing στις κεραίες της ΕΡΤ. Ήταν το αποκορύφωμα της αντιδραστικής σεξιστικής προκατάληψης ότι οι γυναίκες όχι μόνο είναι κατώτερες από τους άντρες αλλά ότι ο βασικός τους ρόλος είναι να ικανοποιούν τις σεξουαλικές ορέξεις των αρσενικών. Κι αντί να δίνουν μάχες με τα ΜΑΤ, θα έπρεπε να ακολουθούν τις οδηγίες των διαφημίσεων, των σήριαλ και των ριάλιτι, που αποκάλυπτα παρουσιάζουν τη γυναίκα είτε σαν σεξουαλικό αντικείμενο είτε σαν «βασιλίτσα της κουζίνας».

Ανατροπή των μνημονίων σημαίνει να επιστρέψουν όλα τα δικαιώματα και οι κατακτήσεις των εργαζόμενων γυναικών που λεηλατήθηκαν τα τελευταία χρόνια, σημαίνει μάχη ενάντια στις σεξιστικές ιδέες που δικαιολογούν τις επιθέσεις. Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ αυτή την προοπτική δυναμώνει.

Η ίδια μνημονιακή πολιτική και σεξιστική ιδεολογία έβαλε στο στόχαστρο την ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα. Το ίδιο διάστημα που η τελευταία κυβέρνηση έδειχνε το ρατσιστικό της πρόσωπο ενάντια στα δικαιώ-

ματα των ομοφυλόφιλων εξαιρώντας τους από το σύμφωνο συμβίωσης, στους δρόμους και τις γειτονίες οι φασιστικές επιθέσεις σε ομόφυλα ζευγάρια πολλαπλασιάζονταν.

Σε κείμενό της για τις εκλογές, η Ομάδα LGBTQ ΑΝΤΑΡΣΥΑ εξηγεί γιατί η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η καλύτερη επιλογή. «Οι απαντήσεις από το πολιτικό σκηνικό είναι συχνά απογοητευτικές», αναφέρει, «Ο ΣΥΡΙΖΑ παρέπεμψε στις καλένδες το γάμο ομόφυλων ζευγαριών και αμφισβήτησε το δικαίωμά τους στην παιδοθεσία. Το ΚΚΕ αρνήθηκε ρητά να υποστηρίξει οποιοδήποτε αίτημα της κοινότητας. Το νεοφιλελεύθερο Ποτάμι, που παρίστανε τον προστάτη των LGBTQI, έδειξε πρόσφατα το αντιδραστικό, ομοφοβικό του πρόσωπο. Και ποιος/ποια θέλει να ψηφίσει τα κόμματα που τόσα χρόνια στήριζαν και στηρίζουν την πολιτική των μνημονίων, του ρατσισμού και του σεξισμού; Ακόμη κι όταν οι στυλοβάτες του αστικού συστήματος δείχνουν καιροσκοπικό ενδιαφέρον για τα δικαιώματα των τρανς ανθρώπων, ποιον/ποιαν πείθουν ότι έχουν κάτι ουσιαστικό να προσφέρουν; Ενάντια στην υποκρισία και τις ψηφοθηρικές σκοπιμότητες όλων των παραπάνω, εμείς σ' αυτές τις εκλογές σας προτείνουμε να κάψετε ... ΑΝΤΑΡΣΥΑ!...

Αιτήματα

...διεκδικούμε να ικανοποιηθούν όλα τα θεσμικά αιτήματα της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας. Για τους τρανς ανθρώπους, ζητάμε να αναγνωριστεί πλήρως η ταυτότητα φύλου χωρίς προϋποθέσεις και να τους παρέχεται δωρεάν πρόσβαση σε ορμονοθεραπείες και επεμβάσεις επιβεβαίωσης φύλου (εφόσον τις επιθυμούν).

Για τα ομόφυλα ζευγάρια, απαιτούμε να κατοχυρωθεί το δικαίωμά τους στο σύμφωνο συμβίωσης, στο γάμο και στην παιδοθεσία. Επιπλέον, ζητάμε να διευρυνθεί το σύμφωνο συμβίωσης ώστε να μπορούν να το συνάψουν όσα ενήλικα άτομα το επιθυμούν, ανεξάρτητα από φύλο και αριθμό.

Ωστόσο, δεν αρκούμαστε στην απλή διεκδίκηση νομικών μεταρρυθμίσεων. Γνωρίζουμε ότι πρέπει να δοθούν ακόμη πολλές και σημαντικές μάχες μέχρι να επιτευχθεί η ουσιαστική απελευθέρωση των LGBTQI ανθρώπων αλλά και όλων των καταπιεσμένων. Ελάτε να τις δώσουμε μαζί! Στηρίξτε με την ψήφο σας την ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να δυναμώσει η αντικαπιταλιστική φωνή του κινήματος. Επικωλύστε με την ομάδα μας για να συζητήσουμε και να οργανώσουμε τις επόμενες δράσεις μας. Ελάτε να παλέψουμε ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση για να φτιάξουμε τον κόσμο που πραγματικά ονειρευόμαστε!».

Λένα Βερδέ

1. Γιατί φούσκωσε το χρέος;

Σήμερα το δημόσιο χρέος της Ελλάδας είναι 321 δις ευρώ και αναλογεί στο 174% του ΑΕΠ. Το Μάρτη του 2009 λίγο πριν ψηφιστεί το πρώτο μνημόνιο ήταν 310 δις ευρώ και περίπου στο 120% του ΑΕΠ, ποσοστό-όριο που αποτέλεσε και την αφορμή για τον ερχομό της τρόικας ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ και των μνημονίων.

Μέσα σε πέντε χρόνια συνεχούς άγριας λιτότητας και ταυτόχρονης συρρίκνωσης του ΑΕΠ, η τρόικα και οι τρoικανές κυβερνήσεις «πέτυχαν» να αυξήσουν το χρέος κατά 54% σε ποσοστό του ΑΕΠ και σε 11 δις ευρώ σε απόλυτους αριθμούς.

Πρόκειται για μια παταγωδή αποτυχία για την οποία οι Σαμαροβενιζέλοι τολμάνε ακόμα να πανηγυρίζουν. Μια αποτυχία που γίνεται απόλυτη αν σκεφτεί κανείς ότι μέσα σε αυτό το διάστημα έγιναν τουλάχιστον δύο επιμηκύνσεις, καθώς και ένα «κούρεμα» του χρέους το Μάρτη του 2012.

Εξηγείται πολύ εύκολα αυτή η εκτίναξη του χρέους. Αρκεί να δει κανείς τα ποσά που δανείστηκε η Ελλάδα μέσα σε αυτά τα πέντε χρόνια και συνόδευαν όλες τις μνημονιακές συμφωνίες: Με το πρώτο μνημόνιο την άνοιξη του 2010 η Ελλάδα δανείστηκε 110 δις από την ΕΕ και το ΔΝΤ. Το 2011 ακολούθησε ένα ακόμα πακέτο δανεισμού, 130 ακόμα δις ευρώ. Σήμερα, το συνολικό ποσό που δανείστηκε το ελληνικό κράτος μέσα στην πενταετία έχει ξεπεράσει τα 250 δις ευρώ, με αποτέλεσμα την εκτίναξη του δημόσιου χρέους.

2. Πού πήγαν τα δανεικά;

Εδώ και πέντε χρόνια κάθε φορά που η τρόικα ανοίγει την κάνουλα για μια νέα «εκταμίευση» μερικών δις ευρώ -για την ακρίβεια λίγο πριν το κάνει- υπάρχει μια περίοδος τρομοκρατίας και νέων μέτρων που "πρέπει" να εφαρμοστούν, αλλιώς «δεν θα δοθούν οι συντάξεις».

Η αλήθεια είναι ότι ούτε ένα ευρώ από αυτά τα 250 δις που έχει δανειστεί το ελληνικό κράτος τα τελευταία πέντε χρόνια δεν έχει καταλήξει σε συντάξεις, μισθούς, νοσοκομεία, σχολεία, δημόσια έργα κλπ. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο όλα καταλήγουν στις τράπεζες.

Σύμφωνα με τον πρόσφατο κρατικό προϋπολογισμό την τελευταία πενταετία το ελληνικό κράτος έχει πληρώσει στις τράπεζες 165 δις ευρώ για την εξυπηρέτηση τόκων και χρεολυσίων. Δηλαδή -όπως ακριβώς έγινε και με εκατομμύρια νοκοκυριά- δανείζεται και φορτώνεται νέους τόκους για να πληρώνει τους παλιούς.

Ας δούμε τώρα, πόσα δις ευρώ έχουν πάει τα τελευταία έξι χρόνια στην «διάσωση», «ανακεφαλαίωση» κλπ των ελληνικών τραπεζών. Σύμφωνα με το περιοδικό Unfollow ο αριθμός τους υπολογίζεται στα 210 δις ευρώ. Αναλυτικά:

«Με το νόμο 3723/2008 θεσπίζεται η χρηματοδότηση των τραπεζών με συνολικό ποσό 28 δις. Με το νόμο 3845/2010 χορηγήθηκαν άλλα 15 δις στις τράπεζες με τη μορφή εγγυήσεων. Με το νόμο 3864/2010 χορηγούνται ως εγγυήσεις άλλα 10 δις στα τραπεζικά ιδρύματα. Με το νόμο 3872/2010 δίνονται επιπλέον 25 δις με τη μορφή κρατικών εγγυήσεων στις τράπεζες. Με το νόμο 3965/2011 χορηγούνται 30 δις στις τράπεζες με τη μορφή εγγυήσεων από το κράτος. Με πράξη νομοθετικού περιεχομένου στις 14 Σεπτεμβρίου 2011 χορηγούνται άλλα 30 δις ευρώ στις τράπεζες επίσης με τη μορφή εγγυήσεων. Με το νόμο 4031/2011 δίνονται στους τραπεζίτες με τη μορφή εγγυήσεων επιπλέον 30 δις ευρώ. Με πράξη νομοθετικού περιεχομένου τον Ιούνιο του 2012 χορηγούνται στους τραπεζίτες 18 δις ευρώ που παρέιχε το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας για την ανακεφαλαίωση των τραπεζών με το PSI («κούρεμα» κρατικών ομολόγων). Με το νόμο 4046/2012 συμφωνήθηκε να λάβουμε δάνεια από το EΤΧΣ (ΕFSF) για την ανακεφαλαίωση των τραπεζών. Η ανακεφαλοποίηση πραγματοποιήθηκε μέσα στο 2013 και στοιχισε στο ελληνικό δημόσιο το ποσό των 25,5 δις ευρώ».

Απλές αλήθειες για το χρέος

3. Οι λαοί και οι τραπεζίτες

Ένα από τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούν οι Σαμαροβενιζέλοι στην προεκλογική τους εκστρατεία ενάντια σε όσους υποστηρίζουν την διαγραφή του δημόσιου χρέους είναι ότι αυτό αφορά κατά κύριο λόγο κράτη. «Είναι τα λεφτά των φορολογούμενων ευρωπαίων» λέει αυτή η φιλολογία, «δεν πρέπει να γίνουμε μπαταχτοσίδες». Πρόκειται για ψέματα.

Καταρχήν, τα κράτη - ανάμεσα σε αυτά και το ελληνικό- δεν διόγκωσαν το χρέος τους λόγω «κοινωνικών παροχών» αλλά επειδή φορτώθηκαν τα χρέη των καπιταλιστών. Ακολουθώντας το παράδειγμα των ΗΠΑ το 2008, μέσα στην τελευταία πενταετία τα κράτη της ΕΕ έχουν προχωρήσει σε απανωτές διασώσεις στον τραπεζικό τομέα και αγορές ομολόγων από τον ιδιωτικό τομέα που μεταφράζονται σε εκατοντάδες δις ευρώ.

Με αυτόν τον τρόπο τα χρέη των καπιταλιστών φορτώνονται συστηματικά στην πλάτη των εθνικών κρατών (καλπάζοντας προς το 100% του ΑΕΠ στα κράτη της ευρωζώνης και πολύ πάνω από το «όριο» του 120% σε χώρες όπως η Ιταλία) και αυτά με τη σειρά τους τα φορτώνουν στην εργατική τάξη, τους ανέργους, τους αγρότες, τα υπόλοιπα φτωχά στρώματα της κοινωνίας.

Δεύτερον, το ελληνικό κράτος το διάστημα 1985-2009, πριν ξεκινήσουν τα μνημόνια είχε ήδη πληρώσει για τοκοχρεολύσια 622 δις ευρώ. «Δώσαμε», που λέει και ο λαός.

Τρίτον, όπως ξέρουμε και από την εμπειρία μας εδώ στην Ελλάδα, κράτος δεν σημαίνει οι πολίτες του. Τα 25 και πάνω δις ευρώ ανά έτος που πληρώνει κατά μέσο όρο τα τελευταία χρόνια σε τοκοχρεολύσια το ελληνικό κράτος δεν καταλήγουν σε αυξήσεις στους μισθούς στην Γαλλία ή στην Γερμανία, αλλά στους τραπεζίτες και τους βιομήχανους που εκπροσωπεί η ΕΕ και το ΔΝΤ.

5. Μονομερείς ενέργειες

Δεν σταματάνε οι Γεωργιάδιδες να κατηγορούν τον ΣΥΡΙΖΑ ότι «θα καταστρέψει την χώρα» αν τολμήσει να καταργήσει τα μνημόνια και δεν σταματάνε εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ να διαβεβαιώνουν ότι δεν θα προχωρήσουν σε μονομερείς ενέργειες.

Γίνεται, όμως, να καταργηθούν τα μνημόνια χωρίς μονομερείς ενέργειες; «Είναι το ισοδύναμο μιας διαπραγμάτευσης ανάμεσα στην εργοδοσία και το σωματείο , όπου οι συνδικαλιστές δηλώνουν προκαταβολικά ότι δεν θα φύγουν από το διάλογο ούτε θα προχωρήσουν σε απεργίες, ελλείποντας έτσι να κερδίσουν την καλή θέληση της άλλης πλευράς» σημειώνει αμέσως μετά τις εκλογές του 2012 το περιοδικό **Σοσιαλισμός από τα Κάτω** ακριβώς την περίοδο που ο **Δραγασάκης** έριχνε το σύνθημα για «βίβια ωρίμανση» του ΣΥΡΙΖΑ.

Η αλήθεια είναι ότι οι κυβερνήσεις Παπανδρέου, Παπαδήμου και Σαμαρά δεν σταμάτησαν ούτε για μια στιγμή να δείχνουν

4. Η “επιμήκυνση” δεν είναι λύση

Όσο πλησιάζουν οι εκλογές στην Ελλάδα ανοίγει η συζήτηση για το χρέος. Όχι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και αρθρογράφοι από τους Financial Times μέχρι τον Guardian θεωρούν ότι το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο, και προτείνουν αναδιαπραγμάτευση και «κούρεμα». Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ να γίνει διάσκεψη για το χρέος, όπως έγινε το 1953 για τη Γερμανία, έχει πυροδοτήσει δηλώσεις όπως του Ιρλανδού υπουργού Οικονομικών «ότι δεν απορρίπτει την ιδέα μιας ευρωπαϊκής διάσκεψης, στην οποία θα συζητηθεί το ελληνικό, το ιρλανδικό, το ισπανικό και το πορτογαλικό χρέος».

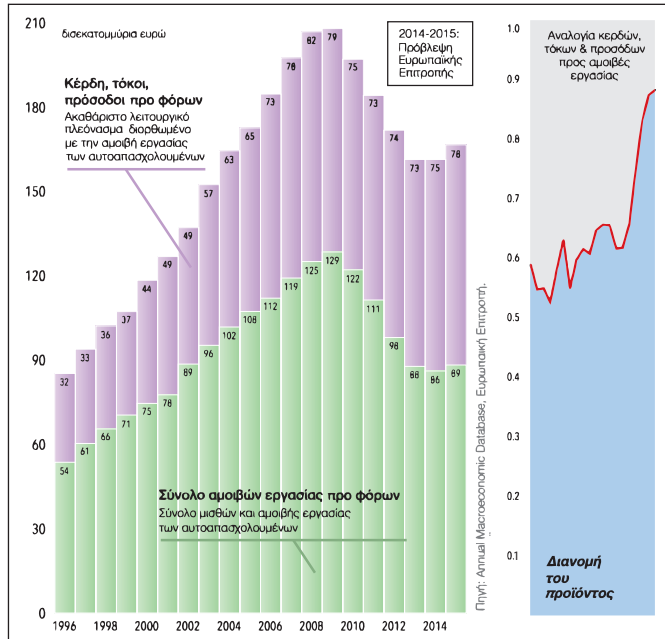
Την επανεξέταση του χρέους ζήτησε με επιστολή του στους ευρωπαίους ηγέτες πρόσφατα και ο ΣΕΒ. Κεντρικοί τραπεζίτες της Γαλλίας και της Αυστρίας έκαναν λόγο για ελάφρυνση του ελληνικού χρέους μέσω επιμήκυνσης της αποπληρωμής του. Ο επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας, **Ρέγκλιγγκ**, σύμφωνα με την ΕφΣυν «τόνισε ότι η συζήτηση για κάποια ελάφρυνση του ελληνικού χρέους μπορεί να ανοίξει αν συνεχιστούν οι μεταρρυθμίσεις και η εφαρμογή των μέτρων που έχουν συμφωνηθεί με την τρόικα». Άλλοι βέβαια, όπως, οι Φινλανδοί, δηλώνουν ότι δεν θα δεχθούν καμιά ελάφρυνση.

Η «λύση» της επιμήκυνσης του χρέους, στην οποία φαίνεται να συγκλίνουν οδηγεί στην αύξηση και επί' αόριστον διαιώνισή του. Αξίζει να θυμίσουμε ότι μέσα στα χρόνια των μνημονίων έχουν ήδη γίνει τουλάχιστον δύο επιμηκύνσεις αποπληρωμής των δανείων και ομολόγων που λήγουν, που όχι μόνο δεν ελάφρυναν, αλλά βοήθησαν στο μεγάλωμα του χρέους.

Το ίδιο λάθος είναι η «λύση» του κουρέματος. Σε μια τέτοια περίπτωση, η συνέχιση της αποπληρωμής του χρέους, που εν τέλει θα θεωρηθεί από τους δανειστές «βιώσιμο», δεν πρόκειται να φέρει καμιά αλλαγή στην καταστροφή που έχουν φέρει τη μνημόνια. Αντίθετα θα φέρει νέα μνημόνια. Και το ένα τρίτο του χρέους να κουρέψουν (με τη λογική ότι όλα δεν θα τα πάρουν ποτέ) πάλι το χρέος θα είναι πάνω από το 120% του ΑΕΠ και θα έχει σαν αποτέλεσμα την συνέχιση της λιτότητας.

Σήμερα έχουμε την εμπειρία τι εννοούν οι «δανειστές» κούρεμα, το **PSI** το 2012. Τότε, το ελληνικό δημόσιο «διέγραψε» περίπου 80 δις για να δανειστεί άλλα 130, αυξάνοντας τελικά το χρέος! Οι ιδιώτες πέταξαν από πάνω τους τα ομόλογα, τα οποία ανέλαβε το ελληνικό κράτος για να τα φορτώσει σε ασφαλιστικά ταμεία, νοσοκομεία, σχολές, λίγο πριν τα κουρέψει. 13 δις ευρώ έχασαν δια παντός τα ταμεία με αυτό το «κούρεμα», σε αντίθεση με την χασούρα των τραπεζών που αμέσως αναχρηματοδοτήθηκαν.

6. Πού θα βρούμε τα λεφτά;

«Καλά όλα αυτά, αλλά αν σταματήσουμε να πληρώνουμε το χρέος και κόψει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα τη χρηματοδότηση, υπάρχουν άλλες πηγές για να καλυφθούν οι ανάγκες;» τίθεται το ερώτημα.

Υπάρχουν, είναι η απάντηση. Καταρχήν, τα λεφτά που δίνει η ΕΚΤ στο ελληνικό κράτος δεν πάνε για την κάλυψη των κοινωνικών αναγκών, αλλά για την κάλυψη των τόκων παλαιότερων δανείων και τη συνέχιση επί' αόριστον της τοκογλυφίας.

Η απάντηση σε αυτήν την τοκογλυφία είναι η στάση πληρωμών και η διαγραφή του χρέους. Πρακτικά σημαίνει να δεσμεύσουμε τα τοκισμένα λεφτά που μας δίνουν οι τραπεζίτες (για να πληρώσουμε τους παλαιότερους τόκους), προκειμένου να μπορέσουμε να καλύψουμε αμέσως τις αυξημένες ανάγκες στην Παιδεία, την Υγεία, την Πρόνοια. Μια καλή αρχή είναι τα 5,7 δις για τόκους και 16 δις για χρεολύσια που προβλέπει ο προϋπολογισμός του 2015. Πρόκειται για ένα στόχο που μπορεί να γίνει πράξη μόνο με την κρατικοποίηση όλων των ιδιωτικών τραπεζών που το κράτος έχει χρυσοπληρώσει, χωρίς αποζημίωση των τραπεζιτών και την επιβολή εργατικού ελέγχου, ξεκινώντας από την ίδια την Τράπεζα της Ελλάδας.

Φορολογήστε τους πλούσιους

Η φορολόγηση των κερδών είναι μια άλλη πηγή. Σύμφωνα με το ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, η διατήρηση των υψηλών τιμών σε συνδυασμό με τη μεγάλη μείωση των μισθών, είχαν σαν αποτέλεσμα τα μικτά κέρδη (κέρδη, τόκοι, πρόσδοι προ φόρων) να έχουν ελάχιστη πτώση στην διάρκεια της κρίσης: 79 δις ευρώ μικτά κέρδη το 2009, 75 δις το 2010, 73 δις το 2011, 74 δις το 2012, 73 δις το 2013, ενώ μέχρι το τέλος του 2015 αναμένεται να επανέλθουν στα επίπεδα που ήταν το 2009, πριν τα μνημόνια (βλέπε στον πίνακα, δίπλα). Μόνο, το 2013 οι 500 πιο κερδοφόρες ελληνικές επιχειρήσεις είχαν καθαρά κέρδη προ φόρων 7,6 δις.

Το ίδιο διάστημα χάθηκαν 904.000 θέσεις εργασίας, πάνω από 1 εκατομμύριο μακροχρόνια άνεργοι έχουν δει το εισοδήμά τους να είναι σταθερά στο μηδέν, 800.000 υπολογίζονται οι απλήρωτοι εργαζόμενοι - και όσοι ακόμα εξακολουθούν να πληρώνονται στον ιδιωτικό τομέα έχουν δει τους μισθούς τους να καταρρακιδάνε στο 50%.

Είναι προφανές ότι ούτε όλοι μαζί τα φάγαμε, ούτε όλοι μαζί τα πληρώσαμε. Η απαίτηση είναι να ανεβούν και οι μισθοί στα επίπεδα του 2009, να γυρίσουν πίσω στις δουλειές τους όλοι όσοι απολύθηκαν. Να πληρώσουν οι καπιταλιστές όλα τα χρωστούμενα -τι πιο δίκαιο, να καταβληθούν άμεσα τα 8,2 δις ευρώ που σύμφωνα με τον πρόεδρο του ΙΚΑ χρωστάνε οι 300 μεγαλύτερες επιχειρήσεις της χώρας στα ταμεία, για να πληρωθούν οι συντάξεις; Τι πιο δίκαιο από το να φορολογηθούν τα κέρδη; Τι πιο δίκαιο, αν το αρνηθούν, να πάρουν τον έλεγχο των εργοστασίων, των ξενοδοχείων, των πλοίων, των ακινήτων οι ίδιοι οι εργαζόμενοι;

7. Εργατικός έλεγχος

Η διαγραφή και η άρνηση αποπληρωμής του δημόσιου χρέους πάνε πακέτο με την έξοδο από την ευρωζώνη και την ΕΕ.

Υπάρχουν πολλές ενστάσεις απέναντι σε αυτήν την προοπτική και από τα κόμματα των μνημονίων, αλλά και τον ηγετικό πυρήνα του ΣΥΡΙΖΑ που την αντιμετώπιζουν σχεδόν σαν βλασφημία.

«Ήδη έχουμε μια εσωτερική υποτίμηση με τα μνημόνια. Αν φύγουμε από το ευρώ δεν θα σημάνει αυτό μια νέα, εξωτερική αυτή τη φορά, υποτίμηση;» λέει μια τέτοια ένσταση, «δεν θα χτυπήσει ακόμα περισσότερο την ήδη χτυπημένη αγοραστική δύναμη ο πληθωρισμός; Δεν θα οδηγήσει αυτό σε ελλείψεις και αύξηση της τιμής στο πετρέλαιο, τα φάρμακα, σε βασικά είδη που θα πρέπει να προμηθευτούμε από το εξωτερικό;»

Το λάθος, άλλοτε ηθελημένο άλλοτε αβέλητο που κάνουν, όσοι θέτουν αυτές τις ενστάσεις είναι ότι αντιμετωπίζουν τα εκάστοτε οικονομικά μέτρα, τους οικονομικούς συνασπισμούς ή τη νομισματική πολιτική, λίγο πολύ σαν φυσικά φαινόμενα, που οι λαοί δεν μπορούν να κάνουν τίποτα πέρα από το να τα υπομένουν.

Τα πράγματα βέβαια δεν είναι έτσι. Τα μνημόνια, η λιτότητα, η εξυπηρέτηση του χρέους, το κοινό νόμισμα ή η υποτίμηση έχουν υποκειμενο, την άρχουσα τάξη. Αποτελούν τις αλληλοσυγκρουόμενες πολλές φορές, πρωτοβουλίες μιας άρχουσας τάξης τραπεζιτών και των βιομηχάνων που, προκειμένου σε συνθήκες οικονομικής κρίσης να εξασφαλίσουν τα κέρδη τους, τσακίζουν την εργατική τάξη και τα φτωχά στρώματα της κοινωνίας.

Μια βδομάδα πριν τις εκλογές, κάποια τμήματα της ευρωπαϊκής άρχουσας τάξης θα ήθελαν τον ευνοχισμό του ΣΥΡΙΖΑ με μια απλή επιμηκύνση χρέους, κάποια άλλα δεν θα είχαν πρόβλημα με ένα grexit, κάποια άλλα πιθανότατα στην διατήρηση της ενότητας της ευρωζώνης και κάποια άλλα στην διάλυσή της.

Όμως το τελευταίο πράγμα που έχουμε στο μυαλό τους είναι ο απλός κόσμος.

Πρωτοβουλίες

Σκίσιμο των μνημονίων σημαίνει ανατροπή βήμα το βήμα κάθε πρωτοβουλίας που θα πάρουν οι καπιταλιστές σε Ελλάδα και Ευρώπη δίνοντας τις απαντήσεις από την σκοπιά της εργατικής

τάξης και αναλαμβάνοντας τις δικές μας πρωτοβουλίες.

Λιτότητα μέχρι τελικής πτώσης για το χρέος λέει η τρόικα; Διαγραφή του χρέους απαντάμε εμείς. Με έξοδο από το ευρώ και σταμάτημα της χρηματοδότησης από την ΕΚΤ και το ΔΝΤ απειλούν οι «δανειστές»; Με έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ και κρατικοποίηση των τραπεζών κάτω από εργατικό έλεγχο εμείς - ώστε να εξασφαλίσουμε ότι τα κεφάλαια δεν θα διαφύγουν στο εξωτερικό.

Με απολύσεις και μειώσεις μισθών απειλεί η εργοδοσία; ΑΠΕΡΓΙΑ, να γυρίσουν όλοι οι απολυμένοι στις δουλειές τους και αυξήσεις στους μισθούς, εμείς. Με λοκ άουτ απειλούν τα αφεντικά; Με κατάληψη και εργατικό έλεγχο απαντάμε ξανά εμείς: της φαρμακοβιομηχανίας για να έχουμε φάρμακα, των ναυπηγείων για να έχουμε μετακίνηση, της κόκα κόλα για να έχουμε αναψυκτικά, της χαλυβουργίας για να έχουμε μέταλλο, των ταχυμένων για να έχουμε δρόμους, των εταιριών ανακύκλωσης για να έχουμε περιβάλλον κ.ο.κ

Με οικονομικό στραγγαλισμό απειλούν οι «δανειστές»; Με άπλωμα του εργατικού ελέγχου παντού, εμείς: στις μονάδες παραγωγής και στις αποθήκες για να αντιμετωπίσουμε τους κερδοσκόπους και τους μαυραγορίτες, στα ξενοδοχεία, τα αεροδρόμια, τα λιμάνια, την ακτοπλοία, τους στόλους των εφοπλιστών, για να εξασφαλίσουμε συνάλλαγμα.

Με κυρώσεις απειλούν οι πρώην εταίροι; Με την κινητοποίηση και την υλική συμπαράσταση της εργατικής τάξης μέσα στις ίδιες τους τις χώρες απαντάμε εμείς, βάζοντας βόμβα στα θεμέλια της ΕΕ των τραπεζιτών, του ρατσισμού και του πολέμου, απλώνοντας το μικρόβιο του κινήματος και της ανόδου της Αριστεράς που ήδη έχει χτυπήσει την Ελλάδα και την Ισπανία σε όλη την Ευρώπη.

Η αντικαπιταλιστική ανατροπή είναι η μόνη διεξόδος που έχουμε σήμερα απέναντι σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση της λιτότητας και των μνημονίων, απέναντι σε μια «πολιτισμένη Ευρώπη» που 70 χρόνια μετά το σφαγείο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ξερνάει ξανά φτώχεια, επεμβάσεις, πόλεμο, ρατσισμό και ισλαμοφοβία, θρέφοντας στον κόφρο της νέους επίδοξους Χίτλερ σαν την Λεπέν και τον Μιχαλολάκο.

Με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ για

ΕΒΡΟΣ

Ο Γιώργος Μποτσίδης είναι υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο νομό Έβρου.

Είναι μισθωτός υδραυλικός. Οργανώθηκε στην ΟΣΕ στα τέλη της δεκαετίας του '70. Είναι εκλεγμένος στο Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ιδρυτικό μέλος της επιτροπής ενάντια στα χρυσωρυχεία του θανάτου (της Θράκης) και από τους πρωτεργάτες στον αγώνα ενάντια στον εθνικισμό και το ρατσισμό, τα τελευταία χρόνια, μέσα από τις γραμμές της ΚΕΕΡΦΑ. Μας δήλωσε:

«Τα μέτωπα που θα μας βρουν αντιμέτωπους στον Έβρο είναι πολλά και θα είναι ανοικτά και μετά τις 25 Γενάρη. Ο Έβρος, όπως όλη η Θράκη, είναι βουτηγμένος στην ανεργία, με τα εργοστάσια που έχουν κλείσει.

Ακόμα, ο Έβρος είναι η "είσοδος" για τους μετανάστες άρα χρειάζεται μέτωπο ενάντια στο ρατσισμό. Να φύγει ο φράχτης, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Η περιοχή πλημμυρίζει εξαιτίας των περικοπών. Αυτά είναι που έχουμε να παλέψουμε και γι' αυτό χρειάζεται διαγραφή του χρέους, ενότητα στη δράση, να ανοίξουν τα κλειστά εργοστάσια, να γυρίσουν οι απολυμένοι στις δουλειές τους. Θέλουμε δυνατή ΑΝΤΑΡΣΥΑ και σε ψήφους και σε οργανωμένες δυνάμεις».

ΜΑΓΝΗΣΙΑ

Ο Γιάννης Στάθης είναι υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο νομό Μαγνησίας.

Είναι Τοπογράφος Μηχανικός, συμμετείχε στις κινητοποιήσεις ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16, το 2006-07 ως φοιτητής, όπως και στις μεγάλες διαδηλώσεις μετά τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Είναι μέλος του ΣΕΚ και του ΔΣ του Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών Μακεδονίας. Δήλωσε για τις εκλογές:

«Ψηφίζουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να δικαιωθούν οι αγώνες μας. Να επιτύχουν οι αγώνες σε όλα τα επίπεδα. Και οι οικονομικοί αγώνες που δώσαμε όλα αυτά τα χρόνια στα σωματεία μας, αλλά να γίνουν πράξη και οι πολιτικές διεκδικήσεις που είχαμε. Θέλουμε δυνατή ΑΝΤΑΡΣΥΑ την

επόμενη μέρα των εκλογών και στην κάλπη, αλλά και με νέο κόσμο στις γραμμές της για να οργανώσουμε νέες δράσεις, τη συνέχεια όλων των μαχών.

Ακόμα και με αριστερή κυβέρνηση χρειάζεται να παλέψουμε για προσλήψεις, για να επανέλθουν οι αμοιβές στα επίπεδα που ήταν το προηγούμενο διάστημα, να αναγκάσουμε τα αφεντικά να πληρώνουν τις εισφορές τους στα ασφαλιστικά ταμεία και να καταργηθούν οι σχέσεις εργασίας με μπλοκάκι, όπως για παράδειγμα στους μηχανικούς».

ΑΧΑΪΑ

Ο Δημήτρης Μπελιάς είναι υποψήφιος στην Αχαΐα με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Είναι πτυχιούχος Πολιτικός Μηχανικός έργων υποδομής. Είναι μέλος της ΕΕΤΕΜ και ιδρυτικό μέλος του Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών. Τα τελευταία χρόνια εργάζεται σε ταχυδρομικό πρακτορείο στη Δυτική Αχαΐα. Συμμετέχει στην ΚΕΕΡΦΑ και στην δημοτική κίνηση «Ανταρσία στην Πάτρα για την αντικαπιταλιστική ανατροπή».

Β' ΑΘΗΝΑΣ

Ο Χρίστος Αργύρης είναι υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη Β' Αθήνας.

Είναι απόφοιτος της Ιατρικής Ιωαννίνων, ενώ συμμετείχε στο μεγάλο φοιτητικό κίνημα του '06-'07. Είναι ειδικευόμενος ακτινολόγος, έχει εργαστεί στα Νοσοκομεία Κορίνθου και Αγλαΐα Κυριακού, ενώ τώρα εργάζεται στο ΓΝΑ Γεννηματάς. Είναι εκλεγμένος στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ και μέλος του Συντονιστικού Πρωτοβάθμιων Σωματείων των Νοσοκομείων. Μας δήλωσε:

«Αξίζει να ψηφίσουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να είναι πιο δυνατή δίπλα στους αγώνες του κόσμου για να ανοίξουν ξανά τα νοσοκομεία που έκλεισαν, τα ΙΚΑ-ΕΟΠΥΥ, να γίνουν προσλήψεις. Ακόμα και με την κυβέρνηση της αριστεράς θα χρειαστούν αγώνες για να αλλάξει πραγματικά η ζωή του κόσμου.

Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα νοσοκομεία χρειάζεται να είναι πιο δυνατές για να καταφέρουν να δώσουν αυτούς τους αγώνες πετυχημένα. Αιχμή του δόρατος είναι το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με βασικό θέμα ότι τα λεφτά από τους τραπεζίτες θα πάνε για τις ανάγκες των εργαζόμενων. Δυνατή ΑΝΤΑΡΣΥΑ, σημαίνει δυνατό εργατικό κίνημα για να τα πάρουμε όλα πίσω».

Β' ΑΘΗΝΑΣ

Ο Νίκος Γεωργίου είναι υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη Β' Αθήνας.

Αγωνιστής της αριστεράς από νεαρή ηλικία. Το 1974 οργανώθη-

κε στο ΚΚΕ, ενώ από το 1977 εντάχθηκε στην ΟΣΕ. Εργάζεται σε οικοδομές ως υδραυλικός, ενώ είναι μέλος στην ΚΕΕΡΦΑ Χαλανδρίου. Στήριξε την κινητοποίηση των Ρομά του Νομισματοκοπέιου ενάντια στην διάλυση του καταυλισμού τους.

«Στις εκλογές χρειάζεται να ενισχυθεί το πιο μαχητικό κομμάτι της αριστεράς. Αυτό που ήταν σε όλους τους αγώνες του προηγούμενου διαστήματος. Εκτός από ότι δίνει ώθηση σε αυτούς τους αγώνες για να γυρίσουν οι απολυμένοι στις δουλειές τους, να διαγράψουμε το χρέος, να τελειώνουμε με τα Μνημόνια, να πάρουμε πίσω τα κλεμμένα, είναι και η καλύτερη εγγύηση για να αντιμετωπιστούν οι επιθέσεις από τα δεξιά.

Αυτές οι επιθέσεις δεν θα σταματήσουν στις εκλογές, αντίθετα θα ενισχυθούν μετά από αυτές. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει δείξει ότι είναι με την ενότητα της αριστεράς έμπρακτα. Είμαστε σε κοινούς αγώνες με τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ εκεί που μετράει, στη δράση».

Β' ΑΘΗΝΑΣ

Ο Λέανδρος Μπόλαρης είναι υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη Β' Αθήνας.

Είναι ιστορικός-συγγραφέας, ενώ αρθρογραφεί εβδομαδιαία στην Εργατική Αλληλεγγύη. Έχει γράψει δύο βιβλία για την περίοδο της Αντίστασης και του Εμφυλίου, για το ΣΕΚΕ, ενώ το τελευταίο του βιβλίο είναι το «Ουκρανία: σταυροδρόμι ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών». Δήλωσε στην ΕΑ:

«Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι 'παιδί', ανάμεσα σε άλλα, της εξέγερσης του Δεκέμβρη του 2008. Από τότε η επαναστατική και αντικαπιταλιστική αριστερά 'στοιχημάτισε' ξανά και ξανά στη δύναμη των εργατών και της νεολαίας κι όχι στο ψεύτικο ρεαλισμό της ηττοπάθειας και του συμβιβασμού. Βγαίνει δικαιωμένη από αυτή την επιλογή της.

Αυτή την επιλογή κάνουμε ξανά, τώρα όταν ο κόσμος που έχει παλέψει και ματώσει κόντρα σε Σαμαράδες, τρόικες και φασίστες ετοιμάζεται να πανηγυρίσει το γκρέμισμα του θλιβερού θιάσου της συγκυβέρνησης. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η δύναμη που λέει ότι η ανατροπή, όχι μόνο πρέπει αλλά μπορεί να γίνει αντικαπιταλιστική. Στο παρόν του κινήματος εκφράζει το μέλλον του και παλεύει για να κάνει αυτό το μέλλον πραγματικότητα».

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

Ο Πέτρος Πομώνης είναι υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο νομό Ζακύνθου.

Είναι δημοσιογράφος, κατάγεται από το νησί, ενώ δουλεύει επί 18 συναπτά χρόνια στην ΕΡΑ. Από την ημέρα του μαύρου στην ΕΡΤ συμμετέχει, στον αγώνα της αυτοδιαχειριζόμενης ΕΡΑ Ζακύνθου. Είναι μέλος της ΕΣΠΗΤ. Ήταν υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις εκλογές του 2012, ενώ συμμετέχει ενεργά στην τοπική ΚΕΕΡΦΑ. Δήλωσε στην ΕΑ:

«Όλοι αυτοί οι αγώνες που δώσαμε σε αυτά τα πέντε χρόνια των Μνημονίων δεν πρέπει να μείνουν στη μέση. Δεν θέλουμε να είναι προεκλογικές ή κυβερνητικές αναφορές. Να γίνουν πράξη αυτά που διεκδικεί ο κόσμος που αγωνίζεται.

Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι αυτό που μπορεί να εξασφαλίσει ότι αυτοί οι αγώνες θα δικαιωθούν. Είναι η μόνη εγγύηση ότι θα γίνουν πρακτικά βήματα για την υλοποίηση αυτών που ζητάμε. Ταυτόχρονα, μπορεί να βάλει σε νέα

τροχιά τους εργαζόμενους με βάση τα συμφέροντά τους. Όλα αυτά σε αντιδιαστολή με τις πολιτικές των Μνημονίων που εξυπηρετούν μόνο τα κέρδη των καπιταλιστών».

δυνατό κίνημα ανατροπής

Β' ΑΘΗΝΑΣ

Ο Γιώργος Ράγκος είναι υποψήφιος με την ANTAΡΣYA στη Β' Αθήνας.

Είναι Διδάκτωρ Χημείας. Οργανώθηκε στην ΟΣΕ το 1988 στα Γιάννενα με ενεργή παρουσία στις φοιτητικές καταλήψεις του 1987 - 1988 και 1990 - 1991. Ιδρυτικό μέλος της Πρωτοβουλίας Γένοβα 2001 με συμμετοχή και εισηγήσεις στα Ευρωπαϊκά Κοινωνικά Φόρουμ, της Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και της ΚΕΕΡΦΑ. Μας δήλωσε:

«Στις 25 Γενάρη σπριζούμε - ψηφίζουμε την ANTAΡΣYA για να δυναμώσουμε τη φωνή των αντικαπιταλιστών. Γιατί η ANTAΡΣYA έπαιξε τον πιο αποφασιστικό ρόλο στο άπλωμα και στη ριζοσπαστικοποίηση του ρεύματος προς τα αριστερά, γιατί ήταν και είναι στήριγμα ελπίδας και αγώνα για χιλιάδες αγωνιστές του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος.

Γιατί πρέπει να οργανώσουμε με καλύτερους όρους τη σύγκρουση με τις επιθέσεις και τους εκβιασμούς των καπιταλιστών, ΕΕ και ΔΝΤ, που δεν πρόκειται να σταματήσουν ακόμα και όταν διώξουμε τους Σαμαροβενιζέλους.

Γιατί πρέπει να δυναμώσουμε την αριστερή - εργατική αντιπολίτευση για να μπορέσουμε να πάρουμε πίσω όλα όσα μας λεηλάτησαν.

Γιατί πρέπει να συνεχίσουμε μαζί και ενωτικά όλες τις αντιφασιστικές, αντιρατσιστικές και αντιπολεμικές μάχες που έχουμε ξεκινήσει και θα χρειαστεί να συνεχίσουμε.

Γιατί η ANTAΡΣYA με την αντικαπιταλιστική στρατηγική και την ενιαιομετωπική ταχτική της μπορεί να συσπειρώσει χιλιάδες αγωνιστές με το αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμά της που ενώνει τις μάχες μας σήμερα με την εξουσία της εργατικής τάξης αύριο».

ΗΛΕΙΑ

Ο Δημήτρης Πέππας είναι υποψήφιος με την ANTAΡΣYA στο νομό Ηλείας.

Είναι ελεύθερος επαγγελματίας, μηχανοτεχνίτης οχημάτων. Κατάγεται από την Αμαλιάδα και είναι εκλεγμένος στο Πανελλαδικό Συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ, ενώ στήριξε τον αγώνα των μεταναστών εργατών γης της Μανωλάδας.

«Αξίζει να ψηφίσουμε ANTAΡΣYA και για ηθικούς και για πρακτικούς λόγους. Θα πρέπει να τελειώνουμε με τα διλήμματα του παρελθόντος. Καταλαβαίνουμε αυτά που λένε σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ ότι λείπουν ψήφοι, αλλά από τη δική μας τη μεριά τι άλλο μπορούμε να κάνουμε μετά και τις συναντήσεις του Τσίπρα σε Τέξας, Αγίο Όρος και ΣΕΒ; Υποτιμούν την νοημοσύνη μας όσοι κόπτονται για την «ενότητα της αριστεράς». Είναι προδιαγεγραμμένη η πορεία με την σοσιαλδημοκρατική πρόταση που έχουν.

Εμείς βάζουμε συγκεκριμένα ζητήματα που δεν απαντώνται. Εμείς στιγματίζουμε την αδυναμία σύγκρουσης, όχι γενικά τα προγράμματα. Ένα σοβαρό παράδειγμα είναι το ζήτημα των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, των μεταναστών και των προσφύγων. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κυβέρνηση στις 25, στις 26 Γενάρη θα κόψουν τα σύρματα στα κέντρα κράτησης στην Κόρινθο, στην Αμυγδαλέζα και αλλού; Τι θα κόστιζε αυτό; Τίποτα στα ταμεία του κράτους. Η αδυναμία σύγκρουσης δεν έχει να κάνει μόνο με την οικονομία. Ψηφίζουμε ANTAΡΣYA και στις κάλπες όπως πορευόμαστε μαζί της στους δρόμους και στις δουλειές μας».

Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο Νίκος Χατζάρας είναι υποψήφιος με την ANTAΡΣYA στη Β' Θεσσαλονίκης.

Είναι εργαζόμενος στο «Βοήθεια στο σπίτι», του Δήμου Αμπελοκήπων - Μενεμένης και μέλος του Δ. Σ. του σωματίου Κ. Μακεδονίας (ΕΠΥΒ ΚΜ).

Από την δεκαετία του '80 εντάχθηκε στη «Μαθητική Πρωτοβουλία» και στη συνέχεια στην ΟΣΕ. Συμμετείχε στο κίνημα των καταλήψεων του '90-'91, ως φοιτητής της Παντείου και για μια δεκαετία ως τυπογράφος στην ΠΕΛ. Τα τελευταία δέκα χρόνια ζει στη Θεσσαλονίκη και είναι μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες και της ΚΕΕΡΦΑ. Μας είπε:

«Τα τελευταία χρόνια δώσαμε μάχες για να κρατήσουμε τις δουλειές μας, έτσι καταφέραμε και συνεχίσαμε μετά το 2008, που θα τελείωνε η ευρωπαϊκή χρηματοδότηση. Μας είχαν για «απολυμένους», αλλά από τότε εμείς «έχουμε απολύσει πολλούς υπουργούς». Πρόσφατα ένας από αυτούς (ο Στυλιανίδης) δήλωσε ότι «σας ετοιμάζαμε για ΚΟΙΝΣΕΠ, αλλά με τους αγώνες σας, μας αλλάξατε γνώμη».

Ψήφος στην ANTAΡΣYA σημαίνει ότι την επομένη των εκλογών, θα είμαστε πιο δυνατοί στους αγώνες για να πάρουμε πίσω αυτά που μας λεηλάτησαν οι μνημονιακές κυβερνήσεις. Θα είμαστε πιο δυνατοί στους αγώνες μας ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Θα ανοίξουμε το δρόμο για μια άλλη προοπτική, για ένα κόσμο που θα 'χουν τον έλεγχο οι εργάτες, κι όχι τα παράσιτα».

Α' ΠΕΙΡΑΙΑ

Ο Κώστας Σαρρής είναι υποψήφιος με την ANTAΡΣYA στην Α' Πειραιά.

Είναι δημοσιογράφος και μέλος της ΕΣΗΕΑ. Ιδρυτικό μέλος των Financial Crimes, έχει εργαστεί στην Ημερησία, στην Ελευθεροτυπία και στο E-net. Ήταν στα ψηφοδέλτια της δημοτικής κίνησης «Ανταρσία στο Λιμάνι» στις εκλογές του 2014. Δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγυή:

«Η διάρκεια που είχαν οι εργατικές αντιστάσεις μας οδήγησαν στην κατάρρευση των αστικών κομμάτων και της κυβέρνησής τους. Από την άλλη μεριά υπάρχει η ριζοσπαστικοποίηση του κόσμου που φαίνεται με την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και την ενίσχυση της ANTAΡΣYA. Εμείς παλεύουμε για να μην μείνει η ανατροπή στα μισά του δρόμου.

Να επιβάλλουμε τις διεκδικήσεις του κόσμου σε όλα τα μέτωπα. Στα ΜΜΕ να γυρίσουν πίσω οι απολυμένοι στις δουλειές τους. Στον Πειραιά να σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις στο Λιμάνι όπου οι εργάτες δουλεύουν με μεροκάματα πείνας.

Δυνατή ANTAΡΣYA στις εκλογές σημαίνει ότι θα παλέψουμε από καλύτερες θέσεις για αυτές τις διεκδικήσεις. Πλούτος υπάρχει. Χρειάζεται να τον ελέγχει ο κόσμος που τον παράγει, να υπάρχει δημόσιος και εργατικός έλεγχος παντού».

Β' ΑΘΗΝΑΣ

Ο Γιάννης Αγγελόπουλος κατεβαίνει υποψήφιος με την ANTAΡΣYA στη Β' Αθήνας.

Είναι μέλος της Κεντρικής Συντονιστικής Επιτροπής της ANTAΡΣYA και από τους οργανωτές του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες. Για τις εκλογές μας είπε:

«Στις εκλογές δυναμώνουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά, δυναμώνουμε την ANTAΡΣYA. Όχι μόνο γιατί ήταν η αριστερά που έπαιξε κρίσιμο ρόλο για να φτάσουν οι αγώνες μας, οι απεργίες, οι καταλήψεις, οι διαδηλώσεις και τα συλλαλητήρια της τάξης μας, να στριμώξουν και να γκρεμίσουν Σαμαρά και Βενιζέλο, να απαντήσουμε στους φασίστες, στο ρατσισμό και την καταστολή. Αλλά και γιατί δυνατή ANTAΡΣYA από τις 26/1 θα σημαίνει δύναμη για να επιβάλουμε ότι οι αγώνες μας δεν θα μείνουν στα μισά του δρόμου, θα κλιμακώσουν για να τα πάρουμε όλα πίσω, μισθούς, συντάξεις, δουλειές αλλά και θα φτάσουν ακόμα πιο μακριά μέχρι την συνολική ανατροπή. Απέναντι στους εκβιασμούς και τις απειλές των Ελλήνων καπιταλιστών και της τρόικας ΔΝΤ-ΕΕ- ΕΚΤ, να ανοίξουμε το δρόμο για μια κοινωνία χωρίς μνημόνια, χρέος, ανεργία και καπιταλισμό, με τους εργάτες και τις εργάτριες στο τιμόνι της κοινωνίας».

ΚΑΒΑΛΑ

Ο Φώτης Τριανταφυλλίδης κατεβαίνει υποψήφιος με την ANTAΡΣYA στο νομό Καβάλας.

Κατάγεται από το χωριό Αγίασμα, κοντά στη Χρυσούπολη. Είναι μέλος της Κίνησης Πολιτών Νέστου (ΚΕΠΟΝ). Μας δήλωσε τα παρακάτω:

«Στην περιοχή μας η ANTAΡΣYA είναι μια νέα οργάνωση. Η τοπική επιτροπή Νέστου υπάρχει από τον Απρίλη του 2014. Διεκδίκησε το ρόλο της σε μια περιοχή που είναι δύσκολη. Είναι μια αγροτική περιοχή όπου παίρνουν μεγάλα ποσοστά ΛΑΟΣ και Χρυσή Αυγή.

Κόσμος που δραστηριοποιήθηκε στα κινήματα των προηγούμενων χρόνων, όπως οι πλατείες, ψαχνόταν. Έτσι, δοκίμασε την ANTAΡΣYA. Κάποιοι την ήξεραν μέσα μόνο από την τηλεόραση είτε ως ανθρώπους του πανεπιστημίου που μιλάνε με δύσκολους μαρξιστικούς όρους ή αυτούς που συγκρούονται στις διαδηλώσεις.

Η εξαιρετική παρουσία της ANTAΡΣYA στα κινήματα άλλαξε την εικόνα. Το πρόγραμμα της ANTAΡΣYA δίνει συγκεκριμένες απαντήσεις. Έτσι, κερδήθηκε κόσμος από τα κινήματα μαζί μας».

Η «Ξενία» είναι η τέταρτη ταινία του σκηνοθέτη και σεναριογράφου, Πάνου Κούτρα, που συστήθηκε στο ευρύ κοινό το 1999 με την ταινία «Η επίθεση του Γιαντσαίου Μουσακά». Η ταινία ξεκίνησε την δημόσια πορεία της δικιάς της ενηλικίωσης, με την προβολή της στο τμήμα «Ένα Κάποιο Βλέμμα» του 67ου Φεστιβάλ των Καννών πέρυσι, συνεχίζοντας ακόμη την πορεία της σε πολλές-πολλές χώρες, πολύ-πολύ μακριά από εδώ...

Μαζί, πήγατε μακριά λοιπόν;

Είμαι πάρα πολύ ευχαριστημένος, αφού όπως λέω συνήθως: «γλίτωσα το ατύχημα» για ακόμη μια φορά. Γιατί το να κάνεις μια ταινία είναι μια πολύ δύσκολη δουλειά που συνεπάγεται κι ένα πολύ μεγάλο ρίσκο, αφού ποτέ δεν μπορείς να εξασφαλίσεις ξεκινώντας, την επιτυχημένη πορεία μιας ταινίας. Ο Φρανσουά Τρυφώ έλεγε σχετικά ότι: «το να κάνεις μια ταινία, είναι σαν να παίρνεις βράδυ ένα τραίνο προς άγνωστο προορισμό». Οπότε είμαι πολύ ευχαριστημένος με την έως τώρα καλή πορεία της, πράγμα που μου προσφέρει μια διπλή ικανοποίηση: Ότι πρώτα απ' όλα ολοκληρώθηκε ομαλά και ότι υπήρξε θετική ανταπόκριση από κοινό και κριτικούς. Κατά τ' άλλα δεν έχει αλλάξει η ζωή μου σε κάτι. Το προβλήματα της καθημερινότητας παραμένουν τα ίδια: ο διακανονισμός στην εφορία, στο ασφαλιστικό μου ταμείο. Απλά δεν χειροτέρεψε η ζωή μου με την ταινία αυτή κι αυτό από μόνο του είναι -πίστεψε με- τεράστια επιτυχία!

Σας πέντε εβδομάδες μόλις γυρισμάτων, σας 11 Ιουνίου του 2013, κλείνει η ΕΡΤ. Τι προβλήματα σας δημιούργησε αυτό;

Ήταν η μεγαλύτερη δοκιμασία (εξαιτίας της διακοπής της χρηματοδότησής της, ως συνέπεια του κλεισίματος της ΕΡΤ και όλων των δραστηριοτήτων της) για την ταινία, η οποία διήρκεσε κλιμακωτά έως το τέλος. Δοκιμάστηκαν οι αντοχές μας, οι σχέσεις μεταξύ μας, η ίδια η ταινία. Οι ξένοι συμπαρωγάοί μας πρέπει να πω, πως τουλάχιστον στην αρχή στήριξαν την ταινία και έτσι μπορέσαμε και συνεχίσαμε. Ήρθε όμως η στιγμή που αυτά τα χρήματα κάπως έπρεπε να βρεθούν. Αντ' αυτού βρεθήκαμε εμείς, η ελληνική παραγωγή, με ένα τεράστιο χρέος που ήταν αδύνατον να το διαχειριστούμε. Ήταν ένας εφιάλης.

Συνολικά όμως, πιστεύω πως το "μαύρο" της ΕΡΤ θα παραμείνει μία ΜΑΥΡΗ σελίδα στην ιστορία της Ελλάδας τα τελευταία χρόνια, διεθνώς. Μου έκανε εντύπωση πόσο μεγάλη κάλυψη είχε στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο.

Ναι, πιστεύω πως αυτή η ιστορία δεν έχει κλείσει και δεν έχει αποκατασταθεί. Δεν ξέρω πώς αυτό θα γίνει και αν θα γίνει, πάντως παραμένει μια ανολοκλήρωτη ιστορία, μια πληγή!

Γιατί «Ξενία»;

Ο τίτλος της ταινίας αναφέρεται στην ρίζα της ταινίας που είναι ο ξένος. Όπως τον αντιλαμβανόμαστε σήμερα. Όχι με την έννοια της φιλοξενίας που είχε στην αρχαιότητα. Εμπεριέχει την έννοια του ξένου

«Μαζί, θα πάμε μακριά»

Ο σκηνοθέτης Πάνος Κούτρας μιλάει στον Πάνο Κατσαχνιά

όπως την αντιλαμβάνεται ο Αλμπέρ Καμύ: Εγώ, ο Άλλος, Όλοι μας. Θέλω να πω δηλαδή: η χώρα, εγώ που αισθάνομαι ξένος στην χώρα, οι ξένοι που αισθάνονται ξένοι στην χώρα, αυτοί που πολεμάνε το ξένο, αυτοί που αγαπάνε το ξένο. Και στο τέλος ένα εγκαταλελειμμένο ξενοδοχείο στο οποίο τα δύο αδέρφια θα βρουν καταφύγιο. Ένας χώρος «μη χώρος» -όντας εγκαταλελειμμένος- όπου η ύπαρξή τους θα βρει ένα λόγο για να συνεχίσουν.

«Ψυχαγωγική» ή «πολιτική» η ταινία σου;

Η «Ξενία» δεν είναι μια στρατευμένη ταινία. Έχει όμως μια σαφή πολιτική θέση. Που είναι και η θέση μου στην ζωή. Όπως όλες μου οι ταινίες. Ωστόσο η ταινία σαν ταινία δεν παίρνει ένα θέμα πολιτικό να το αναλύσει. Πιο σωστά, παρακολουθεί την ζωή των πρωταγωνιστών της, δύο παιδιών που ζούνε στην δίνη των πολιτικών αποφάσεων που ορίζουν την σημερινή κατάσταση σ' αυτή εδώ την χώρα, καταθέτοντας το σχόλιό της, που εν τέλει ναι, είναι πολιτικό.

Είναι δύο παιδιά, μετανάστες δεύτερης γενιάς αλβανικής καταγωγής, χωρίς ιθαγένεια, που για εμένα είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα αυτή την στιγμή στην Ελλάδα. Τουλάχιστον -και το τονίζω- τουλάχιστον, θα έπρεπε να δίνεται η ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά των μεταναστών που ζούνε και μεγαλώνουν σήμερα στην Ελλάδα. Γιατί μπορεί να μην το αντιλαμβανόμαστε σε όλη του την έκταση το πόσο βάρβαρο είναι αυτό για τα συγκεκριμένα παιδιά, αλλά είναι πολύ άγριο πράγμα να μεγαλώνεις ως εφήβος με αυτό το καθεστώς σε μια χώρα, χωρίς χαρτιά,

προσπαθώντας να βρεις την ταυτότητά σου, μη μπορώντας να έχεις τα δικαιώματα εκείνα που έχουν όλοι οι υπόλοιποι. Όντας δηλαδή, στην καλύτερη περίπτωση πολίτης Β' κατηγορίας, μονίμως υπό αίρεση.

Όπως το δείχνεις πολύ χαρακτηριστικά με το μπουζούριασμα του Ντάνου, «δι' ασήμαντον αφορμήν»...

Είναι τραγικό να μπορεί ανα πάσα στιγμή, να βρεθείς εκτός χώρας για «ψύλλου πήδημα». Όπου για τους Αλβανούς ή για τους Αφρικανούς δεύτερης γενιάς για παράδειγμα, αυτό είναι ακόμη πιο τραγικό. Στις περισσότερες περιπτώσεις έρχονται από εμπόλεμες ζώνες, με εμφύλιους πολέμους, που εξαιτίας τους έχουν χάσει τους γονείς τους. Ερχόμενοι τώρα στην Ελλάδα χάνουν - όπως είναι φυσικό- κάθε επαφή, τόσο με τον τόπο τους, όσο και με την κουλτούρα του. Κι όταν κάποια στιγμή κρίνονται απελάσιμοι, υποχρεώνονται να γυρίσουν σ' ένα περιβάλλον εντελώς ξένο σ' αυτούς, χωρίς κανέναν συγγενή, με συνέπεια να έχουν μειωμένες πιθανότητες επιβίωσης.

Από την έρευνα δε που έκανα και την μακροχρόνια σχέση που ανέπτυξα με όλα αυτά τα παιδιά, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι παρ' όλα αυτά, όλοι τους εκτιμούνε πάρα πολύ το γεγονός ότι βρίσκονται εδώ. Κι όχι γιατί αγαπάνε την «Ελλάδα» κι άλλα τέτοια, αλλά γιατί απλά είναι η πατρίδα τους. Εδώ μεγάλωσαν, μάθανε την γλώσσα, δημιουργήσανε σχέσεις και είναι πολύ στενάχωρο ότι αυτή η χώρα τους γυρίζει την πλάτη, λέγοντάς τους ότι: «εσύ δεν είσαι σαν κι εμένα». Τόσο απλά.

Και πια δεν τους το πλέει μόνο το επίσημο κράτος, τους το πλέει και η Χρυσή Αυγή...

Αυτό δυστυχώς είναι μια άλλη ιστορία, μιας και όταν γυρίζαμε την ταινία οι ρατσιστικές επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου της ΧΑ ήταν σε έξαρση, αφού σήμερα λόγω της προφυλάκισης πολλών στελεχών της, έχει μειωθεί ο αριθμός τους. Τότε τα ρατσιστικά πογκρόμ, ειδικά το 2011 και το 2012, γίνοντουσαν συστηματικά. Μια άλλη τραγική ιστορία που βιώνουμε ως χώρα, που άπτεται του θέματος των μεταναστών και όχι μόνο. Είναι ένα πολύ πιο σοβαρό και ταυτόχρονα θλιβερό θέμα το ότι υπάρχει ένα φασιστικό κόμμα το οποίο έχει ανέβει πάρα πολύ τα τελευταία χρόνια. Όχι ότι δεν υπάρχει σε άλλες χώρες τις Ευρώπης ή αλλού στον κόσμο, αλλά στην Ελλάδα υπήρξε μία επικύρωση αυτών των «αξιών» καθώς και της βίας. Ακόμα και με το ότι πολλοί άνθρωποι στρουθοκαμηλίσανε για πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα γύρω από το συγκεκριμένο ζήτημα. Δεν ξέρω πως θα εξελιχθούν τα πράγματα, πάντως σίγουρα η περίοδος αυτή για μένα θα παραμείνει ένα πολύ σκοτεινό σημείο της ιστορίας μας.

Θέλω να πιστεύω ότι στο τέλος και με όλα αυτά που έχουν γίνει, ο κόσμος θα σκεφτεί καθαρά και θα καταλάβει περί τί νος ακριβώς πρόκειται.

«Και Βουνό και Θάλασσα»;

Για εμένα που είμαι ομοφυλόφιλος, τα ζητήματα καταπίεσης λόγω σεξουαλικής προτίμησης και ως ανθρώπινα δικαιώματα ακόμα, είναι πάντα στις προτεραιότητές μου. Ο ήρωας της ταινίας, ο Ντάνου είναι διπλή μειονότητα. Είναι μειονότητα μες στην μειονότητα. Ένα θέμα πάρα πολύ σημαντικό, για το οποίο ήθελα να μιλήσω. Το να είσαι μειονότητα λόγω θρησκείας ή εθνικότητας είναι ένα πράγμα. Το να είσαι μειονότητα λόγω σεξουαλικής προτίμησης είναι άλλο. Από την άποψη ότι ως Αλβανός στην συγκεκριμένη περίπτωση, έχεις την υποστήριξη τουλάχιστον της οικογένειάς σου αν όχι και των ομοεθνών σου. Ως ομοφυλόφιλος όμως σε ένα ποσοστό 90% δεν έχεις την υποστήριξη ούτε της οικογένειάς σου.

Κι ο ήρωάς μου -στην κυριολεξία!- είναι «γαμάτος». Αυτό κρύβει και η πρόταση με την οποία όλοι γελάνε στην ταινία: «και Βουνό και Θάλασσα». Γιατί διεκδικεί την ταυτότητά του διπλά. Και την αλβανικότητά του και την σεξουαλική του προτίμηση. Και γι' αυτό τον θαυμάζω και τον αγαπώ πάρα πολύ. Γιατί δεν θα καθίσει ποτέ να τις φάει - όπως βλέπουμε και κάποια στιγμή στην ταινία - όταν του την πέφτει μια παρέα συνομήλικων ομοεθνών του, το παλεύει όσο μπορεί. Αυτό για μένα -χωρίς να υποστηρίζω ότι είναι εύκολο- είναι πολύ σημαντικό.

Ούτε απαιτώ από όλους να το κάνουνε, μιας και ο ίδιος δεν ξέρω αν θα αντιδρούσα έτσι σε ανάλογη περίπτωση. Άλλωστε γι' αυτό κάνω και ταινίες για ανθρώπους τους οποίους θαυμάζω! Δεν το κατακρίνω όταν δεν συμβαίνει, αλλά θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό να παλεύεις γι' αυτά που πιστεύεις.

Το Σάββατο 17/1 συμπληρώθηκαν δύο χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν. Ο Σαχζάτ ήταν εργαζόμενος μετανάστης από το Πακιστάν και δύο χρόνια πριν βρέθηκε τα ξημερώματα, καθώς πήγαινε στη δουλειά του, αντιμέτωπος με τους μαχαιροβγάλτες της Χρυσής Αυγής. Γεγονός που του στοίχισε την ίδια του τη ζωή.

Το περασμένο Σάββατο λοιπόν, τιμήσαμε τη μνήμη του, δίνοντας τον αντιφασιστικό παλμό στη γειτονιά των Πετραλώνων όπου και δολοφονήθηκε. Πάνω από 500 αντιφασίστες και αντιφασίστριες έδωσαν το παρόν, φωνάζοντας «ο Σαχζάτ ζει» και «ποτέ ξανά φασισμός».

Συλλογικότητες

Η ΚΕΕΡΦΑ, το ΣΕΚ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και πλήθος συλλογικοτήτων όπως η Λαϊκή Συνέλευση της Περιοχής, η Πακιστανική Κοινότητα και αναρχικοί, οργάνωσαν πορεία μέχρι και το σημείο της δολοφονίας του. Εκεί ο πατέρας του Σαχζάτ, **Χαντίμ Χουσεΐν**, σε κλίμα συγκίνησης απηύθυνε χαιρετισμό σε όλους τους παρευρισκόμενους που τίμησαν τη μνήμη του γιου του και τους κάλεσε να δώσουν τη μάχη απέναντι στην κυβέρνηση, την αστυνομία και σε όλους όσους, με τη συγκάλυψη των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής, οδήγησαν στη δολοφονία του παιδιού του και όχι μόνο.

Ο **Τζαβέντ Αολάμ**, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας, χαιρέτησε τη συγκέντρωση και θύμισε τις αμέτρητες ρατσιστικές επιθέσεις απέναντι σε μετανάστες. Επεσήμανε ακόμη πως οι ενωμένοι ντόπιοι και μετανάστες εργάτες έβαλαν τα τάρματα εφόδου της Χρυσής Αυγής και

Δυναμική παρουσία είχαν ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ΚΕΕΡΦΑ στη διαδήλωση μνήμης για τον Σαχζάτ Λουκμάν στα Πετράλωνα, στις 17/1

Τιμή στη μνήμη του Σαχζάτ

τους ίδιους τους δολοφόνους του Σαχζάτ στη φυλακή. Όπως χαρακτηριστικά είπε, «εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι». Επίσης έγιναν χαιρετισμοί εκ μέρους της Λαϊκής Συνέλευσης και της ΚΕΕΡΦΑ Πετραλώνων.

Ξεκάθαρο ήταν το μήνυμα όλου του κόσμου που παρευρέθηκε το Σάββατο στα Πετράλωνα. Η μάχη απέναντι στους νεοναζί δολοφόνους δεν έχει τελειώσει. Διεκδικούμε να οριστεί άμεσα η δίκη τους. Δεν θα

επιτρέψουμε την αποφυλάκισή τους με την συμπλήρωση του 18μηνου προφυλάκισης, όπως προκλητικά την μεθόδευσε η κυβέρνηση Σαμαροβενιζέλων. Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα δεν θα επιτρέψει κανέναν άλλο νεκρό στις γειτονιές μας. Μέσα από τους αγώνες μας, επιβάλλαμε την κατάρρευση της κυβέρνησης και συνεχίζουμε για να οδηγήσουμε την άρχουσα τάξη σε παροξυσμό και τους φασίστες δολο-

φόνους σε ισόβια κάθειρξη.

Ο επόμενος σταθμός είναι η διεθνής μέρα κατά του φασισμού και του ρατσισμού, 21 Μάρτη. Όλη η Ευρώπη θα δώσει ένα ηχηρό μήνυμα απέναντι στους νεοναζί, τη FRONTEX, την ισλαμοφοβία και θα διεκδικήσει να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να νομιμοποιηθούν οι μετανάστες, να δοθεί άσυλο στους πρόσφυγες και ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά.

Μαρία Μπολοβίνα

Αναβλήθηκε η δίκη του Ναζίμ

Αναβολή για τις 21 Οκτώβρη 2015 πήρε η δίκη των Ναζίμ Μεχμούντ, Αλί Μοντασέρ και Αχμέτ Μουχτάρ, που δικάζονταν στις 14 Γενάρη με την κατηγορία της απρόκλητης επίθεσης σε ομάδα φασιστοειδών και της αντίστασης κατά της αρχής.

Οι τρεις μετανάστες δέχτηκαν φασιστική επίθεση μέσα στο ίδιο τους το σπίτι τα ξημερώματα στις 29 Ιούλη του 2012. Όμως όταν έφτασε η αστυνομία στο σπίτι τους συνέλαβε τους μετανάστες αντί των δραστών και τους έσυρε στα δικαστήρια. Η δίωξη του Ναζίμ και των δύο συγκατοίκων του, είναι μία καθαρή υπόθεση στοχοποίησής τους από τους φασίστες και την αστυνομία, αφού είναι ενεργό μέλος της ΚΕΕΡΦΑ, του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και είχε πρωταγωνιστήσει στην οργάνωση αντιφασιστικών εκδηλώσεων στη γειτονιά του Περιστερίου.

Αντιφασιστική συγκέντρωση έγινε την Παρασκευή 16

Γενάρη στο κέντρο της Θεσσαλονίκης την ώρα που οι φασίστες της Χρυσής Αυγής είχαν ανακοινώσει συγκέντρωση παρουσίασης του ψηφοδελτίου τους στο ξενοδοχείο Capsis.

«Η σύναξη της Χρυσής Αυγής ανακοινώθηκε επίσημα το προηγούμενο βράδυ και άμεσα μέσα σε μισή μέρα διοργανώθηκε αντιφασιστική κινητοποίηση στο Άγαλμα Βενιζέλου», μας είπε η **Φύλλια Πολίτη** υποψήφια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Α' Θεσσαλονίκης. «Θεωρήσαμε μεγάλη πρόκληση να τολμούν οι δολοφόνοι νεοναζί, να κάνουν προεκλογική συγκέντρωση την παραμονή της συμπλήρωσης δύο χρόνων από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν, παριστάνοντας το πολιτικό κόμμα. Στη συγκέντρωση συμμετείχε η ΚΕΕΡΦΑ με το πανό της, συναγωνιστές από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τον αντιεξουσιαστικό χώρο. Κάναμε μία μικρή πορεία στους γύρω δρόμους φωνάζοντας αντιφασιστικά συνθήματα και μοιράζοντας προκηρύξεις στον κόσμο. Τα ΜΑΤ είχαν κλείσει την οδό Δωδεκανήσου για να προστατέψουν για άλλη μία φορά τους χρυσαυγίτες δολοφόνους. Η άμεση κινητοποίηση έστειλε το μήνυμα ότι το αντιφασιστικό κίνημα είναι παρόν και ότι είναι αποφασισμένο να συνεχίσει μέχρι να μπουκώσουν ισόβια όλοι οι χρυσαυγίτες στη φυλακή».

«Δεν ξεχνάμε ότι η Χρυσή Αυγή πολέμησε όσους

Αντιφασιστική Θεσσαλονίκη

αγωνίστηκαν για Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία ενάντια στα μνημόνια και πάλεψαν να γεννηθεί η ελπίδα για μια καλύτερη ζωή. Δεν ξεχνάμε ότι έχει στο στόχαστρο το πιο αδύναμο κομμάτι των εργαζομένων αυτής της χώρας, των μετανάστες και τους πρόσφυγες. Οι φασίστες θέλουν εμφύλιο ανάμεσα στους φτωχούς, συκοφαντούν την πάλη ενάντια σε κυβέρνηση-ΕΕ-ΔΝΤ, για να μείνει ανέγγιχτη η εξουσία του κεφαλαίου, των τραπεζών και των διεθνών τοκογλύφων. Η Χρ. Αυγή στρέφεται ενάντια σε όσους στοχεύει και η κρατική καταστολή, κάνοντας τη βρόμικη δουλειά», αναφέρει ανακοίνωση -κάλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Θεσσαλονίκης.

«Δεν ξεχνάμε ότι χωρίς την ανοχή και στήριξη της κυβέρνησης και των κρατικών μηχανισμών δε θα είχε ξεδιπλώσει την εγκληματική δράση της. Οι ψήφοι των δυο πρώην χρυσαυγιτών Μπούκουρα, Αλεξόπουλου υπέρ του Στ. Δήμα για Πρόεδρο δημοκρατίας (!) και η υπόθεση Μπαλτάκου δείχνουν ότι είναι συγκοινωνούντα δοχεία με το σάπιο πολιτικό σύστημα.

Τώρα επιχειρούν με τη φιέστα τους να βγάλουν λάδι τον αρχηγό τους που φυσικά έχει και τη μεγαλύτερη ευθύνη για τη φασιστική αθλιότητα. Η Θεσσαλονίκη δεν είναι τόπος για να κάνει πολιτικό πλυντήριο η εγκληματική οργάνωση. Η μόνη θέση των αρχηγών και των βουλευτών της είναι στη φυλακή».

Λευτεριά στον Ναζίρ

Την παράταση της κράτησης του πρόσφυγα Ναζίρ Γκασεμί, παρά το γεγονός ότι έχει εκτίσει τα 2/5 της ποινής του στις φυλακές Κομοτηνής, αποφάσισε το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών τη Δευτέρα 19/1. Ήδη το εφετείο κακουρηγμάτων Κομοτηνής, είχε απορρίψει στις 20 Οκτώβρη 2014 την αίτηση αναστολής της ποινής του, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει να απελαθεί στο Αφγανιστάν, όπου κινδυνεύει η ζωή του.

Ο Ναζίρ Γκασεμί, Ιρανός πολιτικός πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, κέρδισε πολιτικό άσυλο μετά από δεκάμηνο αγώνα με απεργία πείνας πολλών προσφύγων και κατασκήνωση στα Προύλεια. Καταδικάστηκε άδικα σε 7 χρόνια φυλάκιση γιατί προσπάθησε να φέρει τη γυναίκα και το παιδί του στην Ελλάδα. Η δίωξή του έγινε με διαδικασίες εξπρές χωρίς μαρτυρίες φορτώνοντάς του ανυπόστατες κατηγορίες.

Ο Ναζίρ είναι ένα από τα χιλιάδες θύματα της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης και των κρατικών θεσμών, που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις χώρες τους για να γλιτώσουν από τη φρίκη των πολέμων και τις πολιτικές διώξεις των αυταρχικών, μισαλλόδοξων καθεστώτων που "φυτεύουν" οι ιμπεριαλιστές. Η ελληνική κυβέρνηση και όλες οι κυβερνήσεις της ΕΕ αντί να τους δώσουν άσυλο τους στέλνουν στη φυλακή ή στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, μόνο και μόνο για να εξυπηρετήσουν τη ρατσιστική πολιτική που ανοίγει το δρόμο στους φασίστες της Χρυσής Αυγής.

Καταγγέλλουμε τη ρατσιστική σκευωρία που έχει σπηθεί με καθαρά εκδικητικό στόχο απέναντι στους μετανάστες που αγωνίζονται. Διεκδικούμε: Λευτεριά στο Ναζίρ, άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες και όχι απελάσεις, νομιμοποίηση όλων των μεταναστών και όχι - στρατόπεδα συγκέντρωσης.

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΑΙΔΩΝ ΠΕΝΤΕΛΗΣ

Αιθ. Εκδηλώσεων 11πμ
Ομιλητές: Χρίστος Αργύρης, Γιάννης Σκινδηλιάς

ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

αμφιθέατρο Σάετ 2μμ
Ομιλητές: Γιώργος Πίττας, Τάσος Κατιντσάρας

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ

Δημαρχείο Καισαριανής 7μμ
Ομιλητές: Λεάνδρος Μπόλαρης, Αντώνης Δραγανίγος, Χρήστος Τουλιάτος

ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ

ΚΑΠΗ Αργυρούπολης 7μμ
Ομιλητές: Μαρία Μπικιάκη, Χρίστος Αργύρης, Νίκος Στραβελάκης, Μαριάννα Τσίχλη

ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

Πνευματικό Κέντρο, Ν. Τρυπιά 45, 7.30μμ
Ομιλητές: Γιώργος Ράγκος, Μανώλης Καμπούρης, Κώστας Μάρκου

ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ

Πευκώνας (Α. Δημοκρατίας) 7.30μμ

Προεκλογικές εκδηλώσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ομιλητές: Τάσος Αναστασιάδης, Διονύσης Βάσσης, Μυρτώ Δαρδαβίλα, Γιάννης Μπαλάσης, Στάθης Κατσούλας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

2ο γυμνάσιο, Νεαπόλεως 7, 7μμ
Ομιλητές: Γιάννης Αγγελόπουλος, Κώστας Γούσης, Βαγγελιώ Σωτηροπούλου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σινέ Αλέξανδρος 6.30μμ
Ομιλητές: Πολίτη Φύλλια, Γρόλιος Γιώργος, Σκουνακή Αρετή

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Κέντρο Λιθαρίτσια 7μμ
Ομιλητές: Αλέκος Αναγνωστάκης, Γιούλη Καραγιαννάκου

ΛΑΡΙΣΑ

Χατζηγιάννειο Πνευματικό Κέντρο, 7μμ
Ομιλητές: Νίκος Αδαμόπουλος, Τάσος Σταυρόπουλος, Δήμητρα Κаланτζή

ΛΑΜΙΑ

Τεχν. Επιμελητήριο, Πλ. Ελευθερίας, 7.30 μμ
Ομιλητές: Β. Ζούμπος, Β. Καψάλη,

Γ. Μέλιος, Κ. Κότσιαιλος

ΠΕΜΠΤΗ 22/1

ΓΑΛΑΤΣΙ

Πολιτιστικό Κέντρο Καμίνι (Καραϊσκάκη & Καψάλη) 6.30μμ
Ομιλητές: Θόδωρος Βουρεκάς, Γιώργος Πίττας, Στάθης Κατσούλας

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Συνεδριακό Κέντρο ΚΕΠ, Πατριάρχου Ιωακείμ 4, πίσω από ΗΣΑΠ 7.30μμ
Ομιλητές: Πάνος Γκαργκάνας, Δημήτρης Δεσούλλας, Παναγιώτης Σωτήρης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

Παλιός Κοραΐς, Παπάγου 7) 7μμ
Ομιλητές: Νίκος Γεωργίου, Γιάννης Σκινδηλιάς, Μαριάννα Τσίχλη, Στάθης Χατζόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ

Δημαρχείο 6.30μμ
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

Α΄ ΠΕΙΡΑΙΑ

περίπτερο ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πεζόδρ. Καραϊσκού & Σωτήρος 7μμ
Ομιλητές: Δ. Αργυροκαστρίτης, Λ. Βατικιώτης, Σ. Πατρώνα

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

αίθ. Δημοτικού Συμβουλίου 7μμ
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Πνευματικό Κέντρο, Πάγκαλου & Κίμωνος 6:30μμ
Ομιλητές: Σούλα Μπαλαλέ, Τάσος Αναστασιάδης, Παναγιώτης Μαυροειδής

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Δημοτική Αίθουσα Ανδρόγεω 7μμ
Ομιλητές: Γιάννης Ελαφρός, Γιάννης Βαλαής

ΞΑΝΘΗ

Ξενοδοχείο Ορφέας, 7μμ
Ομιλητές: Τζεμαλή Μηλιαζήμ, Ηλίας Σμηλίου

ΧΑΛΚΙΔΑ

Εργατικό Κέντρο, 7μμ
Ομιλητές: Γιώργος Κάργας, Χρήστος Δουλγεράκης, Σπύρος Μεθενίτης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/1

ΒΥΡΩΝΑΣ

Λαμπρόδονα 7μμ
Ομιλητές: Χρίστος Αργύρης, Μαρία Μπικιάκη

4ο ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΘΗΝΑΣ

Πολιτιστικό Κέντρο 4ου διαμερίσματος (Λένορμαν) 6μμ
Ομιλητές: Γιάννης Σηφακάκης, Παναγιώτης Μαυροειδής, Δημήτρης Σαραφινός

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Πνευματικό κέντρο Αντ. Σαμαράκης 7μμ
Ομιλητές: Τασούλα Δημητριάδου, Θανάσης Διαβολάκης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Καφέ 65-67 (Τριών Ιεραρχών) 7μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδου

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 καφέ Δολίχη (Δημητρακοπούλου 51) 7.30μμ
Τι αλλαγή μπορεί να φέρει η Αριστερά; Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 καφέ 65-67 (Τριών Ιεραρχών) 7μμ
Αριστερά και κράτος Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 Βραζιλιάνα 7μμ
Η εργατική τάξη και η επαναστατική εφημερίδα σήμερα Ομιλήτρια: Μαρία Μπολοβίνα

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Τι αλλαγή μπορεί να φέρει η Αριστερά; Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 αιθ. Γιάννης Ρίτσος 9.30μμ
Ποια τάξη έχει τον έλεγχο; Ομιλήτρια: Αλέξης Κούρτης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 Στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7μμ
Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη μάχη των εκλογών Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 καφέ Λα Ροζέ (Αγ.Νικόλαος) 7.30μμ
Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη μάχη των εκλογών Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 καφέ Κοσμοκόν 7.30μμ
Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη μάχη των εκλογών Ομιλήτρια: Διοτίμα Χριστοπούλου

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 καφέ Μαγαζί 8μμ
Ποια τάξη έχει τον έλεγχο; Ομιλητής: Ιάσωνας Κατριμουστάκης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 κυλικείο δημαρχείου 7μμ
Στην τελική ευθεία για τη μάχη των εκλογών Ομιλητής: Τάσος Πέππας

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 δημαρχείο 7μμ
Στην τελική ευθεία για τη μάχη των εκλογών Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωϊδου

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Το ΣΕΚ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην τελική ευθεία της μάχης των εκλογών Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Παπαμηνά

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 Κοινωνικός χώρος (Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Στην τελική ευθεία για τη μάχη των εκλογών Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 Κίνημα στην Πόλη 7μμ
Τι αλλαγή μπορεί να φέρει η Αριστερά; Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η πτώση της συγκυβέρνησης – Η πιο βαθιά κρίση για την άρχουσα τάξη Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1 καφέ Κύταρο 7.30μμ
Το κίνημα που τους ανέτρεψε και μας έφερε ως εδώ μπορεί να τα πάρει όλα πίσω – αντικαπιταλιστικό αντιμνημόνιο Ομιλητής: Γιώργος Μπισοτσίδης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Quiz 7μμ
Τι αλλαγή μπορεί να φέρει η Αριστερά; Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαγγιώρου

ΠΕΡΑΜΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 Everest (Καραβάκια) 6μμ
Charlie Hebdo: ένοχος ο γαλλικός ιμπεριαλισμός Ομιλήτρια: Αφροδίτη Αλ Ασσάντ

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Κούνια 7.30μμ
Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη μάχη των εκλογών Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελλοπούλου

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Σπιρτόκουτο 7.30μμ
Η εργατική τάξη και η επαναστατική εφημερίδα σήμερα Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Ανάδυση 7.30μμ
Στο δρόμο προς τις κάλπες Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ 1968 (Θησέως και Αγ.Πάντων στη στοά) 7.30μμ
Τι αλλαγή μπορεί να φέρει η αριστερά; Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Χρώματα 7.30μμ
Ποια τάξη έχει τον έλεγχο; Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΛΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Ποια τάξη έχει τον έλεγχο; Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Τριώτα 6.30μμ
Ποια τάξη έχει τον έλεγχο; Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές Ομιλητής: Οδυσσεάς Κατσούλης

ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Η μάχη των εκλογών Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 Στέκι Νεολαίας 7μμ
Η μάχη των εκλογών Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Η μάχη των εκλογών Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Γιώτης 8μμ
Η μάχη των εκλογών Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1 καφέ Ποέτα 8μμ
Η μάχη των εκλογών Ομιλήτρια: Νίκος Παπαθανασίου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/1 καφέ Τσίου (Λαθένους – Καμαράκι) 4μμ
Η πτώση της συγκυβέρνησης – Η πιο βαθιά κρίση για την άρχουσα τάξη Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

Προεκλογικές εξορμήσεις

Στις γειτονιές

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1

ΜΕΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ 7.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοτάρια 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 22/1

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/1

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ Λαϊκή 6.30μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλόδρη 6.30μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 24/1

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 12μ
ΛΙΟΝ πλατεία 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Πλατεία Κύπρου 11.30πμ
ΠΕΡΑΜΑ πλ. Ηρώων 10πμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 12μ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μετρό Σεπόλια 12μ
ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Γκράβας 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 11πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βέικου και Γαλατσίου 11πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 11πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Everest πλατεία 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Εθν. Αντίστασης 12μ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πλ. Πατριάρχου 12.30μμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ πλ. Δημαρχείου 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 12μ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11πμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πάνω πλατεία 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ ΗΣΑΠ 12μ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πλατεία Σημηριώτη 12μ
ΒΡΙΑΛΗΣΣΙΑ πλ. Αναλήψεως 12μ
ΛΑΡΙΣΑ κεντρική πλατεία 12μ
ΠΑΤΡΑ πλατεία Γεωργίου 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 11πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 11πμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 11.30πμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 11.15πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 11πμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Ταμισκή και Ναυαρίνου 11πμ
ΚΕΝΤΡΟ άγαλα Λαμπράκη 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή της Βούλαρη 11πμ

Στις σχολές

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/1

ΑΣΚΤ 12μ
ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ 12μ
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ 12μ
ΠΕΜΠΤΗ 22/1
ΑΣΚΤ 12μ
ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ 12μ
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ 12μ
ΠΑΠΕΙ 12μ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδιού 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Α. Βερδέ, Ν. Δαργάκης, Κ. Θωϊδου, Σ. Κοντογιάννης, Ν. Λούντος, Σ. Μιχαηλίδης, Κ. Μπάνος, Λ. Μπόλαρης, Ε. Πανταζοπούλου, Γ. Πίττας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Δ. Λυγίζος

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikio@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, fax: 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161
Ομόνοια 102 10 Αθήνα Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-

προσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Ο Δεκέμβρης του 1944 είναι η κορυφαία στιγμή, μέχρι τώρα τουλάχιστον, της ταξικής πάλης στην Ελλάδα. Μέσα σε λιγότερο από ένα μήνα, ο κόσμος που καλωσόριζε τους Άγγλους ιμπεριαλιστές ως δημοκράτες συμμάχους στον αντιφασιστικό πόλεμο, έφτασε να τους πολεμάει στους δρόμους της πρωτεύουσας. Το κίνημα έκανε άλματα, αλλά η ηγεσία του κράτησε τον έλεγχο και το φρενάρησε. Η πρώτη συνέπεια ήταν η στρατιωτική ήττα τον Δεκέμβρη. Η δεύτερη η Συμφωνία της Βάρκιζας.

Ο ΕΛΑΣ αποχώρησε από την Αθήνα στις 4 με 5 Γενάρη 1945. Λίγες μέρες μετά στις 11 Γενάρη, οι εκπρόσωποι του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ και η κυβέρνηση με τους Άγγλους σωτήρες της υπέγραψαν ανακωχή –κάποιοι από τους όρους της προέβλεπαν την εκκένωση της Αττικής και της Θεσσαλονίκης από τις δυνάμεις του ΕΛΑΣ.

Στις 2 Φλεβάρη ξεκίνησαν οι πολιτικές διαπραγματεύσεις στη βίλλα Κανελλόπουλου στη Βάρκιζα –εξ' ου και η ονομασία της Συμφωνίας που υπογράφηκε με επισιμότητα στις 12 Φλεβάρη στο υπουργείο Εξωτερικών. Είναι μια καλή συμφωνία, έλεγε η ηγεσία του ΚΚΕ, η καλύτερη που μπορούσαμε να κάνουμε στις «δεδομένες συνθήκες».

Συνθηκολόγηση

Στην πραγματικότητα ήταν μια συνθηκολόγηση. Τι πρόβλεπε αυτή η συμφωνία; Την αποτελούσαν εννιά άρθρα. Το βασικό ήταν το άρθρο 6 που αφορούσε τον αποπλισμό του ΕΛΑΣ. Πράγματι, στις 16 Φλεβάρη ο Στέφανος Σαράφης και ο Άρης Βελουχιώτης, εκ μέρους του Γενικού Στρατηγείου, υπέγραψαν τη διαταγή αποστράτευσης. Στις 28 Φλεβάρη είχε ολοκληρωθεί η παράδοση των όπλων.

Οι ποσότητες οπλισμού που συγκέντρωσαν οι Εγγλέζοι μαρτυρά την ισχύ του ΕΛΑΣ ακόμα και μετά την στρατιωτική ήττα του στην Αθήνα: 41580 τουφέκια, 1050 οπλοπολυβόλα, 650 αυτόματα τουφέκια, 315 βαριά πολυβόλα, 55 ομαδικό όλμοι και 102 ατομικοί, 32 πυροβόλα και 15 ασύρματοι.

Το άρθρο που προκάλεσε τις μεγαλύτερες συζητήσεις ήταν αυτό που αφορούσε την αμνηστία. Η αντιπροσωπεία του ΕΑΜ είχε κάτσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων βάζοντας σαν όρο την γενική αμνηστία για όσους συμμετείχαν στον Δεκέμβρη. Αυτό που δέχτηκε ήταν το χειρότερο που μπορούσε να κάνει. Άφησε ανοιχτή την πόρτα για να διώκονται οι αγωνιστές με μια βιομηχανία ποινικών διώξεων. Εχει σημασία να θυμίσουμε τη διατύπωση:

«Άρθρον 3ον: Αμνηστία. Αμνηστεύονται τα πολιτικά αδικήματα τα τελεσθέντα από της 3ης Δεκεμβρίου 1944 μέχρι της υπογραφής του παρόντος. Εξαιρούνται της αμνηστίας τα συναφή κοινά αδικήματα κατά της ζωής και της περιουσίας τα οποία δεν ήσαν απαραίτητα αναγκαία διά την επιτυχίαν του πολιτικού αδικήματος. Ο σχετικός Νόμος θα δημοσιευθή άμα τη υπογραφή της παρούσης συμφωνίας. Εξαιρούνται της αμνηστίας όσοι, υπόχρεοι εις παράδοσιν όπλων άτε ανήκοντες εις τα οργανώσεως του ΕΛΑΣ, της Εθνικής Πολιτοφυλακής και του ΕΛΑΝ, δεν παραδώσουν ταύτα μέχρι τις 15 Μαρτίου 1945»

Η «μηχανή» ήταν απλή και χυδαία –και φυσικά λειτούργησε με την αγαστή συνεργασία των «θεσμών» όπως της Δικαιοσύνης. Αγωνιστές σέρνονταν στις φυλακές με κατηγορίες

Τσιριμάκος, Σιάντος, Παρτσαλίδης, υπογράφουν τη συμφωνία στις 12 Φλεβάρη 1945.

70 χρόνια από τη Βάρκιζα

για διάπραξη «αδικημάτων κατά της ζωής και περιουσίας» για να εισπράξουν βαριές ποινές μέχρι και εκτέλεση αργότερα. Κάποια παραδείγματα: το Κακουργιοδικείο Κορίνθου καταδίκασε τον Μ. Βασιλόπουλο 351 φορές εις θάνατον. Ο Κ. Κιοπρές, ο Σωτ. Παπαδόπουλος και ο Γεωρ. Κολλημένος, είχαν εισπράξει από Β' Κακουργιοδικείο Αθηνών καταδίκες 127, 55 και 42 φορές σε θάνατο αντίστοιχα! Αργότερα εκτελέστηκαν

Σαν να μην έφτανε αυτό, τα άρθρα 7 και 8 πρόβλεπαν εκκαθαρίσεις των δημοσίων υπαλλήλων και των ανδρών των Σωμάτων Ασφαλείας που είχαν πάρει μέρος στον Δεκέμβρη.

Το δημοσιούπαλληλικό κίνημα είχε δώσει σκληρούς αγώνες στην Κατοχή. Οι κλαδικές του Εργατικού ΕΑΜ στις τράπεζες και στις δημόσιες υπηρεσίες είχαν πρωτοστατήσει στις διαμαρτυρίες για την πολιτική λιτότητας που εφάρμοσε η κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» μετά την Απελευθέρωση. Όλος αυτός ο κόσμος μπήκε στο στόχαστρο από τα «συμβούλια κρίσεων» που αθώωναν την ίδια στιγμή τους δωσιλόγους.

Για τους αστυνομικούς που εκτέθηκαν τον Δεκέμβρη φανερώνοντας την ένταξή τους στην ΟΠΛΑ (Εθνική Πολιτοφυλακή) και το ΕΑΜ, η μεταχείριση ήταν ακόμα σκληρότερη. Το αστικό κράτος έπρεπε να ανασυγκροτηθεί. Οι εκκαθαρίσεις ήταν ένα βασικό μέσο.

Επιχειρήματα

Το «αντάλλαγμα» για αυτή τη συνθηκολόγηση ήταν οι υποσχέσεις σε αορίστως διατυπωμένα άρθρα για την διενέργεια δημοψηφίσματος για το μέλλον της μοναρχίας και εκλογών για Συντακτική Εθνοσυνέλευση.

Σήμερα, ξέρουμε τι ακολούθησε. Όχι ο «ελεύθερος πολιτικός βίος», αλλά το όργιο της τρομοκρατίας του αστικού κράτους και της δεξιάς. Ο διωγμός των αγωνιστών της Αντίστασης ξεκίνησε πριν καλά-καλά μπουν οι υπογραφές στο επίσημο κείμενο της Συμφωνίας. Ένα χρόνο μετά, οι πολιτικοί κρατούμενοι έφταναν παραπάνω από 40.000.

Τότε, όμως, η ηγεσία του ΚΚΕ επιχειρηματολόγούσε ότι τα πράγματα δεν θα κυλήσουν μ' αυτό τον τρόπο. Από τη μια έλεγε ότι πρέπει να είμαστε «ρεαλιστές»: ο ΕΛΑΣ ηττήθηκε στην Αθήνα, το κίνημα έπρεπε να πάρει ανάσα. Όσοι υποστήριζαν το αντίθετο ήταν είτε ρομαντικοί είτε τυχοδιώκτες.

Με αυτή τη κατηγορία απομονώθηκε ο Βελουχιώτης. Βγήκε στο βουνό περιμένοντας πότε θα επιστρέψει ο «αρχηγός», ο Ζαχαριάδης, να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Ο «αρχηγός» επέστρεψε, ενέκρινε τη Βάρκιζα και αποκέρυξε τον Βελουχιώτη. Ο καπετάνιος και «ψυχή» του ΕΛΑΣ αυτοκτόνησε περικυκλωμένος στις 16 Ιούνη του 1945.

Ένα άλλο επιχείρημα ήταν (και προβάλλεται και σήμερα) η ανάγκη διατήρησης της συνοχής του ΕΑΜ: οι Εγγλέζοι προσπαθούσαν να το διασπάσουν, τραβώντας έξω τα «μετριοπαθή» στοιχεία, όπως τον Σβώλο, τον Τσιριμάκο και τα κόμματά τους. Αν δεν υπογραφόταν η Συμφωνία (το 3ο άρθρο είχε την «σφραγίδα» του Τσιριμάκου) το «μέτωπο» θα διαλυόταν οι «σύμμαχοι» και τα «μεσαία στρώματα» θα εγκατέλειπαν την Αριστερά.

Ένα άλλο επιχείρημα ήταν και παραμένει ο «διεθνής συσχετισμός δυνάμεων». Ο πόλεμος συνεχιζόταν, οι Τρεις Μεγάλοι είχαν κάνει συμφωνίες στη συνάντηση της Γιάλτας για μια μεταπολεμική Ευρώπη που θα βασίζεται

στις αρχές της δημοκρατίας. Το ελληνικό κίνημα θα απομονωνόταν (και θα εξέθετε την ΕΣΣΔ) αν έκανε του κεφαλιού του.

Τα επιχειρήματα ήταν σαθρά. Ο ΕΛΑΣ μπορούσε να συνεχίσει τον πόλεμο ακόμα και μετά την στρατιωτική ήττα στην Αθήνα. Το ομολογούσε ακόμα και ο στρατηγός Αλεξάντερ, ο διοικητής των συμμαχικών δυνάμεων Μεσογείου σε τηλεγράφημα στον Τσόρτσιλ στις 21 Δεκέμβρη: «Εάν υποθέσωμεν ότι ο ΕΛΑΣ εξακολουθεί τον αγώνα, νομίζω ότι θα είναι δυνατόν να ξεκαθαρίσουμε την περιοχή Αθηνών – Πειραιώς και να την κρατήσουμε σταθερά, αλλά έτσι δε νικούμε τον ΕΛΑΣ σε σημείο που να τον αναγκάσουμε να συνθηκολογήσει. Δεν είμαστε αρκετά ισχυροί για να κάνουμε περισσότερα και να αναλάβουμε επιχειρήσεις στην υπόλοιπη Ελλάδα».

Πράγματι, το κίνημα χρειαζόταν «ανάσα». Αλλά η συνθηκολόγηση της Βάρκιζας δεν ήταν ανάσα, ήταν θηλιά στο λαιμό. Στους επόμενους μήνες παρά την τρομοκρατία, το εργατικό κίνημα αναθάρρησε, βγήκε στο δρόμο και στην απεργία. Για παράδειγμα, τον Φλεβάρη του 1946 η Αριστερά κατέκτησε μια συντριπτική πλειοψηφία στο συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Συχνά αναπτύσσεται μια επιχειρηματολογία που υποστηρίζει ότι ο «κόσμος της Αριστεράς» διχάστηκε μετά τη Βάρκιζα. Οι πόλεις δεν είχαν όρεξη για ρήξεις και ο κόσμος της υπαίθρου είχε μόνη διέξοδο το βουνό –αλλά ήταν αδύναμος κοινωνικά και πολιτικά. Στην πραγματικότητα, το εργατικό κίνημα έπαιρνε φόρα για την αντεπίθεσή του. Το που θα έφτανε αυτή ήταν ανοιχτό στοιχείμα.

Κυβέρνηση

Οι επιλογές της ηγεσίας του ΚΚΕ δεν υπάκουαν στο ρεαλισμό. Υπάκουαν στη στρατηγική της ταξικής συνεργασίας. Αυτό που διεκδικούσε το ΚΚΕ και το ΕΑΜ μετά τη Βάρκιζα ήταν αυτό που διεκδικούσε και πριν: την συμμετοχή του σε μια «δημοκρατική» κυβέρνηση.

Ο Γ. Σιάντος, ο γραμματέας του ΚΚΕ, είχε συνοψίσει πολύ πετυχημένα τους στρατηγικούς ορίζοντες του κόμματος πολύ πριν τον Δεκέμβρη και τη Βάρκιζα: «Στην Ελλάδα δεν μπορούμε να εφαρμόσουμε σοσιαλισμό κι αν ακόμα όλος ο κόσμος μας πει πάρτε την και κάνετε σοσιαλισμό... Αφού λυθούν όλα αυτά τα αστικοδημοκρατικά προβλήματα, τότε δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για να πάμε προς το σοσιαλισμό, ομαλά, μέσα στη δημοκρατική εξέλιξη».

Το «ομαλά», μέσα από το κοινοβούλιο, ήταν η πολιτική όλων των κομμουνιστικών κομμάτων εκείνη την εποχή. Είχε τις ευλογίες του Στάλιν που δεν ήθελε περιπλοκές στα παζάρια με τους «Συμμάχους». Αλλά εξίσου χαρακτηριστικό είναι το πρώτο μέρος της δήλωσης: δεν πα να μας πει όλος ο κόσμος σοσιαλισμός, δεν ξέρει, είναι «ανώριμος», εμείς ξέρουμε καλύτερα. Ακόμα και σήμερα η ηγεσία του ΚΚΕ (μια ηγεσία που χρειάστηκε 70 χρόνια για να παραδεχθεί ότι κάτι πήγε στραβά τότε) επιμένει στο ίδιο μοτίβο: ο κόσμος είναι «ανώριμος».

Η Συμφωνία της Βάρκιζας δεν ήταν «λάθος». Ήταν η κατάληξη σε μια στρατηγική που υποτιμούσε συστηματικά τις δυνατότητες της εργατικής τάξης να πάρει την κοινωνία στα χέρια της.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Ρόζα Λούξεμπουργκ - Junius

Τον Φλεβάρη του 1915 η Ρόζα Λούξεμπουργκ κλείστηκε στις γυναικείες φυλακές της Μπάρνιμστρασε του Βερολίνου. Έξι μήνες είχαν κιάλας περάσει από την έκρηξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Με εξαίρεση ένα μικρό σύντομο διάλειμμα στις αρχές του 1916 η Ρόζα επρόκειτο να παραμείνει μέχρι το τέλος του πολέμου, πίσω από τα κάγκελα της φυλακής.

"Μπορούμε να φανταστούμε", γράφει ο Πολ Φρέλιχ στην βιογραφία της, "πόσο αυτή η ζωή στην φυλακή την εβάραινε. Με πόση ανυπομονησία έσπερνε τις αλυσίδες της". Ο πόλεμος είχε ήδη εξελιχθεί σε ένα τεράστιο σφαγείο. Την ίδια ώρα οι "θυσίες" που επέβαλε στα μετόπισθεν το καθεστώς του Κάιζερ στο όνομα της "εθνικής προσπάθειας" έσπρωχναν εκατοντάδες χιλιάδες στη φτώχεια, την πείνα και την απόγνωση. Η επίσημη προπαγάνδα μιλούσε συνεχώς για "νίκες" - αλλά το τέλος του πολέμου δεν φαινόταν πουθενά στον ορίζοντα.

Η ηγεσία της αριστεράς, του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος της Γερμανίας (SPD), είχε συμβιβαστεί από την πρώτη κιάλας μέρα του πολέμου με τον Κάιζερ και το καθεστώς του. Αυτή η προδοσία των παλιών του διεθνιστικών διακηρύξεων -ανάμεσα στους ιδρυτές του SPD ήταν και ο Φρίντριχ Ένγκελς, ο αχώριστος σύντροφος του Μαρξ- ήταν ένα τεράστιο σοκ για τους επαναστάτες της εποχής. "Η επίσημη διεύθυνση του κόμματος", γράφει ο Φρέλιχ, "είχε από καιρό αφήσει κάθε επιφύλαξη και ο εθνικισμός έκανε θραύση μέσα στις γραμμές της σοσιαλδημοκρατίας. Ήδη τρεφόταν με τις ελπίδες των κατακτήσεων...".

Από την πρώτη κιάλας μέρα της κήρυξης του πολέμου, η Ρόζα, που ήταν μέλος μέχρι τότε του SPD, αποφάσισε να κοντράρει τον κατήφορο αυτόν της ηγεσίας. Να σημειώσουμε ότι η λέξη "σοσιαλδημοκρατία" δεν είχε την εποχή εκείνη την έννοια που έχει σήμερα. Οι επαναστάτες αυτονομάζονταν "σοσιαλδημοκράτες". Το πλήρες όνομα του κόμματος του Λένιν, για παράδειγμα, ήταν Ρώσικο Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα - Μπολσεβίκοι.

Αντιπολεμική δράση

"Την ίδια μέρα, στις 4 Αυγούστου, που οι ηγέτες της σοσιαλδημοκρατίας κλείνανε μια συμμαχία με τον αυτοκράτορα... ένας μικρός αριθμός αγωνιστών συγκεντρώθηκε στο διαμέρισμα της Ρόζας Λούξεμπουργκ και αποφάσισε να αναλάβει δράση εναντίον του πολέμου και εναντίον της πολεμικής πολιτικής του κόμματός τους".

Μόλις βρέθηκε στη φυλακή η Ρόζα άρχισε να γράφει μια μπροσούρα για την "κρίση της σοσιαλδημοκρατίας". Η μπροσούρα τυπώθηκε και κυκλοφόρησε παράνομα ένα χρόνο αργότερα. Η Ρόζα, για να αποφύγει μια ακόμα δίωξη (είχε αφεθεί - εντελώς προσωρινά όπως αποδείχτηκε - ελεύθερη όταν η μπροσούρα πήγε στο τυπογραφείο), την "υπέγραψε" με το ψευδώνυμο "Γιούνιους".

Η μπροσούρα είναι, πρώτα απ' όλα μια φοβερή καταγγελία του ιμπεριαλιστικού πολέμου. "Οι πόλεις μετατρέπονται σε σωρούς από ερείπια, τα χωριά σε νεκροταφεία, επαρχίες ερημώνονται, εκκλησίες γίνονται στάβλοι... Η αστική κοινωνία παρουσιάζεται τώρα βιασμένη, ατμισμένη, βουτηγμένη στο αίμα. Αυτή είναι, έτσι είναι

στην πραγματικότητα. Καμιά σχέση με τις ηθικολογίες με πρόσημα την κουλτούρα, τη φιλοσοφία, τη δεοντολογία... αλλά ως άγριο κτήνος, ως αναρχική σύναξη μαγισσών, ως μάλιστα του πολιτισμού και της ανθρωπότητας, έτσι αποκαλύπτει η ίδια τον αληθινό εαυτό της, γυμνό".

Ο πόλεμος δεν γινόταν για να μην "πέσει η Γερμανία στα χέρια των Κοζάκων", όπως έγραφαν ακόμα και οι εφημερίδες του SPD. Ήταν ένας ιμπεριαλιστικός πόλεμος, ένας πόλεμος με πρωταγωνιστές τις Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής για το μοίρασμα του κόσμου. "Η Τουρκία έγινε το σημαντικότερο επιχειρησιακό πεδίο του Γερμανικού ιμπεριαλισμού... Το 1899 η Γερμανική Τράπεζα έλαβε την άδεια για την κατασκευή και την αποκλειστική εκμετάλλευση ενός λιμανιού μαζί με τις εγκαταστάσεις του στο Χαϊντάρ Πασά... Το 1901, η τουρκική κυβέρνηση παρείχε στη Γερμανική Τράπεζα την άδεια για το μεγάλο σιδηρόδρομο της Βαγδάτης προς τον Περσικό Κόλπο, το 1907 για την αποξήρανση της λίμνης του Καραβιράν και την άρδευση της πεδιάδας του Ικονίου... Το κόστος αυτών των κολοσσιαίων επιχειρήσεων προπληρώνεται φυσικά από την Γερμανική Τράπεζα με την εγγύηση ενός εκτεταμένου συστήματος δημοσίων χρεών. Το τουρκικό κράτος κατέστη για τον αιώνα τον άπαντα οφειλέτης των κυρίων Ζίμενς, Γκβίνερ, Χέλφφερικ και άλλων, όπως όταν παλιά του αγγλικού, γαλλικού και αυστριακού κεφάλαιου...". Η "πατρίδα", για την οποία ο Κάιζερ είχε ρίξει τον ανθό της γερμανικής νεολαίας στον πόλεμο δεν ήταν παρά ένα συνώνυμο για τα συμφέροντα της Deutsche Bank, της Siemens και του Krupp.

Το SPD, αντί να κοντράρει τις εξορμήσεις του γερμανικού ιμπεριαλισμού, που μετέτρεπαν τους εργάτες σε κρέας για τα κανόνια του πολέμου, αναπαρήγαγε όλους τους αντιδραστικούς μύθους για την "υπεράσπιση της πατρίδας" - πασπαλισμένα κατά κανόνα με "αριστερή" κινδυνολογία. Η εφημερίδα Königsberger Zeitung έγραφε, για παράδειγμα, στις 3 Αυγούστου του

1914: "Κανείς μας δεν μπορεί να αμφιβάλλει... ότι πρέπει να κάνει τα πάντα προκειμένου αυτοί οι βάνδαλοι (οι Ρώσοι δηλαδή) να κρατηθούν μακριά από τα σύνορά μας... Γιατί αν νικήσουν, χιλιάδες από τους συντρόφους μας θα καταδικαστούν σε τρομερές ποινές φυλάκισης. Κάτω από το ρωσικό σκήπτρο δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως η αυτο-έκφραση του λαού... σοσιαλδημοκρατικός Τύπος ... σοσιαλδημοκρατικές συγκεντρώσεις... Ενώ υποστηρίζουμε ακόμη την αντίθεσή μας στον πόλεμο, θα εργαστούμε όλοι μαζί για να προστατέψουμε τους εαυτούς μας ενάντια στους βάνδαλους που κυβερνούν το ρώσικο έθνος".

Στις 4 Αυγούστου η κοινοβουλευτική ομάδα του SPD ανακοίνωσε την επίσημη υιοθέτηση ενός προγράμματος "κοινωνικής ειρήνης". "Οι συνδικαλιστές ηγέτες σταμάτησαν αμέσως όλους τους οικονομικούς αγώνες και το γνωστοποίησαν στους βιομήχανους... Ο αγώνας ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση εγκαταλείφθηκε εθελοντικά για τη διάρκεια του πολέμου..."

Κακουχίες

Οι φοβερές συνθήκες του δυτικού μετώπου, οι τρομαχτικές απώλειες και οι κακουχίες στα μετόπισθεν εξανέμισαν πολύ γρήγορα τον ενθουσιασμό που είχε καταλάβει τα πλήθη τον Αύγουστο του 1914.

"Η ευφορία εξατμίστηκε", γράφει η Ρόζα στην μπροσούρα Γιούνιους. "Εξατμίστηκε ο πατριωτικός πυρετός από τους δρόμους, το κυνηγητό πίσω από το χρυσοστολισμένο αυτοκίνητο, τα ψεύτικα τηλεγραφήματα που κατέφθαναν το ένα μετά το άλλο... το αμόκ του δημόσιου κυνηγητού των κατασκόπων... τα πηγάδια που δηλητηριάστηκαν από τη χολέρα, οι Ρώσοι φοιτητές που έριχναν βόμβες σε κάθε σιδηροδρομική γέφυρα του Βερολίνου... Το θέαμα τελείωσε...".

Στην αρχή του πολέμου μόνο ένας βουλευτής του SPD, ο Καρλ Λίμπκνεχτ είχε αρνηθεί να ψηφίσει τις πολεμικές δαπάνες στο κοινοβούλιο. Τον Δεκέμβρη του 1915 είκοσι βουλευτές ακολούθησαν το παράδειγμά του. Την Πρωτομαγιά του 1916 ο Λίμπκνεχτ απευθύνθηκε με έναν οργισμένο λόγο στους εργάτες: "Κάτω ο πόλεμος. Κάτω η κυβέρνηση". Η αστυνομία τον συνέλαβε αμέσως και τον έκλεισε στη φυλακή. Την ημέρα που άρχισε η δίκη του η βιομηχανία εξοπλισμών παρέλυσε από μια τεράστια απεργία συμπάραστασης στον "προδότη".

"Η τρέλα", γράφει στις τελευταίες γραμμές της μπροσούρας η Ρόζα, "θα σταματήσει και οι αιματοβαμμένοι δαίμονες της κόλασης θα εξαφανιστούν μόνο όταν οι εργάτες στη Γερμανία και τη Γαλλία, στην Αγγλία και τη Ρωσία θα ξυπνήσουν από τον λήθαργό τους, τείνουν ο ένας στον άλλο ένα αδελφικό χέρι, πετάξουν έξω την κτηνώδη χορωδία των ιμπεριαλιστών πολεμοκάπηλων και καλύψουν τη στριγκιά φωνή των καπιταλιστικών υαίνων με την παλιά και δυνατή πολεμική κραυγή των εργατών: Προλετάριοι όλου του κόσμου ενωθείτε!".

Ένα χρόνο μετά την δημοσίευση της μπροσούρας Γιούνιους η Ρωσία του Τσάρου είχε παραδοθεί στις φλόγες της επανάστασης. Και η σειρά του Κάιζερ δεν θα αργούσε.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
πίσω από Τιάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Ο Ντράγκι, η Ελβετία και η κρίση

Οταμπλάς που ήρθε την προηγούμενη βδομάδα στο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα, έξι χρόνια μετά το τελευταίο οικονομικό κραχ, έδειξε πόσο μακριά βρίσκεται από το να έχει εξασφαλίσει ένα ασφαλές λιμάνι.

Την περασμένη Πέμπτη η Ελβετική Εθνική Τράπεζα (SNB) ανακοίνωσε ότι εγκαταλείπει την ισοτιμία που εμπόδιζε το ελβετικό φράγκο να ανέβει υπερβολικά απέναντι στο ευρώ. Η Ελβετία είναι μια από εκείνες τις οικονομίες - όπως οι ΗΠΑ, η Γερμανία, η Βρετανία- που λειτουργούν σαν καταφύγιο. Ενόψει οποιασδήποτε οικονομικής αναταραχής, οι επενδυτές παρκάρουν εκεί τα λεφτά τους για να τα κρατήσουν ασφαλή.

Γράφει ο Αλέξ Καλλίνικος

Το πρόβλημα για τον ελβετικό καπιταλισμό είναι ότι, αν η ισοτιμία συναλλάγματος αφήνεται να βρει το δικό της δρόμο, η εισροή ζεστού χρήματος θα έσπρωχνε το φράγκο προς τα πάνω έναντι του ευρώ. Αυτό θα καθιστούσε τις ελβετικές εξαγωγές ακριβές σε σύγκριση με τις ανταγωνίστριες ευρωπαϊκές εταιρείες.

Έτσι, τον Σεπτέμβρη του 2011 η Ελβετική Εθνική Τράπεζα επέβαλε ένα ταβάνι ισοτιμίας 1,20 φράγκο προς ένα ευρώ. Για να εμποδίσει το φράγκο να ανέβει ψηλότερα, έπρεπε να αγοράσει ξένα νομίσματα. Τον περασμένο Νοέμβρη είχε φτάσει να κρατάει ξένο συνάλλαγμα αξίας πάνω από μισό τρις ευρώ, όσο το 80% του ελβετικού ΑΕΠ.

Μάλλον, όμως, δεν ήταν αυτός ο αποφασιστικός παράγοντας που ώθησε την Ελβετική Εθνική Τράπεζα να εγκαταλείψει τη σταθερή ισοτιμία φράγκου-ευρώ. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα συνεδριάζει αυτή τη βδομάδα. Αναμένεται ότι -τελικά- θα αποφασίσει ένα πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης.

Αυτό θα περιλαμβάνει αγορά ομολόγων, ώστε να δημιουργηθεί χρήμα που θα διοχετευθεί στις τράπεζες. Η ιδέα είναι ότι οι τράπεζες

θα δανείσουν λεφτά στις εταιρείες και τα νοικοκυριά, τονώνοντας επενδύσεις και κατανάλωση. Μετά το κραχ, και η Κεντρική Τράπεζα των ΗΠΑ και η Τράπεζα της Αγγλίας έχουν εφαρμόσει μεγάλα προγράμματα ποσοτικής χαλάρωσης, αλλά υπάρχουν διαφωνίες σχετικά με το πόσο αποτελεσματικά ήταν. Η Τράπεζα της Ιαπωνίας έχει σε εφαρμογή ένα ακόμα πιο μεγάλο πρόγραμμα (συγκριτικά με το μέγεθος της οικονομίας της).

Το πρόβλημα της Ιαπωνίας είναι ο αποπληθωρισμός -οι τιμές πέφτουν αυξάνοντας το βάρος του χρέους και κάνοντας τους καταναλωτές πιο επιφυλακτικούς να ξοδέψουν. Τώρα ο αποπληθωρισμός απλώνεται. Οι τιμές έπεσαν 0,2% στην ευρωζώνη τον Δεκέμβρη και στην Βρετανία είναι στο όριο να συμβεί το ίδιο.

Τώρα, ο πρόεδρος της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι θέλει να εισαγάγει και στην ευρωζώνη ποσοτική χαλάρωση, με την ελπίδα ότι περισσότερα

χρήματα στην αγορά θα εμποδίσουν την πτώση των τιμών. Για να το κάνει, πρέπει να ξεπεράσει την τεράστια αντίσταση του γερμανικού κατεστημένου. Το οποίο είναι τρομοκρατημένο ότι η οποιαδήποτε υποστήριξη της ΕΕ προς τα χρεωμένα κράτη-μέλη της θα υπονομεύσει το εξαγωγικό οικονομικό μοντέλο της Γερμανίας.

Ποσοτική χαλάρωση

Το πράσινο φως δόθηκε μόλις την περασμένη βδομάδα όταν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ανείρεσε την απόφαση του Γερμανικού Συνταγματικού Δικαστηρίου και αποφάσισε ότι η ποσοτική χαλάρωση είναι νόμιμη.

Εξαιτίας της γερμανικής αντίστασης, ο Ντράγκι πιθανά θα προχωρήσει σε μια πιο περιορισμένη εκδοχή ποσοτικής χαλάρωσης σε σύγκριση με τις αντίστοιχες στις ΗΠΑ και στην Ιαπωνία. Αλλά η πλημμυρίδα του φρέσκου χρήματος θα είναι αρκετή για να σπρώξει

προς τα κάτω το ευρώ στις διεθνείς αγορές συναλλάγματος.

Ήταν πιθανά αυτή η προοπτική που ώθησε την Ελβετική Εθνική Τράπεζα να εγκαταλείψει την ισοτιμία. Τις ώρες που ακολούθησαν την ανακοίνωση, το φράγκο πήδησε ένα εντυπωσιακό 39% απέναντι στο ευρώ και το σοκ που δημιούργησε οδήγησε μερικές εταιρείες συναλλάγματος στην χρεοκοπία. Αναδείχθηκε έτσι ότι πολλές επισφαλείς πρακτικές εξακολουθούν να εφαρμόζονται και μετά το κραχ.

Εταιρείες ξένου συναλλάγματος που εδρεύουν στο Λονδίνο επέτρεπαν σε τζογαδόρους να στοιχηματίζουν ποσά μέχρι 1.000 φορές πάνω από το κεφάλαιο που διέθεταν, παίζοντας με την ισοτιμία των νομισμάτων. Την ίδια στιγμή, αφελείς δανειολήπτες από την κεντρική και ανατολική Ευρώπη, όπως έκαναν και πριν το κραχ, έπαιρναν στεγαστικά δάνεια σε ελβετικά φράγκα. Η άνοδος του φράγκου, σήμερα σημαίνει ότι πολλοί από αυτούς μπορεί να χάσουν το σπίτι τους.

Αλλά το μεγάλο μάθημα της τελευταίας βδομάδας δεν ήταν μόνο η υπενθύμιση του πόσο επικίνδυνες και καταστροφικές είναι οι αγορές. Ο αποπληθωρισμός είναι σύμπτωμα της παγκόσμιας οικονομικής στασιμότητας την οποία βοηθά να διακωλύεται.

Την προηγούμενη βδομάδα η Παγκόσμια Τράπεζα χαμήλωσε την πρόβλεψή της για την παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη από 3,4% σε 3%. «Η παγκόσμια οικονομία κινείται με μια μόνο μηχανή» - τις ΗΠΑ, παραπονέθηκε ένας εκπρόσωπος.

Αλλά το πρόβλημα είναι πιο βαθύ. Η πραγματική μηχανή που οδηγούσε την παγκόσμια οικονομία τις τελευταίες δεκαετίες -το χρηματοπιστωτικό σύστημα με κέντρο τη Νέα Υόρκη και το Λονδίνο- παραμένει άσχημα στραπατσισμένο.

Συνέχεια από τη σελίδα 3

ΠΕΜΠΤΗ 22/1

Εφορία Κυψέλης 9πμ
ΙΚΑ (Κεφαλληνίας) 10πμ
ΥΠΕΧΩΔΕ (Φαναριωτών) 10πμ
Βρεφοκομείο Πανόρμου 11πμ
Δήμος Αθήνας (Λισίων) 9πμ
ΕΥΔΑΠ Γαλατσίου 7πμ
ΟΑΕΔ Γαλατσίου 8πμ
ΕΛΤΑ Γαλατσίου 9πμ
ΔΕΗ Γαλατσίου 9.30 πμ
Δήμος Γαλατσίου 10πμ
Αγία Σοφία 8.30πμ
Λαϊκό 8.30πμ
Ιπποκράτειο 8.30πμ
ΙΚΑ Παγκράτι 9πμ
Τράπεζες Παγκράτι 9.30πμ
ΕΛΤΑ Παγκράτι 10πμ
Κέντρο Υγείας Βύρωνα 9.30πμ
ΙΚΑ Βύρωνα 8:30πμ
ΠΥΡΚΑΛ 11πμ
2ο ΓΕΛ Αγίου Δημητρίου 7.45πμ
Δήμος Αργυρούπολης 9πμ
Δήμος Ελληνικού 10πμ
Δήμος Βούλας 11πμ
ΟΛΠ (Παγόδα) 8.30πμ
Γκαράζ Δήμου Κερατσινίου 5.30πμ,
Πράσινο 6.30πμ
Δημαρχείο Κερατσινίου 8.30πμ
Δημαρχείο Κορυδαλλού 9πμ
Δημαρχείο Δραπετσώνας 10πμ

Προεκλογικές εξορμήσεις

Σισμανόγλειο 11πμ
Δήμος Βριλησίων 9πμ,
ΚΕΠ, Ύδρευση, ΚΑΠΗ
Δήμος Χολαργού 8.30πμ
Αγία Όλγα 9πμ
Ογκολογικό 9πμ
ΚΕΝΕ-Πολοδομία 7.30πμ
Αττικό 9πμ
Άγ. Ανάργυροι ΔΕΗ 11.15πμ, ΙΚΑ 11.30πμ
Κέντρο Ψυχικής Υγείας
Άγ. Αναργύρων 10.30πμ
Δήμος Περιστερίου 9πμ
ΟΑΕΔ-ΙΚΑ-ΕΛΤΑ Περιστερίου 11πμ
Θριάσιο 9πμ
Ασπρόφος (Καλλιθέα) 9πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΟΣΕ 10πμ
Διεύθυνση Ανάπτυξης 10πμ
Γεννηματά 8πμ
Άγιος Δημήτριος 8πμ
Ελίτ Εφέτ 8πμ
Ιπποκράτειο 9.30πμ
Θεαγένειο 8.30πμ
Εφορία 8.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Νομαρχία 10.30πμ
ΡΕΘΥΜΝΟ
Νοσοκομείο 11πμ, Εφορία 11πμ

Διοικητικοί 11πμ
Αγροτική Διεύθυνση 11πμ
Υγειονομικό
ΧΑΝΙΑ
Δήμος 10.30πμ
Τεχνική Υπηρεσία Νομαρχίας
ΙΚΑ 1πμ
ΠΑΤΡΑ
Άγιος Αντρέας 10πμ
Δήμος 11πμ, ΕΛΤΑ 12μεις
ΙΚΑ (Άγιος Αλέξης) 12.30 πμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
ΟΤΕ 7.30πμ, Νομαρχία 9πμ
Παζάρι 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΔΕΗ 7πμ, Δουρούτη 9πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/1

ΕΛΤΑ(πλ. Δημαρχείου) 8.30πμ
Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης 7.30πμ
Εφορία (Αναξαγόρα) 9πμ
Σιβιτανίδειος 7.45πμ
ΚΕΠΥΟ (Καλλιθέα) 7πμ
Δήμος Καλλιθέας 8.30πμ
Εφορία Καλλιθέας 8.30πμ
Δημοτικά Ιατρεία Κάτω Πετράλωνα
ΔΕΗ Συγγρού 8.30πμ
Εθνική (πλ. Δημαρχείου) 9πμ

Τράπεζες πλ. Κυψέλης 8πμ
ΙΚΑ Δροσοπούλου 9πμ
Ίδρυμα Νέας Γενιάς Πατήσια 9πμ
Παμμακάριστος 10.30πμ
Υπουργείο Ανάπτυξης 10πμ
Διοικητικοί Αρχιτεκτονικής 12μ
ΕΛΤΑ Ζωγράφου 8πμ
ΙΚΑ Ζωγράφου 8.30πμ
Τράπεζες Ζωγράφου 9πμ
Εφορία Ζωγράφου 10πμ
ΚΕΠ Ζωγράφου 10:30πμ
ΕΥΔΑΠ Ιλισίων 7πμ
Τράπεζες Βύρωνα 9πμ
Ασκληπιείο 9πμ
ΕΘΕΛ Ελληνικού 6.30πμ
ΟΑΕΔ Αλίμου 7.30πμ
Δήμος Αλίμου 9πμ
Τραμ Ελληνικού 12μεις
Δημαρχείο Νίκαιας 9πμ
Δημαρχείο Ρέντη 10.30πμ
ΟΛΠ (τεχνικοί) 6.30πμ
Γεννηματάς 12μεις
Δήμος Χαλανδρίου 9.30πμ
Εφορία Χαλανδρίου 10.30πμ
Περιφέρεια 9πμ
Αμ. Φλέμινγκ 9πμ
ΚΑΤ 9πμ
Δήμος Μαρούσι 11.30πμ
Εφορία Μαρούσι 12μεις
ΔΕΗ Ηράκλειο 6.45πμ
ΙΚΑ Νέας Ιωνίας 9.30πμ
ΟΑΕΔ Νέας Ιωνίας 8.30πμ

Δημαρχείο Περάματος 8πμ
Δήμος Αγίων Αναργύρων 8.30πμ
Απορριμματοφόρα Αγίων Αναργύρων
7.30πμ
Γκαράζ Δήμου Περιστερίου 5.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΛΤΑ 7.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΔΕΗ 9πμ
Βενιζέλειο 9πμ
Εφορία 10.30πμ
ΠΑΓΓΝΗ 10.30πμ
Διοικητικοί 11πμ
Δήμος 10πμ
ΡΕΘΥΜΝΟ
Νομαρχία 11πμ
Δικαστήρια 11πμ
ΧΑΝΙΑ
ΔΕΥΑΧ 8πμ
Νομαρχία 10πμ
Νοσοκομείο 12 μεις
ΠΑΤΡΑ
Εφορία 9πμ
Νοσοκομείο Ρίο 10.30πμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
Νοσοκομείο 10.30πμ
ΕΟΠΥΥ 9.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Χατζηκώστα 12μεις
Εφορία 9πμ
Νομαρχία 9πμ

ΔΑΝΙΑ

Αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 21 Μάρτη στην Κοπεγχάγη διοργανώνει το αντιφασιστικό κίνημα της Δανίας, αναδεικνύοντας την παγκόσμια ημέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού σαν ένα κρίσιμο σταθμό ενάντια στην ισλαμοφοβία, τον αντισημιτισμό και την άνοδο της ακροδεξιάς, όπως το Λαϊκό Κόμμα.

Αντιπροσωπεία από τη Δανία είχε συμμετάσχει στην Διεθνή Αντιφασιστική Συνάντηση που κάλεσε η ΚΕΕΡΦΑ τον περασμένο Οκτώβρη στο Ρούφ.

«Το κάλεσμα που κάναμε πέρσι από εδώ ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό είχε τεράστια σημασία. Πέρσι, χρησιμοποιήσαμε τις 22 Μάρτη για να ανοίξουμε την δράση μας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο» είχε τονίσει στην ομιλία της η **Κριστίν Μπέρνγκεν** από τη Δανία και το δίκτυο **Racismefri By**. «Η 22 Μ είχε μεγάλη επιτυχία, συγκεντρωθήκαμε 1.000 άτομα στην Κοπεγχάγη και ξανά πάνω από 1.200 όταν βαδίσουμε στους δρόμους και οι ναζί δεν κατάφεραν να κάνουν συγκέντρωση στο κοινοβούλιο. Θα συμμετέχουμε ξανά φέτος στις 21 Μάρτη».

Οι φασίστες είναι ακόμα μικροί και απομονωμένοι, αλλά η άνοδος των φασιστών στην Ευρώπη και της ισλαμοφοβίας στην χώρα, τους δίνει κουράγιο. Οι επόμενες εκλογές για το κοινοβούλιο είναι σε ένα χρόνο και θα μετατραπούν σε διαμάχη για τον ρατσισμό. Δυστυχώς η Αριστερά, η Κοκκινοπράσινη Συμμαχία, δεν αντιμετωπίζει τον ρατσισμό. Λένε ότι οι ισλαμιστές είναι ο μεγαλύτερος φασιστικός κίνδυνος που υπάρχει αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη. Οι ισλαμοφοβικές ιδέες είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχουμε. Χρειάζεται να σηκώσουμε το γάντι ενάντια στην ισλαμοφοβία και τα ψέματα της άρχουσας τάξης».

Συνέντευξη ΚΕΕΡΦΑ

Αντιρατσιστική Διαμαρτυρία-Συνέντευξη Τύπου καλεί η ΚΕΕΡΦΑ την Πέμπτη 22 Γενάρη στις 4μμ Πανεπιστημίου και Ιπποκράτους, με στόχο να ακουστεί η φωνή των μεταναστών και των προσφύγων προβάλλοντας τα αιτήματά τους.

Θα συμμετέχουν μετανάστες πρώην έγκλειστοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, μετανάστες από τη Μανωλάδα, εργαζόμενοι της Γενικής Ανακύκλωσης, μετανάστες δεύτερης γενιάς.

Ενωμένοι ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες

Μέσα στην προεκλογική περίοδο ξεκίνησε η καμπάνια της ΚΕΕΡΦΑ για την οργάνωση της 21 Μάρτη, παγκόσμιας ημέρας κατά του φασισμού και του ρατσισμού. Εκείνο το Σάββατο θα γίνουν διαδηλώσεις στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τα Χανιά και την Πάτρα.

Οι προετοιμασίες έχουν ήδη ξεκινήσει σε μία σειρά από πόλεις της Ευρώπης, στο Λονδίνο, τη Σκωτία, την Ουαλία, τη Βαρκελώνη, το Παρίσι, την Κοπεγχάγη. Η πρωτοβουλία ξεκίνησε από την Ελλάδα και τη διεθνή αντιφασιστική συνάντηση που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ στις 11-12 Οκτώβρη στο γήπεδο του Ρουφ, με τη συμμετοχή μίας σειράς αγωνιστών του αντιφασιστικού κινήματος από πολλές χώρες της Ευρώπης, όπου συμφωνήθηκε ότι χρειάζεται ένα πανευρωπαϊκό κίνημα ενάντια στο φασισμό και την ακροδεξιά που σηκώνει κεφάλι σε όλη την Ευρώπη. Έτσι μία σειρά αντιφασιστικές κινήσεις σε μία σειρά πόλεις καλούν δράσεις, που θα κορυφωθούν σε συντονισμένα συλλαλητήρια, την ίδια μέρα στις 21 Μάρτη 2015.

Ισλαμοφοβία

Η έξαρση του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας στη Γαλλία και σε όλη την Ευρώπη, μετά την επίθεση στο Σαρλί Εμπντό, μετατρέπει την 21 Μάρτη ως ένα κρίσιμο σταθμό που θα καθορίσει τη δυνατότητα του αντιφασιστικού κινήματος να μην αφήσει τους φασίστες να σηκώσουν κεφάλι, να μην αφήσει το δηλητήριο του ρατσισμού να διαχωρήσει και να διασπάσει το εργατικό κίνημα σε μουσουλμάνους και μη, σε μετανάστες και ντόπιους.

Αυτό το σκοπό εξυπηρετεί η εκστρατεία ισλαμοφοβίας που φτάνει μέχρι στο σημείο οι κυβερνήσεις της Γαλλίας και του Βελγίου να βγάζουν το στρατό στους δρόμους.

Μάλιστα στο Βέλγιο η αστυνομία έφτασε να δολοφονήσει δυο άτομα εν ψυχρώ μέσα στο ίδιο τους το σπίτι, κατηγορώντας τους σαν τρομοκράτες. Αυτή η ρατσιστική, δολοφονική εκστρατεία ισλαμοφοβίας θυμίζει την περίοδο του αντισημιτισμού της δεκαετίας του '30.

«Η 21η Μάρτη είναι μέρα για να συντονίσουμε τη δράση μας σε όλη την Ευρώπη, όπου η φασιστική άκρα δεξιά σηκώνει κεφάλι για να στρέψει τη δυσαρέσκεια από τις πολιτικές λιτότητας των κυβερνήσεων της ΕΕ προς την μαύρη αντίδραση, το ρατσισμό και την ισλαμοφοβία. Θέλουν να διασώσουν το χρεοκοπημένο σύστημά τους, ενοχοποιώντας για την κρίση, την ανεργία και τη φτώχεια τους μετανάστες. Στο μεσοπόλεμο ο Χίτλερ μετέτρεπε τους εβραίους σε αποδιοπομπαίους τράγους στοχεύοντας στη διάλυση των συνδικάτων και της αριστεράς. Τώρα οι φασίστες οργάνωσαν ρατσιστικές ισλαμοφοβικές παρελάσεις σε ευρωπαϊκές χώρες, την ώρα που ΗΠΑ και ΕΕ ξεκινάνε νέες επεμβάσεις στη Συρία και το Ιράκ. Στοχοποιούν όλους τους μουσουλμάνους ως «τζιχαντιστές του ISIS», της δύναμης που θεριεύουν οι επεμβάσεις τους», αναφέρει η προκήρυξη της ΚΕΕΡΦΑ.

«Βαδίζουμε προς τις εκλογές της 25ης Γενάρη με την ηγεσία της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής στη φυλακή. Αυτό ήταν αποτέλεσμα της έκρηξης του αντιφασιστικού κινήματος που ακολούθησε τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και ανάγκασε τη συγκυβέρνηση Σαμαρά να διακόψει την ασυλία που παρείχε η αστυνομία και η δικαιοσύνη στην δολοφονική δράση της Χρυσής Αυγής που κρατούσε χρόνια. Δεν εφησυχάζουμε αλλά οργάνωουμε από τώρα τη διεθνή μέρα κατά του φασισμού και του ρατσισμού στις 21 Μάρτη».

Κατερίνα Θωίδου

ΑΥΣΤΡΙΑ

Στις 25 Νοέμβρη τα αυστριακά δικαστήρια καταδίκασαν την εφημερίδα της αριστερής οργάνωσης Linkswende, ("Στροφή προς τα αριστερά") σε πρόστιμο 1.000 ευρώ για συκοφαντική δυσφήμιση του Χάιντς Κρίστιαν Στράχε. Ο Στράχε είναι ο Μιχαηλολιάκος της Αυστρίας, ο φύρερ του FP, του φασιστικού "Κόμματος Ελευθερίας της Αυστρίας".

Ο Στράχε μήνυσε τους συντρόφους για μια αφίσα που τον έδειχνε δίπλα στον Άντρες Μπρέιβικ, τον νεοναζί μανιακό δολοφόνο της Νορβηγίας που σκότωσε τον Ιούλη του 2011 με δυο τρομοκρατικές επιθέσεις σχεδόν 80 άτομα -στην πλειοψηφία τους νέα παιδιά. "Διαφορετικά πρόσωπα - το ίδιο μίσος" έγραφε από πάνω η αφίσα, ενώ κάτω υπήρχε το γνωστό αντιφασιστικό σήμα, ένας αγκυλωτός σταυρός που πετιέται στα σκουπίδια.

Οι σύντροφοι προσκόμισαν μια ολόκληρη σειρά από αποδείξεις στο δικαστήριο που δικαιολογούσαν απόλυτα τους ισχυρισμούς τους. Ο δικαστής, δυστυχώς, τα πέταξε κυριολεκτικά στα σκουπίδια: δεν τους επέτρεψε ούτε καν να τα παρουσιάσουν. Το δικαστήριο δεν μπήκε στον κόπο να εξετάσει αν ο βίος και η πολιτεία του Στράχε δικαιολογούν την παρομοίωσή του με τον Μπρέιβικ: η παρομοίωση ενός πολιτικού με έναν φασίστα δολοφόνο είναι συκοφαντία. Τελεία και παύλα.

Οι σύντροφοι δεν είναι διατεθειμένοι, όμως, να εγκαταλείψουν τη μάχη -ούτε στο δικαστικό επίπεδο. Έκαναν έφεση στην απόφαση. Στο εφετείο θα διεκδικήσουν να παρουσιάσουν τα στοιχεία που δείχνουν ότι το FP είναι φασιστικό κόμμα και ο ηγέτης του ένας Μπρέιβικ με κοστούμι και γραβάτα.

Η Αυστρία έχει καταδικαστεί ήδη πολλές φορές από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την προκλητικά φιλική στάση του δικαστικού συστήματος απέναντι στους πολιτικούς. Ο Στράχε, γράφει η Linkswende, προσπαθεί να φιμώσει το αντιφασιστικό κίνημα κάνοντας, μέσα από μηνύσεις και πρόστιμα, πολύ "ακριβή υπόθεση" την αποκάλυψη του πραγματικού του, νεοναζιστικού, προσώπου. Οι σύντροφοι έχουν απευθύνει έκκληση στο κίνημα να τους στηρίξει οικονομικά στη μάχη αυτή με τους φασίστες.

Σ. Κ.